

**EUROOPA LIIDU
NÕUKOGU**

**Brüssel, 16. juuni 2014
(OR. en)**

10948/14

POLGEN 97

MÄRKUS

Saatja:	Tulevased eesistujariigid Itaalia, Läti ja Luksemburg
Saaja:	Delegatsioonid
Teema:	Nõukogu 18 kuu programm (1. juuli 2014 – 31. detsember 2015)

Delegatsioonidele edastatakse lisas nõukogu 18 kuu programm, mille on koostanud tulevased eesistujariigid Itaalia, Läti ja Luksemburg ning kõrge esindaja, kes on ühtlasi välisasjade nõukogu eesistuja.

SISUKORD

Sissejuhatus	8
I OSA – STRATEEGILINE RAAMISTIK	9
II OSA – TEGEVUSKAVA	15
ÜLDASJAD	
Strateegia „Euroopa 2020” ja Euroopa poolaasta.....	15
Laienemisprotsess	16
ELi mittekuuluvad Lääne-Euroopa riigid	18
Bulgaaria ja Rumeenia koostöö- ja jälgimiskord	19
Integreeritud poliitiline kriisidele reageerimise kord (IPCR) / solidaarsusklausel	19
Regionaal- ja territoriaalne poliitika	20
Institutsioonilised küsimused	21
Õigusriik	22
Integreeritud merenduspoliitika	22
VÄLISASJAD	
Ühine kaubanduspoliitika	23
Välis- ja julgeolekupoliitika	26
Humanitaarabi	35
Terrorismivastane võitlus	36
Euroopa konsulaarkoostöö	37

MAJANDUS- JA RAHANDUSKÜSIMUSED

Majandusküsimused	
Majanduspoliitika	38
Finantsturud	40
Maksustamine	42
Ekspordikrediit	43
Eelarve	44
Omavahendid	44
Euroopa Liidu finantshuvide kaitse	44
Statistika	45

JUSTIITS- JA SISEKÜSIMUSED

Siseasjad	
Viisad.....	47
Piirid	47
Schengeni ala	48
Seaduslik ränne	48
Ebaseaduslik ränne	50
Varjupaigapoliitika	51
Sisejulgeolek	52
Narkootikumid	54
Terrorismivastane võitlus	54
Tollikoostöö	55
Kodanikukaitse	55

Õigusküsimused	
Põhiõigused ja kodakondsus	56
Kõige haavatavamate kaitsmine	57
Üksikisiku õigused kriminaalmenetluses	57
Vastastikune tunnustamine ja miinimumeeskirjad	58
Euroopa Prokuratuur ja Eurojust	58
Tsiviilõigus	58
E-õiguskeskkond	59
Korruptsioon	59
Õiguslane koolitus	59
Justiits- ja siseküsimuste välismõõde	60

TÖÖHÕIVE, SOTSIAALPOLIITIKA, TERVISE- JA TARBIJAKAITSEKÜSIMUSED

Tööhõive- ja sotsiaalpoliitika	
Tööhõive ja sotsiaalsed arengud	62
Euroopa poolaasta	63
Tööhõive / tööturuga seotud küsimused	64
Sotsiaalne mõõde	64
Sotsiaalpoliitikaga seotud küsimused	65
Tööõigus	65
Töötervishoid ja tööohutus	66
Naiste ja meeste võrdõiguslikkus	66
Mittediskrimineerimine	67
ELi tööhõive- ja sotsiaalpoliitika välismõõde	67

Tervise- ja tarbijakaitseküsimused	
Rahvatervis	68
Ravimid ja meditsiiniseadmed	69
Toiduained	69

KONKURENTSIVÕIME (SISETURG, TÖÖSTUS, TEADUSUURINGUD JA KOSMOS)

Konkurentsivõime	70
Ühtne turg	71
Äriühinguõigus	72
Parem õigusloome	72
Tehniline ühtlustamine	73
Tarbijad	73
Intellektuaalomand	74
Tolliliit	74
Tööstuspoliitika	76
Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted	77
Teadusuuringud ja innovatsioon	78
Kosmos	79
Turism	81

TRANSPORT, TELEKOMMUNIKATSIOON JA ENERGEETIKA

Valdkonnaülesed küsimused	82
Transport	83
Horisontaalsed küsimused	83
Lennundus	84
Maismaatransport	85
Meretransport	86
Telekommunikatsioon ja digitaalne ühtne turg	86
Energeetika	88

PÕLLUMAJANDUS JA KALANDUS

Põllumajandus	90
Veterinaaria-, toidu- ja fütosanitaarküsimused	91
Metsad	92
Kalandus	93

KESKKOND

Keskkonnaküsimused	94
Kliimamuutused	96

HARIDUS, NOORED, KULTUUR, AUDIOVISUAALVALDKOND JA SPORT

Haridus ja kooolitus	98
Noored	100
Kultuur	101
Audiovisuaalküsimused	102
Sport	103

**NÕUKOGU TÖÖPROGRAMM,
MILLE ON KOOSTANUD EESISTUJARIIGID ITAALIA, LÄTI JA
LUKSEMBURG**

koos välisasjade nõukogu eesistujaga ning tihedas koostöös komisjoni
ja Euroopa Ülemkogu eesistujaga

SISSEJUHATUS

Käesoleva dokumendiga esitatakse nõukogu tööprogramm, mille on koostanud tulevased eesistujariigid Itaalia, Läti ja Luksemburg ning mis hõlmab ajavahemikku 2014. aasta juulist 2015. aasta detsembrini. Dokument koosneb kahest osast.

Esimene osa sisaldab programmi strateegilist raamistikku, seades programmi laiemasse konteksti ja vaadeldes eelkõige kolme järgmise eesistumisperioodi pikaajalisi eesmärgi. Seetõttu on tulenevalt nõukogu kodukorrast selle osa puhul konsulteeritud ka tulevaste eesistujariikide Madalmaade, Slovakkia ja Maltaga.

Teises osas esitatakse tegevuskava koos teemadega, mida loodetakse järgmise 18 kuu jooksul käsitleda. Vastavalt nõukogu kodukorrale koostati see osa koostöös välisasjade nõukogu eesistujaga selles osas, mis käsitleb nimetatud nõukogu koosseisu tegevust kõnealusel ajavahemikul, ning tihedas koostöös komisjoni ja Euroopa Ülemkogu eesistujaga.

Kolm kõnealust eesistujariiki teevad kõik, et tagada nõukogu töö kiire ja tõhus toimimine. See eeldab väga tihedat koostööd kolme eesistujariigi vahel ning nende riikide ja Euroopa Ülemkogu eesistuja ja kõrge esindaja vahel. Nad teevad tihedat ja konstruktiivset koostööd Euroopa Parlamendiga. Samal ajal toetuvad kolm eesistujariiki koostööle komisjoniga, mis on väga suurel määral vastastikku kasulik ning ootavad komisjoni panust tema vastavate tööprogrammide alusel.

I OSA

STRATEEGILINE RAAMISTIK

Kolm tulevast eesistujariiki alustavad oma tööd keset üleminekut ühelt õigusloometsüklilt teisele. Vastvalitud Euroopa Parlament alustab tööd juulis, uus komisjon ja uus kõrge esindaja peaksid astuma ametisse novembris ning Euroopa Ülemkogu saab uue eesistuja 1. detsembril 2014.

Selle ajavahemiku jooksul teevad kolm eesistujariiki oma pädevuse piires kõik endast oleneva, et see üleminek kulgeks sujuvalt. Kolm eesistujariiki seavad institutsioonide uute esindajatega sisse tihedad ja konstruktiivsed suhted, et varakult oleks võimalik taastada tavapärane töörütm ja seadusandlik tegevus.

Institutsioonide tavapärase toimimise kiire taastamine ja nendevaheline sujuv koostöö on esmatähtis eesseisvate väljakutsetega toimetulekuks. Liidul on kavas konsolideerida poliitikasuunad, mis võimaldaksid tal kriisi ületada. Selle konsolideerimise jätkamiseks ja praeguste poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete probleemidega tegelemiseks on vaieldamatult vaja ühtset, aktiivset ja tegusat Euroopa Liitu, kes suudab vastu võtta kiireid ja sihipäraseid otsuseid. Euroopa Ülemkogu annab tõuke liidu poliitika edasiarendamiseks. Eduka otsustusprotsessi tagamiseks on määrava tähtsusega hea koostöö komisjoni ja Euroopa Parlamendiga.

Järgmise 18 kuu peamine eesmärk on täielikult üle saada majandus- ja finantskriisist ning hoogustada liidu majanduskasvu, suurendada liidu võimet luua rohkem töökohti ja haarata kinni digitaalsetest võimalustest, kaitsta põhiõigusi ja täita täiel määral oma rolli kiiresti muutuvmas maailmas.

Euroopas eelkõige noorte seas valitseva suure tööpuuduse tingimustes, mil üha rohkem inimesi puutub kokku vaesusriski või sotsiaalse tõrjutusega, on liidu üheks prioriteediks jätkuvalt **töökohtade loomine** ning võitlus vaesuse ja tõrjutuse vastu. Seetõttu pööratakse suurt tähelepanu liikuvusele, sotsiaaldialoogile, kvaliteetsete töökohtade loomisele, tööturu struktuurireformile ning hariduse ja kutseõppe kaudu inimkapitali tehtavatele investeeringutele. Seoses sellega keskendutakse noorte võimaluste parandamisele ja töölasele konkurentsivõimele ning noorte töötuse alaste käimasolevate algatuste täielikule elluviimisele, eelkõige noortegarantii, noorte tööhõive algatuse ja Euroopa Sotsiaalfondi muude rahastamisvõimaluste abil.

Samuti pööratakse tähelepanu **sotsiaalkaitse** järelevalvele ja sotsiaalkaitsepoliitikate väljatöötamisele, sotsiaalkaitse rahastamisele, tõhususele ja tulemuslikkusele ning pikaajalise hoolduse ja piisava pensioni küsimustele.

Eespool kirjeldatu taustal käsitletakse jätkuvalt prioriteetsena euroala **finantsstabiilsust** ja eelarve konsolideerimise jätkamist, et tagada elujõuline makromajanduslik keskkond. Seetõttu jätkab nõukogu majandus- ja rahaliidu süvendamist ja tugevdamist vastavalt neljast sambast koosnevale tegevuskavale, mis on esitatud nn nelja presidendi aruandes, mille riigipead ja valitsusjuhid 2012. aasta detsembris heaks kiitsid. Selles kontekstis on ülimalt tähtis pangandusliidu rakendamine ja nõuetekohane toimimine.

Majandusjuhtimise tugevdatud raamistik, mida rakendatakse Euroopa poolaasta raames, on toonud kaasa liikmesriikide majanduspoliitika parema koordineerimise ja lähenemise ning hoogustanud struktuurireformide edendamisele ja elluviimisele suunatud jõupingutusi. Viie aasta möödumisel aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu **strateegia „Euroopa 2020”** vastuvõtmisest teevad eesistujariigid tööd strateegia läbivaatamiseks, mille kohta Euroopa Ülemkogu teeb komisjoni ettepanekute põhjal otsuse 2015. aastal.

Euroopa Liidu põhimureks jääb **majanduskasv ja töökohtade loomine**. Kõik jõupingutused suunatakse Euroopa majanduse tugevdamisele Euroopa ettevõtete konkurentsivõime suurendamise kaudu. Majanduskasvu, tootmise, töökohtade loomise, innovatsiooni ja ekspordi oluliseks hoogustajaks on Euroopa tööstus, sealhulgas Euroopa majanduse alustalaks olevad väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad (VKEd). Kolm eesistujariiki kavatsevad toetada sellise raamistiku määratlemist, mille abil saaks tööstuse konkurentsivõimet süstemaatiliselt arvesse võtta kõigis muudes poliitikasuundades.

Tehakse kõikvõimalikke jõupingutusi **ühtse turu** väljakujundamise lõpuleviimiseks, et selle võimalusi täiel määral ära kasutada. Nõukogu kasutab uue õigusloometsükli võimalusi, et töötada välja ühtse turu väljakujundamise lõpuleviimisele keskenduv uus strateegiline tsükkel. Kõik ühtse turu akti II menetluses olevad ettepanekud tuleks lõplikult vastu võtta ning kavas on võtta täiendavaid meetmeid täielikult toimiva ühtse teenusteturu toetamiseks.

Ühtse turu väljakujundamisel ja Euroopa konkurentsivõime parandamisel on äärmiselt oluline **digitaalarengu tegevuskava** rakendamine. Internet ja digitaalsed kommunikatsioonitehnoloogiad on võimsaks vahendiks ELi majanduse ja töökeskkonna moderniseerimisel. Pärast Euroopa Ülemkogu poolt 2013. aastal antud kinnitust viia digitaalse ühtse turu loomine lõpule 2015. aastaks, jätkab liit digitaaltaristu edendamist ja avaliku halduse kasutamist innovatiivsete digiteenuste juurutamise vahendina, tarbijate ja ettevõtjate usalduse suurendamist digitaalse turu vastu, digitaalse piiriülese kaubanduse hõlbustamist ja andmekaitse tagamist, liikumist elektroonilise side ja internetiteenuste tõeliselt ühtse turu poole, selliste pikaajaliste projektide edendamist nagu pilvandmetöötlus ja avaandmed ning investeerimist digitaalskustesse ning võrguturvalisuse ja andmekaitse parandamisse.

Majanduskasvu, konkurentsivõime ja tööhõive edendamisel on strateegiline tähtsus **teadusuuringutel ja innovatsioonil**. Seetõttu on vaja suurendada investeringuid sellesse strateegilise tähtsusega sektoris ning tuleb edasi arendada Euroopa teadusruumi. Teadusuuringute raamprogrammi „Horisont 2020” sujuv ja tõhus rakendamine ja programmi võimaluste täielik ärakasutamine aitavad oluliselt kaasa selle valdkonna jõupingutustele.

Tervishoiu valdkonnas pühendatakse erilist tähelepanu vajadusele leida lahendused sellistele küsimustele nagu demograafilised muutused, krooniliste haiguste esinemissageduse suurenemine, uute tervishoiutehnoloogiate areng, patsientide ootuste muutumine ning jätkusuutlike tervishoiusüsteemide eesmärgi saavutamine. Sellega seoses on oluline roll uuel rahvatervise programmil (2014–2020).

Konkurentsivõime parandamise oluline aspekt on ettevõtjate **tarbetu koormuse vähendamine**. Seetõttu tehakse jõupingutusi ELi õigusaktide asjakohasuse ja sihipärasuse tagamiseks, kasutades tõhusalt selliseid aruka reguleerimise vahendeid nagu mõjuhindamine, hindamine ja sidusrühmadega (eelkõige VKEd ja mikroettevõtjad) konsulteerimine.

Majanduskasvu, konkurentsivõime ja tööhõive edendamisel on põhilise tähtsusega **avatud ja õiglane kaubavahetus** ning strateegiline partnerlus peamiste tööstusriikidega. Seetõttu püüab Euroopa Liit võimaluse korral viia lõpule kahepoolsed kaubandus- ja investeerimisläbirääkimised USA, Kanada, Jaapani ja Indiaga ning tihendab kaubandus- ja investeerimissuhteid tärkava turumajandusega riikidega.

Majanduse, konkurentsivõime, kliimapoliitika ja välissuhete jaoks on äärmiselt oluline tõhusa **energiapoliitika** kujundamine. Seetõttu jätkab Euroopa Liit kliima-, energia- ja tööstuspoliitika sidusat ja terviklikku käsitlemist. Keskkonnasõbralikuma, kulutõhusa ja turvalise energeetikasektori loomine on äärmiselt oluline. Energiaallikate, tarnete ja tarneteede mitmekesistamine on sama tähtis kui energiajulgeolekule keskendunud Euroopa energiavaldkonna välispoliitika ning mõlemad on suunatud energiasõltuvuse vähendamisele. Ühtse energiaturu väljakujundamine aitab edendada majanduskasvu ja töökohtade loomist, tagades samas suurema tõhususe tänu tõelisele konkurentsile jaemüügiturul, ülekandevõrkude tõhusale ühendamisele ja meetmetele, mis võimaldavad investeerida uutesse tehnoloogiatesse ja vältida kasvuhoonegaaside heite ülekandumise ohtu.

Nõukogu jätkab ajavahemikku 2020–2030 hõlmava **kliima-** ja energiaküsimuste poliitilise raamistiku väljatöötamist, et tagada ELi kliimaeesmärkide täitmine 2020. aasta järgsel perioodil, eelkõige pidades silmas ÜRO kliimaalast tippkohtumist 2014. aasta septembris ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentse 2014. ja 2015. aastal.

Majanduskasu saab kiirendada ka **keskkonnasäästlikkuse** eesmärkide lõimimisega liidu laiemasse majanduse juhtimise tsükklisse ning seega muuta need eesmärgid konkreetseteks võimalusteks majanduse pikaajaliseks elavdamiseks ja enamate keskkonnasäästlike töökohtade loomiseks.

Investeerimine tänapäevasesse **transporditaristusse** on äärmiselt oluline ELi konkurentsivõime suurendamiseks ning oluline tegur ühtse turu loomise lõpuleviimiseks ja liidu majanduse pikaajalise jätkusuutlikkuse tagamiseks. Üldeesmärk on luua täielikult võrgustikega ühendatud piiriülene Euroopa ning samuti kaasata erasektor sellesse järkjärgulisse ehitusprotsessi, mis hõlmab vajadust teha kindlaks avaliku ja erasektori partnerluse uued vormid, sealhulgas ka innovatiivsed rahastamisvahendid üleeuroopalise taristu loomiseks.

Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala arendatakse edasi täielikus kooskõlas Euroopa Ülemkogu 2014. aasta juunis antud uute strateegiliste suunistega. See peaks sisaldama välispiiri integreeritud haldamise täiustamist ja tugevdamist täielikult kooskõlas põhiõiguste austamisega. Sellega seoses kavatsevad kolm eesistujariiki käsitleda Schengeni *acquis*’ tugevdamist, varjupaigaotsuste vastastikuse tunnustamise uute eeskirjade võimalikku väljatöötamist ning Euroopa piirivalvurite süsteemi loomise mõtet. Mõnede liikmesriikide varjupaigasüsteemi erilise surve alla sattumist silmas pidades jätkab nõukogu jõupingutusi tõelise solidaarsuse edendamiseks Euroopa tasandil. Sellest vaatekohast lähtuvalt jääb nõukogu prioriteediks ka sellise Euroopa ühise rändepoliitika väljatöötamine, mis suudaks toetada ELi majanduskasvu tegevuskava ja oleks kooskõlas päritoluriikide majanduskasvu edendamise strateegiaga. Seetõttu pannakse eriti suurt rõhku seadusliku rände poliitikakava rakendamisele.

Sisejulgeoleku valdkonnas on nõukogu jaoks võtmetähtsusega sisejulgeoleku strateegia rakendamine ja selle võimalikud järelmeetmed. Lisaks on nõukogu eesmärk Europoli uue õigusliku aluse lõplik väljakujundamine.

Nõukogu tegevuskavas on tähtsal kohal liidu ühinemine Euroopa inimõiguste konventsiooniga ning samuti andmekaitse paketi viimistlemine.

Peamiste arengutena Euroopa õigusvaldkonnas jätkatakse Euroopa Prokuratuuri loomise ja Eurojusti reformiga.

Nõukogu on täielikult pühendunud majanduskasvu soodustava õiguslase tegevuskava edendamisele ja asjaomaste tsiviilõiguse õigusaktide vastuvõtmise jätkamisele.

Liidu **laienemispoliitika** säilitab oma strateegilise tähtsuse ja jääb põhiliseks vahendiks rahu, demokraatia ja julgeoleku edendamisel Euroopas. Kolm eesistujariiki kavatsevad veelgi edendada Lääni-Balkani riikidega peetavaid ühinemisläbirääkimisi ja püüavad hoogustada Türgiga jätkuvaid läbirääkimisi.

Kolm eesistujariiki kohustuvad rakendama nõukogu järeldusi makropiirkondlike strateegiate tulevikuväljavaadete kohta.

ELi **naabruspoliitika** näitab liidu tegelikku suutlikkust täita oma ülemaailmset rolli ja on liidu oluline koostöövahend ning vahend idas ja lõunas paiknevate riikide majanduse, sotsiaalvaldkonna ja poliitiliste reformide toetamiseks. Kolm eesistujariiki tagavad, et ELi tegevus on kooskõlas araabia kevade järel võetud kohustustega anda täiendavat toetust rasket üleminekuteed alustavatele riikidele ning vastab idanaabrite ootustele.

Välissuhete valdkonnas on ELi põhiline tegevus sarnaselt eelmistele aastatele suunatud peamiselt piirkondlike ja globaalsete probleemidega tegelemisele ning ELi huvide ja põhiväärtuste, eelkõige inimõiguste ja demokraatia edendamisele ELi naabruses ja kaugemal. Selleks teeb EL tihedat koostööd oma kahepoolsete, piirkondlike ja strateegiliste partneritega ning on jätkuvalt aktiivne mitmepoolsetel foorumitel. ELi tegevuse nurgakiviks jääb terviklik lähenemisviis, millega saavutatakse tegevuse sidusus ja võimaldatakse paljud ELi käsutuses olevad võimalused parima tulemusega ära kasutada.

Kolm eesistujariiki pööravad suurt tähelepanu sellele, et propageerida ELi ühist seisukohta 2015. aasta järgse **arengukava** kohta. Nõukogu jälgib tähelepanelikult jätkuvaid ja uusi humanitaarkriise ning püüab veelgi parandada ELi ja rahvusvahelise kogukonna sekkumise tulemuslikkust.

II OSA

RAKENDUSKAVA

ÜLDASJAD

Strateegia „Euroopa 2020” ja Euroopa poolaasta

Aruka, jätkusuutliku ning kaasava majanduskasvu strateegia „Euroopa 2020” on võtmetähtsusega majanduse taastamiseks ja konkurentsivõime edasiseks arendamiseks Euroopa Liidus.

Majandusjuhtimise tugevdatud raamistik, mida rakendatakse Euroopa poolaasta raames, on toonud kaasa liikmesriikide majanduspoliitika parema koordineerimise ja lähenemise.

EL vajab kriisist välja tulemiseks ning jätkusuutliku ja kaasava töövõimalusterohke majanduskasvu taastamiseks tugevat kaasaegset majandusstrateegiat. Seoses sellega ning võttes aluseks nõukogu kogemuse strateegia „Euroopa 2020”, Euroopa poolaasta ja juhtalgatuste rakendamisel, töötavad kolm eesistujariiki strateegia „Euroopa 2020” läbivaatamise nimel.

Võttes arvesse selle strateegia kõikehõlmavat iseloomu, tagavad kolm eesistujariiki, et seda käsitletakse kõigis asjakohastes nõukogu koosseisudes, kusjuures iga koosseis keskendub oma pädevuses olevatele aspektidele. Majandus- ja rahandusküsimuste valdkonnas keskendub nõukogu muu hulgas panusele, mille diferentseeritud ja majanduskasvu toetav eelarvestrateegia ning majanduse tasakaalustamine võivad anda strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisse, samuti majandusjuhtimise ja strateegia „Euroopa 2020” omavahelistele seostele.

Tööhõive- ja sotsiaalpoliitika valdkonnas pööratakse tähelepanu eelkõige paremini koordineeritud majandus-, tööhõive- ja sotsiaalpoliitika potentsiaalile strateegia eesmärkide saavutamisel, tööhõive, vaesuse ja sotsiaalne tõrjutuse näitajatele, samuti naistele tööturul. Seoses konkurentsivõimega tegeleb nõukogu majanduskasvu soodustavate meetmetega ühtse turu raames, tööstuse konkurentsivõimega, teadusuuringute ja innovatsiooni ning kosmosega, keskendudes eelkõige uuele majanduskasvule.

Põllumajanduse valdkonnas tunnistatakse toiduainetetööstuse rolli Euroopa majanduskasvus. Transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika valdkonnas keskenduvad kolm eesistujariiki meetmetele, mis on vajalikud asjaomaste strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamiseks, energia siseturu ja digitaalse ühtse turu loomise lõpuleviimiseks ning samuti infrastruktuuri rollile majanduskasvu edendamisel. Keskkonna valdkonnas rõhutavad kolm eesistujariiki ressursitõhusust ja muid sünergiaid keskkonna jätkusuutlikkuse ning majanduskasvu ja töökohtade loomise tegevuskava vahel.

Hariduse ja noorte valdkonnas on kesksete teemade hulgas hariduse majanduslik mudel ning võitlus noorte tööpuudusega hariduse ja koolituse abil. Kolm eesistujariiki edendavad samuti kultuuri ja kultuuripärandi panust aruka, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa eesmärkide saavutamisse. Tervishoiu valdkonnas pühendatakse erilist tähelepanu innovatiivsete ravimite ja meditsiinitoodete uurimise ja arendamise rollile strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele kaasa aitamisega.

Pärast arutelu nõukogus ja käimasolevat üldsusega konsulteerimist oodatakse komisjonilt 2015. aasta alguses ettepanekuid strateegia „Euroopa 2020” jätkamise kohta. Seejärel vaatab Euroopa Ülemkogu strateegia läbi. Kolm eesistujariiki toetavad Euroopa Ülemkogu eesistujat komisjoni ettepanekute sihipärase läbivaatamisega nõukogus.

Võttes aluseks kehtestatud mehhanismid, teevad kolm eesistujariiki omavahel ning koos kolme tulevase eesistujariigiga tihedat koostööd, et 2015. ja 2016. aasta Euroopa poolaastate eri etappe tõhusalt korraldada. Aastane tsükkel algab komisjoni iga-aastase majanduskasvu analüüsiga, mis on peamine alus nõukogus peetavatele aruteludele, ning juunis kinnitab Euroopa Ülemkogu komisjoni esitatud riigipõhised soovitusel.

Laienemisprotsess

Kolm eesistujariiki tunnistavad, et laienemine on endiselt peamine poliitika, mis jätkuvalt tugevdab rahu, demokraatiat ja stabiilsust Euroopas ning annab ELile parema positsiooni üleilmsete probleemide lahendamisel. Seetõttu on nad otsustanud laienemiskava kindlameelselt järgida. Kooskõlas kõikide asjaomaste Euroopa Ülemkogu ja nõukogu järeldustega tagavad nad, et uuendatud konsensus laienemise suhtes rakendatakse ühtselt, nagu Euroopa Ülemkogu 2006. aasta detsembril heaks kiitis.

Montenegroga peetavaid ühinemisläbirääkimisi jätkatakse uue lähenemisviisi alusel, eesmärgiga saavutada läbirääkimistel kestlikku edu, tingimusel, et Montenegro suudab vastata läbirääkimiste raamistikus kehtestatud nõuetele ja täita läbirääkimiskriteeriumid.

Tehakse jätkuvald jõupingutusi, et liikuda edasi Türgiga peetavatel ühinemisläbirääkimistel ja jätkata sama hoogsalt mõlema poole huvides. Nõukogu püüab tagada, et EL jääb Türgi reformide toetajaks, eriti õigusriigi ning põhiõiguste ja -vabaduste valdkonnas. EL julgustab Türgit liikuma edasi läbirääkimiskriteeriumide täitmisel, läbirääkimiste raamistikus kehtestatud nõuete täitmisel ja lepinguliste kohustuste täitmisel ELi ja selle kõikide liikmesriikide suhtes. Järgitakse jätkuvalt Türgi suhete positiivset tegevuskava, et toetada läbirääkimisprotsessi kooskõlas läbirääkimisraamistiku ja nõukogu asjakohaste järeldustega. Euroopa Liit julgustab jätkuvalt Türgit, et viimane toetaks endiselt aktiivselt läbirääkimisi Küprose küsimusele tervikliku lahenduse leidmiseks kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonidega Küprose kohta ning ELi aluspõhimõtetega.

Pärast ühinemisläbirääkimiste alustamist Serbiaga 2014. aasta jaanuaris ja tuginedes sõelumisprotsessi tulemustele, jätkatakse kõnealuseid läbirääkimisi uue lähenemisviisi alusel, eesmärgiga saavutada läbirääkimistel kestlikku edu, tingimusel, et Serbia suudab vastata läbirääkimiste raamistikus kehtestatud nõuetele ja täita läbirääkimiskriteeriumid.

Kuigi Islandi valitsus on otsustanud Islandiga peetavad ühinemisläbirääkimised peatada, on nõukogu valmis jätkama läbirääkimiste protsessi kooskõlas läbirääkimisraamistiku nõuetega, kui Island peaks otsustama läbirääkimisi jätkata.

Erilist tähelepanu pööratakse Lääne-Balkani riikide ELiga ühinemise väljavaadetele. Nõukogu kohaldab õiglasi ja rangeid tingimusi Kopenhaageni poliitiliste kriteeriumite ning stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi raames. Kooskõlas Thessaloniki tegevuskavaga jääb stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsess suhetes Lääne-Balkani riikidega jätkuvalt tavapäraseks raamistikuks. Saavutades kindlat edu poliitiliste ja majandusreformide alal ning täites vajalikud tingimused ja nõuded, peaksid potentsiaalsed Lääne-Balkani piirkonna kandidaatriigid saama kandidaatriigi staatuse vastavalt nende endi saavutustele, kusjuures lõplikuks eesmärgiks on ELi liikmesus.

Ühinemisläbirääkimisi endise Jugoslaavia Makedoonia vabariigiga võidakse alustada, kui nõukogu võtab vastu vastava otsuse ja Euroopa Ülemkogu selle kinnitab. Kui Albaaniale antakse kandidaatriigi staatus, sõltub ühinemisläbirääkimiste alustamine Albaaniaga edasistest edusammudest reformiprotsessis, samuti nõukogu otsusest ja Euroopa Ülemkogu kinnitusest. Ilma et see mõjutaks liikmesriikide seisukohti Kosovo staatuse suhtes, peaks Kosovoga peetavad läbirääkimised stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu üle lõppema 2014. aasta jooksul ja seejärel leping allkirjastatakse. Nõukogu toetab jätkuvalt Bosnia ja Hertsegoviina ELiga ühinemise väljavaadet, eesmärgiga jõuda võimaluse korral kandidaatriigi staatuseni kooskõlas õiglaste ja rangete tingimuste põhimõttega.

ELi mittekuuluvad Lääne-Euroopa riigid

EL tugevdab veelgi lähedasi suhteid oma Lääne-Euroopa naabritega. Eelkõige vaatab nõukogu 2014. aasta teises pooles läbi oma suhted kolme EMP ja EFTA riigiga (Norra, Island ja Liechtenstein), samuti Šveitsiga, ning võtab vastu järeldused, mis saavad aluseks suhete edasisele arengule nende riikidega aastal 2015. EL peab osutama erilist tähelepanu ELi ja Šveitsi suhetele pärast 9. veebruaril 2014 toimunud referendumit, mille tulemus võib kahjustada isikute vaba liikumist käsitlevat lepingut, seades nii kahtluse alla seitse 2002. aasta kahepoolset lepingut I, samuti Šveitsi ühinemise Schengeni ja Dublini *acquis*'ga. Seda tehes tuleb võtta arvesse ELi kavatsust täiendada praegu Šveitsiga kehtivat paljude valdkondlike lepingute süsteemi institutsionaalse raamistikuga. Lisaks kavatseb EL tugevdada oma suhteid Andorra, Monaco ja San Marinoga, pidades läbirääkimisi ühe või mitme assotsieerimislepingu üle.

Kolme EMP ja EFTA riigi Norra, Islandi ja Liechtensteiniga kavatseb EL sõlmida lepingud/protokollid nende rahalise toetuse uuendamise kohta, et vähendada EMPs majanduslikku ja sotsiaalset ebavõrdsust ning alustada läbirääkimisi põllumajandustoodetega kauplemise edasiseks liberaliseerimiseks ning need lõpule viia. Kuna enamik ELi Lääne-Euroopa naaberriike osaleb täielikult või osaliselt siseturul, jätkab EL jõupingutusi eesmärgiga tagada ELi areneva *acquis*¹ ühtne ja samaaegne kohaldamine ja tõlgendamine kõigi siseturul osalejate poolt.

Bulgaaria ja Rumeenia koostöö- ja jälgimiskord

Nõukogu jälgib jätkuvalt nimetatud kahe liikmesriigi edasiminekut kõnealuse korra eesmärkide saavutamisel.

Integreeritud poliitiline kriisidele reageerimise kord (IPCR) / solidaarsusklausel

Nõukogu jätkab tööd nõukogu otsuse ühisettepanekuga solidaarsusklausli liidu poolse rakendamise korra kohta¹ (ELi toimimise lepingu artikkel 222). Selle klausliga sätestatakse, et kui liikmesriiki tabab terrorirünnak või kui ta langeb loodusõnnetuse või inimtegevusest tingitud õnnetuse ohvriks, tegutsevad liit ja selle liikmesriigid üheskoos solidaarselt. Kui nõukogu otsus on vastu võetud, tagavad kolm eesistujariiki selles sätestatud rakendamise ja korrapärase läbivaatamise.

Samaaegselt jätkab nõukogu 25. juunil 2013 nõukogu poolt heaks kiidetud ELi integreeritud poliitilise kriisidele reageerimise korra (IPCR) edasist arendamist. Töö keskendub peamistele IPCRi toetavatele vahenditele (nagu IPCRi veebiplatvorm) ning valmisolekumeetmetele, eesmärgiga töötada liikmesriikide, nõukogu peasekretariaadi, komisjoni ja Euroopa välisteenistuse ekspertide toetusel välja näidisprogramm. On võimalik, et pärast otsuse vastuvõtmist peab IPCRi vastavalt solidaarsusklausli rakendamise korrale kohandama.

Kriisidele poliitilist reageerimist käsitleva integreeritud korra ja solidaarsusklausli rakendamise eesistujariigi sõprade rühm (FoP IPCR/SCI) jätkab tööd nende kahe toimikuga kooskõlas COREPERi antud volitustega.

¹ ELi toimimise lepingu artikli 222 lõikes 3 kutsutakse nõukogu üles võtma vastu otsust, millega määratletakse solidaarsusklausli liidu poolse rakendamise kord komisjoni ja kõrge esindaja ühisettepaneku põhjal.

Regionaal- ja territoriaalne poliitika

Regionaalpoliitika on pärast viimast reformi muutunud järjest strateegilisemaks ELi investeerimisvahendiks majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärkide saavutamisel, keskendades ressursid strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele, luues seoseid majandusjuhtimisega ja tõhustades territoriaalseid elemente erinevate territooriumide majanduskasvu potentsiaali realiseerimiseks. Selleks et uus reform annaks kavandatud tulemusi, on vaja paremat koordineerimist ja järelmeetmeid, et arutada tulemuslikkust ja määrata kindlaks potentsiaalsed valdkonnad poliitika tulevaseks arenguks.

Töö regionaal- ja territoriaalse poliitika valdkonnas keskendub viiele suunale: perioodi 2007–2013 tulemuste hindamine ja aastateks 2014–2020 kavandatud programmide käivitamine; hinnang viisile, kuidas liidu territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärki rakendatakse strateegilise raamistikuna, mis hõlmab ka makropiirkondlikku lähenemisviisi, hinnates 2020. aasta territoriaalset tegevuskava ja ELi linnade tegevuskava edasist arengut; pikema strateegilise arutelu algatamine territoriaalse arengu stsenaariumite üle ning ühtekuuluvuspoliitika teemalise struktureeritud poliitilise mõttevahetuse toetamine; piiriüleste piirkondade paremat integreerimist toetavate õigussätete raamistiku tugevdamine; väikeste ja keskmise suurusega linnade eriolukorra ning nende rolli käsitlemine regionaal- ja linnapoliitikas.

Kõnealuste eesmärkide saavutamiseks võetakse järgmised meetmed: eelmiste eesistujariikide tehtud töö järelmeetmed, võttes arvesse komisjoni kuuendat aruannet ühtekuuluvuse kohta ning Euroopa Ülemkogu väljendatud taotlusi ja perioodi 2014–2020 määrusi seoses ühtekuuluvuspoliitikat käsitleva strateegilise ja poliitilise mõttevahetusega; jätkuv toetus 2020. aasta territoriaalsel tegevuskaval ja Leipzigi hartal põhinevale valitsustevahelisele koostööle ning selle seoste parandamine ühenduse poliitikaraamistikuga. Eesmärk on läbi vaadata liidu territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgi rakendamine ning tugevdada seost territoriaalse ühtekuuluvuse ja linnapoliitika vahel, samuti sotsiaal-majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse ning majandusjuhtimise vahel.

Tervikliku ja tegevusele suunatud lähenemisviisi abil uuritakse lähemalt järgmisi küsimusi:

võimalused tagada süstemaatilisem poliitiline arutelu ühtekuuluvuspoliitika teemal selle kolmes integreeritud mõõtmes (majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne);

mitmetasandilise koostöö soodustamine, kasutades makropiirkondlikke strateegiaid, et tagada piirkondliku potentsiaali täielik ärakasutamine, tugev ELi tagapõhi ja jõupingutuste sidusus Euroopa algatustega;

Euroopa võimaliku territoriaalse 2050. aasta visiooni ja perspektiivi väljakujundamine, mis põhineb teaduslikel analüütilistel tööstsenaariumitel ja perspektiividel;

märkides Euroopa Ülemkogu poolt kinnitatud makropiirkondlike strateegiate lisaväärtust, töötab nõukogu Aadria ja Joonia mere makropiirkondliku strateegia rakendamise ning ELi Alpi piirkonna strateegia väljatöötamise nimel, jätkates olemasolevate makropiirkondlike strateegiate rakendamise jälgimist;

integreeritud piiriüleste alade loomist tõhusalt toetava raamistiku paremaks muutmise;

konkreetseid kogemusi käsitlevad poliitilised arutelud ja mõttevahetused linnade tegevuskava kontekstis;

väikeste ja keskmise suurusega linnade käsitlemine, pöörates erilist tähelepanu nende rollile ühises territoriaalses arengus, mis hõlmab sisealasid, nende majanduskasvu potentsiaalile ja nende rollile piiriülestes suurlinnapiirkondades.

Institutsioonilised küsimused

Uus institutsiooniline tsükkel algab 2014. aasta juulis Euroopa Parlamendi uue koosseisuga, millele järgneb uue komisjoni ja uue Euroopa Ülemkogu eesistuja ametissenimetamine. Seda arvesse võttes peab nõukogu käsitlema mitmeid institutsionaalseid küsimusi. Peamine prioriteet on kodanike murede käsitlemine ja Euroopa poliitika toomine neile lähemale, luues „parema Euroopa”.

Nõukogu töötab selle nimel, et integreerida „parema Euroopa” mõiste peamistesse tegevusvaldkondadesse, eelkõige majandus- ja rahaliitu ning ühtsesse turgu, konkurentsivõimesse, majanduskasvu ja innovatsiooni, austades nõuetekohaselt subsidiaarsuse, aruandekohustuse ja proportsionaalsuse peamisi põhimõtteid.

Selles raamistikus püüavad kolm eesistujariiki selgitada välja võimalikud tegutsemisviisid institutsioonidevahelise koostöö edendamiseks.

Kolm eesistujariiki teevad tööd selle nimel, et viia lõpule ELi ühinemine Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga.

Nõukogu prioriteediks jääb Euroopa Kohtu reform. Kolm eesistujariiki tagavad vajalike menetluste olemasolu selleks, et kohus saaks tõhusalt ja tulemuslikult oma põhiülesandeid täita.

Tihedas koostöös Euroopa välisteenistusega töötab nõukogu selle nimel, et tugevdada ELi positsiooni maailmas, tõhustada tema ülemaailmset rolli ja laiendada valdkondadevahelist lähenemisviisi ELi välistegevuse erinevatele võimsatele vahenditele, juhindudes nõukogu järeldustest, mis käsitlevad Euroopa välisteenistuse tegevuse läbivaatamist.

Õigusriik

Nõukogu jälgib tähelepanelikult uue, õigusriigi põhimõtte tugevdamise ELi raamistiku tulevast arengut, millega püütakse lahendada tulevased süsteemsed ohud õigusriigi põhimõttele liikmesriikides, enne kui võetakse kasutusele ELi lepingu artikliga 7 ette nähtud mehhanism.

Integreeritud merenduspoliitika

Kolm eesistujariiki tunnistavad merede ja ookeanide tähtsust Euroopa majanduse jaoks ning ergutavad seoses integreeritud merenduspoliitikaga rakendama sinise majanduskasvu tegevuskava, et toetada majanduskasvu ja töökohtade loomist. Erilist tähelepanu on vaja pühendada innovatsiooni edendamisele, et toetada taastuvenergia tehnoloogiate turuleviimist ja Euroopa mereressursside säästvat kasutamist. Euroopa meresõidu turvalisuse strateegia vastuvõtmine eeldab tegevuskava kindlaksmääramist, mida tuleb rakendada meresõiduohutuse suhtes võetava tervikliku ja sektoriteülese lähenemisviisi kaudu, võttes eelkõige arvesse teadlikkust olukorrast merel.

VÄLISASJAD

Ühine kaubanduspoliitika

Avatud ja õiglane kaubandus on peamine vahend majanduskasvu, konkurentsivõime ja tööhõive stimuleerimiseks. Turu suurem avatus ning suurenevad kauba- ja investeeringutevood on väga tähtsad majanduskasvu ja majanduse elavnemise edendamiseks kogu ELis, kooskõlas tööstus- ja muude ELi poliitikate vajadusega tagada majanduse elavnemise jaoks sidus raamistik.

ELi kaubanduspoliitika peaks jätkuvalt tagama kehtivate eeskirjade kohase ELi õiguste kaitse ja edendama paremat juurdepääsu maailmaturgudele. Seoses sellega toetavad eesistujariigid täielikult ELi turulepääsu strateegiat, mis etendab väga tähtsat rolli Euroopa eksportijate ees seisvate takistuste kindlakstegemisel ja vähendamisel. Lisaks edendatakse strateegilist arutelu, keskendudes eelkõige mittetariifsetele kaubandustõketele.

Majanduskasvu toetamisel ja töökohtade loomisel kogu Euroopa Liidus on väga oluline strateegiline partnerlus suuremate tööstusriikidega. Seetõttu EL jätkab kahepoolseid kaubandus- ja investeerimisläbirääkimisi USA, Jaapani ja Kanadaga, viies need läbirääkimised võimaluse korral lõpule, ning süvendab kaubandus- ja investeerimissuhteid tärkava turumajandusega riikidega.

EL on endiselt täielikult pühendunud tugevale ja eeskirjadel põhinevale mitmepoolsele kaubandussüsteemile. Sellega seoses toetavad eesistujariigid jätkuvalt täiel määral mitmepoolset kaubandussüsteemi ja edasiliikumist Doha arengukava raames – mis hõlmab kaubanduse lihtsustamise lepingu ratifitseerimist ja rakendamist ning Bali konverentsi järgse tegevuskava juhtimist – võttes aluseks WTO ministrite üheksanda konverentsi otsused. Kolm eesistujariiki valmistavad ette ELi seisukoha ja koordineerivad seda, pidades eelkõige silmas 2015. aastal toimuvat WTO ministrite kümnendat konverentsi. Arvestades WTO liikmearvu laienemise tähtsat rolli mitmepoolse kaubandussüsteemi tugevdamisel ja proteksionismivastases võitluses, julgustavad kolm eesistujariiki käimasolevaid ühinemisläbirääkimisi, mis hõlmavad Alžeeriat, Aserbaidžani, Bosnia ja Hertsegoviinat, Kasahstani ja Serbiat, kuid ei piirdu nendega.

Lisaks WTO mitmepoolsetele läbirääkimistele soodustavad kolm eesistujariiki ka mõnepoolsete läbirääkimiste lõpuleviimist. Sellega seoses on eriti tähtis teenustekaubanduse lepingu (TiSA) sõlmimine, millega peaks jõutama otsustavasse etappi kolme eesistujariigi ametiajal. Muud võimalikud edasiliikumise valdkonnad väljaspool üksikettevõtlust võiksid olla keskkonnakaupade ja -teenuste algatuse käivitamine ning ITA läbivaatamise lõpuleviimine.

Peamine vahend globaalsete eeskirjade väljatöötamise edendamiseks on luua ulatuslik ambitsioonikate ja tasakaalustatud kaubandus- ja investeerimislepingute võrgustik. Selles raamistikus on piirkondlikud ja kahepoolsed lepingud põhiliseks vahendiks ELi nähtavuse ja mõju suurendamiseks naabruskonnas, kus nad edendavad stabiilsust, Euroopa heaolu standardeid ja väärtusi.

Võttes arvesse suhete tähtsust ELi naabritega, jätkatakse edasiminekut põhjalike ja laiaulatuslike vabakaubanduslepingute kohaste läbirääkimiste alustamise ja pidamisega Vahemere lõunakaldal asuvate partnerriikidega, eelkõige Maroko, Jordania, Tuneesia ja, kui tingimused on täidetud, Egiptusega. Ühtlasi jätkatakse edasiminekut kõnealuste vabakaubanduslepingute rakendamisel Gruusia, Moldova ja Ukrainaga, samuti kohustustega süvendada koostööd teiste idapartnerluse riikidega, et näidata edusamme järgmisel, 2015. aastal peetavat tippkohtumisel.

Kuna piirkondlik integratsioon kõikides maailma piirkondades aitab suurendada stabiilsust, luua jõukust ja lahendada globaalseid probleeme, jätkab EL läbirääkimisi ASEANi riikidega.

Pärast kaubanduslepingu sõlmimist Singapuriga, on nüüd eesmärk kiirendada läbirääkimisi Vietnami, Tai ja Malaisiaga, samuti kontrollida tingimusi läbirääkimiste alustamiseks teiste selle piirkonna partneritega nagu Indoneesia, Filipiinid ja Brunei. Lisaks toetavad ja soodustavad kolm eesistujariiki täiel määral investeerimislepingute kohaseid läbirääkimisi Myanmar/Birma ja Hiinaga. Seoses Mercosuri ja Pärsia lahe koostöönõukoguga jätkab EL läbirääkimisi tervikliku, ulatusliku ja tasakaalustatud lepingu sõlmimiseks kooskõlas praeguse piirkonnapõhise lähenemisviisiga.

Erilist tähelepanu pööratakse ka majanduspartnerluslepingute üle peetavate läbirääkimiste jätkamisele ja lõpuleviimisele eelkõige Lõuna-Aafrika Arenguühendusega, samuti teiste riikidega, kellega peetavad läbirääkimised või lepingute rakendamise menetlused on veel pooleli. Sellega seoses tunnistab EL vajadust võtta arvesse oma partnerite erinevaid arengutasemeid ja toetada neid nende kohustuste täitmisel asjakohase tehnilise ja kaubandusabiga.

Nõukogu jälgib neid menetlusi ja tegutseb võimalikult tõhusalt, et edendada ELi väliskaubanduspoliitika praeguses tegevuskavas esitatud seadusandlikke stiimuleid kõikide ELi sidusrühmade huvides ning tagades ELi tööstuse konkurentsivõime ja ELi turu avatuse. Suhteid Euroopa Parlamendiga arendatakse edasi ja tugevdatakse, eelkõige kolmepoolsete läbirääkimiste korraldamisel.

Veel edendavad kolm eesistujariiki nõukogu 5. mai 2009. aasta määruse (EÜ) nr 428/2009 (millega kehtestatakse ühenduse kord kahesuguse kasutusega kaupade kontrollimiseks) läbivaatamist, eesmärgiga tagada selles tundlikus valdkonnas julgeolek ja konkurentsivõime, nagu seda soovitatakse rohelises raamatus Euroopa Liidu kahesuguse kasutusega kaupade ekspordi kontrollisüsteemi kohta, mille Euroopa Komisjon avaldas 2011. aastal.

Nõukogu käsitleb ka toorainete küsimust ja arenguid selles valdkonnas. Käimasolevad arutelud kaubanduspoliitika jätkusuutliku arengu teemal, mille tähtsus liikmesriikide parlamentide ja Euroopa Parlamendi jaoks on viimasel ametiajal kasvanud, jätkuvad ka kolme eesistujariigi eesistumisperioodil.

Välis- ja julgeolekupoliitika

ELi tegevus tugineb aastatel 2014–2015 jätkuvalt põhieesmärgile, milleks on välispoliitika ja välistegevuse järjepidevuse tagamine, nagu see on sätestatud Lissaboni lepingus. Kuigi Euroopa ametisseasuva juhtkonna täpsed prioriteedid vajavad alles kinnitamist, on tegevuse eesmärgiks sarnaselt varasemate aastatega peamiselt piirkondlike ja üleilmsete probleemide lahendamisele kaasaaitamine ning ELi huvide ja väärtuste, eelkõige demokraatia, põhiõiguste, stabiilsuse, julgeoleku ja heaolu edendamine ELi naabruses.

Otsustava tähtsusega on oluline töö eespool nimetatud eesmärkide saavutamise vahendite väljatöötamisel. See hõlmab selle tagamist, et tervikliku lähenemisviisi raamistik jääks ELi tegevuse nurgakiviks, et ELi käsutuses olevaid arvukaid võimalusi saaks kasutada kõige tulemuslikumalt ning et kõrge esindaja Ashtoni poolt teostatud Euroopa välisteenistuse tegevuse läbivaatamist ja selle järelmeetmeid kasutataks välisteenistuse väärtusliku rolli edasiseks kindlustamiseks ja suurendamiseks välispoliitika sidususe ja eesmärkide saavutamisel.

Sama oluline on edasi arendada juba väljakujunenud partnerlusi peamiste seniste ja uute ülemaailmse tasandi osalejatega, eelkõige arendades edasi strateegilist partnerlust USA, Brasiilia, Kanada, Hiina, India, Jaapani, Korea Vabariigi, Mehhiko ja Lõuna-Aafrikaga. Strateegiline partnerlus Venemaaga tuleb läbi vaadata Ukraina, sealhulgas Krimmi sündmuste valguses. Oluliseks prioriteediks on ka vastastikku kasuliku koostöö tihendamine ja edendamine piirkondlike organisatsioonidega. ELi tegevuse keskmesse jääb ka mitmepoolsete organisatsioonide (näiteks ÜRO) töö toetamine ja täiendamine.

Euroopa Liidu lõuna- ja idanaabrus jäävad endiselt tähelepanu keskmesse, võttes arvesse kõnealuste piirkondade prioriteetsust ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) jaoks ning mõlemas nimetatud piirkonnas toimuvaid arenguid.

Olukord lõunanaabruses jääb poliitilises päevakorras kesksele kohal. ELi üldiseks eesmärgiks jääb pikaajaliste demokraatlike muutuste toetamine piirkonnas erinevate olemasolevate rahvusvaheliste ja kohalike mehhanismide abil, eelkõige kaasava demokraatia loomine, mis võimaldab kodanikuühiskonna ja naiste olulist panust. Tõenäoliselt keskendutakse konkreetsetele riikidele, kus on käimas üleminek või kus kestab konflikt või ebastabiilsus.

Eelkõige Süüria puhul teeb EL tihedat koostööd oma partneritega, et toetada edusamme Genfi II konverentsi raames tehtud järelduste osas, eesmärgiga peatada vägivald ja tagada seaduslikud poliitilised ümberkorraldused. ELi jõupingutuste oluliseks komponendiks on ka humanitaarolukorra käsitlemine ja teiste osaliste julgustamine tegema sama. Täiendavaks keskseks töösuunaks on vähendada ohtu poliitilise ebakindluse levikuks sellistesse naaberriikidesse nagu Liibanon ja Jordaania ning leevendada arvukate pagulaste saabumise destabiliseerivat mõju. Iraak vajab pidevat tähelepanu, kuna riigis on 2014. aasta aprillis toimunud valimiste järel kriitiline valitsuse moodustamise aeg ning suureneb ka mässutegevus.

EL peab jätkama Egiptuse sündmuste tähelepanelikku jälgimist, hoides sidet riigi uue juhtkonnaga, et taastada täielik koostöö, mida on takistanud hiljutised sündmused, ning otsides võimalusi, kuidas aidata tagada demokraatia saavutuste püsijäämist. Liibüas paneb ELi diplomaatia ja programmid proovile vajadus aidata tugevdada riiklikke institutsioone ja abistada ametivõime selliste ohtude ohjamisel, mis seonduvad relvarühmituste esilekerkimise ja riigi lõhestatusega. Tuneesia noor demokraatia vajab toetust, võttes arvesse seda ohustavaid väljakutseid. See on väga oluline, et näidata araabia kevade positiivset tulemust ja pakkuda eeskuju teistele üleminekuriikidele.

EL jätkab aktiivset osalemist (sealhulgas neliku raames) püüdlustes õiglase ja püsiva lahenduse saavutamiseks Iisraeli ja Palestiina konfliktis. Seejuures toetab EL täielikult USA praegusi jõupingutusi ja poolte jõupingutusi. Praegused läbirääkimised kujutavad endast ainulaadset võimalust, mida mõlemad pooled peavad ära kasutama kahe riigi koosseksisteerimisel põhineva lahenduse elluviimiseks. EL on lubanud teha ettepaneku enneolematuks abipaketiks, mida saaks hakata ellu viima pärast lõpliku kokkuleppe saavutamist staatuse küsimuses.

ELi ja Pärsia lahe piirkonna riikide mitmepoolse koostöö täiendamiseks arendab EL edasi oma poliitilist koostööd iga nimetatud piirkonna riigiga.

Piirkondlikul tasandil on ELil vaja käsitleda ebastabiilsuse tagajärgi, sealhulgas jätkates tööd Vahemere liidu raames ja tihendades suhteid Araabia Riikide Liigaga. Eelkõige on ELil vaja uurida võimalusi vähendada organiseeritud kuritegevuse ohtu, kuna kuritegelikud ringkonnad kasutavad Lähis-Ida ja Põhja-Aafrika piirkonna ebastabiilsust inimkaubanduseks ja ebaseaduslikuks rändeks ning muude kuritegude toimepanekuks. ELil on samuti vaja teha koostööd rahvusvaheliste partneritega, et võidelda sektantluse leviku ja terrorismiohuga, mis lähtub Süürias ja piirkonna muudes riikides tegutsevate Al Qaeda toetajate esilekerkimisest.

Idanaabruse puhul on põhiliseks 2013. aasta novembris Vilniuses toimunud idapartnerluse tippkohtumise tulemuste järelmeetmed, eelkõige seoses assotsieerimislepingute ning põhjaliku ja laiaulatusliku vabakaubanduspiirkonna lepingute allkirjastamisega Gruusia, Moldova Vabariigi ja Ukrainaga ning nimetatud lepingute rakendamisega. Oluline on tagada, et nimetatud lepingutest võidaksid kõik pooled. 2015. aasta mais Riias toimuv neljas idapartnerluse tippkohtumine annab võimaluse hinnata poliitilise assotsieerumise ja majandusliku integratsiooni vallas saavutatud edusamme ning ELi ja tema idapartnerite vahelisi suhteid edasi arendada. Idapartnerluse raames rakendatava diferentseerimispõhimõtte alusel püüab EL tihendada sidemeid teiste Ida-Euroopa partneritega, sealhulgas Armeenias ja Aserbaidžaaniga.

Pärast Ukrainaga sõlmitud assotsieerimislepingu, sealhulgas põhjaliku ja laiaulatusliku vabakaubanduspiirkonna ülejäänud sätete allkirjastamist teeb EL Ukrainaga tihedat koostööd, et tagada lepingu rakendamine. EL jätkab Ukraina suveräänsuse, sõltumatuse ja territoriaalse puutumatuse toetamist ning riigi poliitilise ja majandusliku stabiliseerimise edendamist. EL jätkab toetuse andmist vajalikele reformidele, eelkõige tsiviiljulgeolekusektori ja energeetikasektori reformidele.

Pikaleveninud konfliktide osas jätkab EL tihedat koostööd OSCE ja teiste asjaomaste partneritega, et jõuda püsiva lahenduseni Moldova Vabariigi, Gruusia ja Mägi-Karabahhi konfliktides.

ELi oluliseks prioriteediks jääb stabiilsuse, julgeoleku ja heaolu edendamine Lääne-Balkani riikides. Serbia ja Kosovo puhul on veel palju teha, et jätkata kõigi ELi vahendatud dialoogi raames saavutatud kokkulepete rakendamist. Suhete normaliseerimise protsessi edenemine võimaldab nii Serbial kui Kosovol jätkata hoogsat Euroopa-suunalist liikumist. Vaja on jätkata tegelemist Bosnia ja Hertsegoviinaga, et aidata lahendada riigi kiireloomulisi sotsiaal-majanduslikke probleeme ja innustada täiendavaid ELi-suunalisi edusamme. Hoolikalt tuleb jälgida poliitilist dialoogi endise Jugoslaavia Makedoonia vabariigis ja Albaanias. Endiselt on oluline kohapealne sekkumine (nt ühinemiseelse abi vahendid Bosnias ja Hertsegoviinas, EULEX Kosovos).

EL jätkab ja tihendab poliitilist dialoogi Türgiga, eelkõige seoses piirkonnas tehtava koostööga. Meie üldine eesmärk on innustata Türgit arendama oma välispoliitikat seda ELiga koordineerides, vastavalt läbirääkimisraamistikus sätestatud põhimõtetele.

EL säilitab tihedad sidemed nende ELi lähinaabritega, kes ei soovi ELiga ühineda. EL püüab suurendada nii ettevõtjate kui ka kodanike õiguskindlust, toetades asjakohaste ELi õigusaktide ühtset kohaldamist siseturul, mis laieneb Euroopa Majanduspiirkonda kuuluvatele riikidele ja Šveitsile. Samuti võivad Andorra, San Marino ja Monacoga assotsieerimislepingute sõlmimiseks peetavad läbirääkimised aidata nimetatud riike tihedamalt ELi siseturuga integreerida.

USA jääb peamiseks ja oluliseks partneriks ELi välistegevuse kõigi aspektide puhul. Prioriteediks jääb Atlandi-ülese kaubandus- ja investeerimispartnerluse üle peetavate läbirääkimiste edendamine. Samuti loodab EL veelgi tihendada koostööd USAgagi energiajulgeoleku, kliimamuutuste, andmekaitse ja küberjulgeoleku valdkondades.

Piirkondadevahelisi suhteid Ladina-Ameerika ja Kariibi riikidega tugevdatakse veelgi ELi ning Ladina-Ameerika ja Kariibi Riikide Ühenduse II tippkohtumisel, mis toimub 2015. aastal Brüsselis. Seoses ELi Kesk-Ameerikat ja Kariibi piirkonda käsitleva julgeolekustrateegia käivitamisega pööratakse erilist tähelepanu julgeolekuküsimustele. Edasi arendatakse ka suhteid allpiirkondlike organisatsioonidega (SICA, CARIFORUM, Mercosur ja Vaikse ookeani liit). Samuti jätkab EL kahepoolsete suhete tihendamist piirkonna riikidega, eelkõige oma strateegiliste partneritega (Mehhiko ja Brasiilia).

Strateegiline partnerlus Venemaaga tuleb läbi vaadata Ukraina (sealhulgas Krimmi) ja meie ühise naabruse muude riikide sündmusi arvestades. EL ei tunnista Krimmi ebaseaduslikku annekteerimist Venemaa poolt. EL jätkab üleskutseid Venemaale toetada Euroopa stabiilsust ja julgeolekut kooskõlas Helsingi lõppakti, Pariisi harta ning OSCE ja Euroopa Nõukogu põhimõtete ja dokumentidega. ELi ja Venemaad seob ühine huvi teha koostööd sellistes ülemaailmsetes küsimustes nagu kliimamuutused, terrorism ja G20 ning rahvusvahelist julgeolekut puudutavates küsimustes nagu Süüria, Iraani tuumaprogramm ja Lähis-Ida rahu protsess. EL kutsus Venemaad jätkuvalt üles järgima WTO raames võetud kohustusi.

EL jätkab suhete arendamist Kesk-Aasia riikidega ning muu hulgas aitab neil toime tulla julgeoleku- ja muude probleemidega, mis tulenevad rahvusvaheliste julgeolekujõudude tegevuse lõpetamisest Afganistanis sel aastal. Nii kahepoolset kui ka ELi–Kesk-Aasia julgeolekudialoogi raames käsitletavat probleemi hõlmavad veel terrorismivastast võitlust, uimastikaubandust, energeetikat, veega kindlustatust ja piirkondlikku koostööd. EL jätkab Kasahstani abistamist WTOga peetavatel liitumiskõnelustel ning innustab Usbekistani astuma samasuunalisi samme. Neis riikides toimuvad 2015. aastal olulised valimised, mida EL kavatseb hoolikalt jälgida, pakkudes vajaduse korral abi. ELi Kesk-Aasia strateegia vaadatakse läbi 2015. aasta alguses.

ELi koostöö laiendamisel Hiina ja Indiaga on olulisteks teemadeks sellised ülemaailmsed ja piirkondlikud küsimused nagu tuumarelvade leviku tõkestamine, piraatlus, terrorism ja küberjulgeolekuga seotud ohud.

E3/EL+3 ja Iraani vahel 2013. aasta novembris kokku lepitud ühine tegevuskava on olnud esimeseks usalduse suurendamise sammuks Iraani tuumaprogrammi kõige pakilisemate mureküsimuste lahendamisel ning see on aidanud oluliselt kaasa ELi piirkondliku julgeoleku ja tuumarelvade leviku tõkestamise alaste eesmärkide saavutamisele. Pärast seda, kui ühist tegevuskava 20. jaanuaril 2014 välisasjade nõukogu otsusega rakendama asuti, alustasid E3/EU+3 ja Iraan uusi läbirääkimisi, mille eesmärk on jõuda kokkuleppele Iraani tuumaprobleemi tervikliku lahenduse suhtes. Viinis on toimunud E3/EU+3 ja Iraani kõneluste mitu vooru. EL osaleb ka edaspidi aktiivselt neis diplomaatilistes jõupingutustes, et leida pikaajaline terviklahendus, milles oleksid täiel määral arvesse võetud rahvusvahelise üldsuse kahtlused Iraani tuumaprogrammi eranditult rahumeelse laadi suhtes.

Oluliseks prioriteediks kujuneb Afganistani riiklike struktuuride ülesehituse ja üleminekuprotsessi toetamine, pidades silmas 2014. ja 2015. aastal toimuvaid presidendi- ja parlamendivalimisi, rahvusvaheliste julgeolekuvägede (ISAF) lahkumist ja NATO järelmissiooni. Äärmiselt oluline on toetada Tōkyō vastastikuse vastutuse raamistiku täielikku rakendamist ning võimalikke rahuläbirääkimisi uue juhtkonnaga. ELi uue Afganistani strateegia aluseks peaks olema terviklikum lähenemisviis, milles oleksid ühendatud ELi ja liikmesriikide erinevad vahendid, mis hõlmavad õigusriigi ja korrakaitse küsimusi ning millele annab sisendi politseimissioon EUPOL. Oluline eesmärk on partnerlust ja arengut käsitleva koostöölepingu lõplik vormistamine, samuti ELi jätkuv toetus piirkondlikul tasandil (sealhulgas Aasia keskosa protsessi kaudu), et innustada Afganistani naaberriike andma konstruktiivset panust.

Pakistanis jätkab EL viieaastase tegevuskava rakendamist ja ulatuslikumate suhete arendamist.

Bangladeshis jätkab EL valitsemistava ja inimõiguste olukorra seiret ning innustab kahte peamist poliitilist erakonda osalema tõelises dialoogis, mis peaks võimaldama läbipaistvate, kaasavate ja usaldusväärsete valimiste läbiviimist.

EL jätkab Myanmaris/Birmas toimuva ülemineku toetamist, tuginedes 2013. aasta novembris toimunud ELi–Myanmari rakkerühma esimese koosoleku tulemustele.

ELi koostöö Myanmaris/Birmaga on oluline ka seetõttu, et kõnealune riik on 2014. aastal ASEANi eesistuja. EL tihendab koostööd ASEANiga, kasutades ELi ja ASEANi riikide välisministrite 2014. aastal toimuvat kohtumist laiahaardelise koostöö edendamiseks.

EL kasutab 2014. aasta oktoobris toimuvat 10. Aasia-Euroopa (ASEM) tippkohtumist ja 2015. aasta novembriks planeeritud ASEMi välisministrite 12. kohtumist, et edastada jõuline sõnum oma toetusest Aasia riikidele. EL jälgib tähelepanelikult Aasia julgeolekuga seotud sündmusi. EL jätkab suhete tihendamist Vaikse ookeani saareriikidega ja sealsete piirkondlike organisatsioonidega kõrgetasemelise poliitilise dialoogi abil.

ELi ja Aafrika tippkohtumine 2014. aasta aprillis näitas selle partnerluse ulatust ja sügavust ning edasise tegevuse aluseks saab tippkohtumise deklaratsioon koos tegevuskavaga aastateks 2014–2017, mis on Aafrikaga tehtava koostöö raamistikuks.

ELi ja Aafrika partnerluse oluliseks edasiseks sammuks rahu ja julgeoleku alal on ELi uue Guinea lahe strateegia rakendamine, et toetada piirkondlikke jõupingutusi julgeolekuprobleemide lahendamiseks selles Aafrika osas.

Äärmiselt oluline on jätkata (sõjalist ja diplomaatilist) abi julgeoleku tagamiseks ja suurendamiseks Kesk-Aafrika Vabariigis, Kongo Demokraatlikus Vabariigis ja Ida-Aafrika järvede piirkonnas, Lõuna-Sudaanis, Somaalias ja Malis. Suurt tähelepanu pööratakse ka Aafrika Sarve ja Saheli piirkonnale, rakendades 2013. aasta Mali ja Somaalia konverentside järelmeetmeid. Otsustava tähtsusega võivad olla ka valimiste läbiviimise toetamine ja vaatlemine. Aafrika Sarve piirkonnas on jätkuvalt prioriteediks 2011. aasta novembris vastu võetud ELi strateegilise raamistiku rakendamine. EL keskendub eelkõige rahumeelse ja püsiva lahenduse otsimisele Lõuna-Sudaani sisekonfliktile, millel on oht laieneda ja viia piirkonnas ränkade tagajärgedeni. Samuti on ELi tähelepanu all endiselt Somaalia poliitiline stabiliseerimine ja riigiparaadi ülesehitamine, piraatlusevastane võitlus (EUNAVFOR Atalanta) ning Somaalia julgeolekusektorile antava toetuse suurendamine (EUTM Somalia, EUCAP Nestor). Kogu 2014. aasta on EL Somaalia ranniku lähedal asetleidvat piraatlust käsitleva kontaktrühma (CGPCS) eesistuja. ELi osalemise oluliseks komponendiks jäävad nii käimasolevad kui ka uued ÜJKP missioonid.

ELi ja Lõuna-Aafrika ning kogu piirkonna strateegilise partnerluse tugevuse ja ulatuse näitamiseks kasutab EL võimalusi, mida pakub ELi ja Lõuna-Aafrika 7. tippkohtumine, kuid samuti muid aastateks 2014–2015 kavandatud olulisi poliitilisi kohtumisi alates ELi ja Lõuna-Aafrika ühise koostöönõukogu istungist kuni poliitika- ja julgeolekualase dialoogi ning ministrite poliitilise dialoogini.

Keskseks eesmärgiks on teha edusamme nõukogu 2013. aasta detsembri järelduste asjakohaste aspektide osas, eelkõige suurendada ÜJKP tõhusust, mõju ja nähtavust. See peaks hõlmama julgeolekupartnerite ja piirkondlike organisatsioonide suuremat toetamist selliste ühist muret tekitavate probleemide osas nagu terrorism, rahvusvaheline kuritegevus ja piraatlus; samuti peaks see hõlmama suutlikkuse suurendamist, vajaduse korral väljaõppe, nõustamise, varustuse ja ressursside andmise kaudu ning tihedas koostöös selliste partneritega nagu ÜRO, NATO ja Aafrika Liit. Komisjoni, kõrge esindaja ja Euroopa Kaitseagentuuri andmetele tuginedes koostab nõukogu aruande, mille põhjal Euroopa Ülemkogu hindab tehtud edusamme 2015. aasta juunis.

Täiendavaks eesmärgiks on ELi kiirreageerimisvõime parandamine, mis võimaldab rakendada asjakohaseid tsiviil- ja sõjalisi vahendeid ning nõuetekohaselt käsitleda julgeolekualaseid probleeme, eelkõige selliseid probleeme, mis tulenevad sise- ja välisprobleemide omavahelistest seostest. Selleks tuleb jätkata tööd muu hulgas ELi küberkaitsepoliitika raamistiku ja ELi meresõidu turvalisuse strateegiaga (alates 2014. aasta juunist) ning kasutada sünergiat ÜJKP ning vabaduse, turvalisuse ja õiguse valdkonna osalejate vahel, et käsitleda selliseid horisontaalseid küsimusi nagu ebaseaduslik ränne, organiseeritud kuritegevus ja terrorism.

Tõenäoliselt muutub üha olulisemaks prioriteediks vajadus käsitleda ülemaailmseid tegureid, mis otseselt või kaudselt mõjutavad riikide stabiilsust ning rahvusvahelist rahu ja julgeolekut. Oluline on jätkata ELi varajase hoiatamise, konfliktide ennetamise ja vahendamise toetamise suutlikkuse suurendamist, sealhulgas tuleb arendada ühist konfliktialüüsi. EL jätkab piiravate meetmete kasutamist ÜVJP laiemate eesmärkide saavutamise vahendina. Olulisteks tegevusvaldkondadeks on ka desarmeerimine, massihävitusrelvade leviku tõkestamine ning keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumaotude vastane võitlus laiemalt, võitlus tavarelvade ebaseadusliku kaubanduse vastu ja sellised uued väljakutsed nagu avakosmosetegevuse jätkusuutlikkus.

Kliima- ja energiaküsimustega seotud diplomaatias keskendutakse peamiselt sellele, et laiendada poliitilist toetust 2014. aasta septembris toimuvale kliimaalasele tippkohtumisele, propageerides ELi ulatuslikku 2030. aasta kliima- ja energiapaketti ja valmistades ette Kyoto protokoll järgset kokkulepet, mis loodetavasti võetakse vastu 2015. aasta detsembris toimival ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste kohtumisel.

Veel üheks oluliseks probleemiks on ränne, sealhulgas võttes arvesse rännet käsitlevate suurte rahvusvaheliste protsesside eelseisvat hindamist (näiteks rände ja liikuvuse suhtes võetud üldine lähenemisviis ning Stockholmi programmile järgnev justiits- ja siseküsimuste programm).

ELi kogu välistegevuse aluseks on sellised ELi põhiväärtused nagu demokraatliku valitsemise innustamine, inimõiguste austamine ja poliitiline kaasavus. EL teeb tihedat koostööd inimõiguste ja demokraatia valdkonnaga tegelevate partnerite, mitmepoolsete foorumite ja rahvusvaheliste organisatsioonidega. Selles osas on äärmiselt oluline koostöö Euroopa Nõukoguga, eelkõige idanaabruses ja Lääne-Balkani riikides. Peamiseks töövahendiks jääb inimõiguste ja demokraatia ELi tegevuskava ning ELi osalemisel lähtutakse inimõiguste ja demokraatia ELi strateegilisest raamistikust. ELi inimõiguste eriesindaja jätkab ELi inimõiguslase töö tulemuslikkuse ja nähtavuse suurendamist.

Euroopa demokraatia rahastu jätkab toetuste andmist aktivistidele, kes taotleavad üleminekut demokraatiale Euroopa naabruses ja kaugemal. 2014. ja 2015. aastal jääb prioriteetiks viia lõpule protsess ELi ühinemiseks Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga (Lissaboni lepingu artikkel 6).

Arengu valdkonnas jäävad järgnevatel aastatel tähelepanu keskmesse aastatuhande arengueesmärkide saavutamine ning töö 2015. aasta järgse uue säästva arengu ja vaesuse kaotamise raamistiku ettevalmistamiseks. ELil on võtmeroll uue ülemaailmse raamistiku väljakujundamisel, mis peaks toetuma säästva arengu kolmele mõõtmele (majanduslikule, sotsiaalsele ja keskkondlikule) ning hõlmama ka küsimusi, mis on seotud juhtimise, õigusriigi, inimõiguste, soolise võrdõiguslikkuse ja rahumeelsete ühiskondadega, samuti selliste peamiste valdkondlike küsimustega nagu toiduohutus. Jätkatakse tööd ka ülemaailmse partnerluse ja arengu rahastamisega seotud küsimustega. Tuleks suurendada jõupingutusi ELi ühisseisukoha saavutamise suunas.

EL jätkab samuti oma arengupoliitika ja arengukoostöö ajakohastamist kooskõlas muutuste kava ja selle kahe prioriteetse valdkonnaga, milleks on kaasav ja jätkusuutlik majanduskasv ning inimõigused, demokraatia ja muud hea valitsemistava alused. Jätkub ELi arengukoostöö programmide ja välissuhetega seotud vahendite rakendamine, samuti jõupingutused ELi ja selle liikmesriikide arengukoostöö programmide paremaks koordineerimiseks ning nende tõhususe ja mõju suurendamiseks ühise kavandamise kaudu. Jätkub ka töö ELi tulemuste raamistiku suunas.

Järgnevatel aastatel suurendab EL jõupingutusi ka selleks, et paremini ja tulemuslikumalt kasutada erinevate poliitikavaldkondade ühiseid vahendeid ja ressursse, et saavutada sidusam ja tõhusam ELi välistegevus, eelkõige konflikti- ja kriisiolukordades, vastavalt ELi tervikliku lähenemisviisi ja nõukogu 2014. aasta mais vastu võetud järelduste põhimõtetele ja prioriteetidele ning võttes samuti arvesse 2015. aasta märtsiks ettevalmistatavat tegevuskava. Jätkuvad ka jõupingutused poliitikavaldkondade arengusidususe tugevdamiseks.

Euroopa arenguaasta 2015 on ELi jaoks olulise tähtsusega võimalus ennast esitleda ning teavitada üldsust, kodanikuühiskonda ja erasektorit oma arengupoliitikast ning jõupingutustest edendada vaesuse kaotamist ja säästlikku arengut kogu maailmas.

Humanitaarabi

Seistes vastamisi loodusõnnetuste või inimese poolt põhjustatud õnnetuste läbi kannatavate inimeste üha suureneva arvu ning humanitaarvajaduste dramaatilise kasvuga, jälgib nõukogu tähelepanelikult jätkuvaid ja uusi humanitaarkriise ning püüab veelgi parandada ELi ja rahvusvahelise kogukonna sekkumise tõhusust. Nõukogu edendab jätkuvalt teabe vahetamist ja aitab kaasa koordineerimise tugevdamisele ELi liikmesriikide vahel ja ELis. Jätkuvad jõupingutused tihedamaks koostööks humanitaarabi ja kodanikukaitse vahel, eelkõige suurõnnetusteks valmisoleku ja reageerimise valdkonnas. EL toetab jätkuvalt ÜRO, eelkõige humanitaarasjade koordinatsioonibüroo (OCHA) keskset koordineerivat rolli ning suurendab ELi humanitaartoetust kolmandatele riikidele ja rahvusvahelistele organisatsioonidele humanitaarkriiside korral.

Nõukogu püüab tagada, et rakendades ELi terviklikku lähenemisviisi väliskonfliktide ja kriisidesuhtes, osalevad ELi ja liikmesriikide humanitaarosalejad teabejagamisel ja ühisanalüüsides liidu välistegevuse muude valdkondadega ning saavad sellest kasu, et suurendada abi sidusust ja vastastikkust täiendavust. Humanitaarabi antakse endiselt üksnes hinnatud vajaduste alusel, kooskõlas humaansuse, erapooletuse, neutraalsuse ja sõltumatuse põhimõtetega, mis on esitatud Euroopa konsensus humanitaarabi valdkonnas. Jätkub konsensususe rakendamine ja teadvustamine.

Jätkuvad jõupingutused, et tihedas koostöös arenguabi andjatega tõhustada ja parandada jõudlust ennetamise, valmisoleku ning hädaabi, taastus- ja arenguabi ühendamise valdkonnas, samuti ELi lähenemisviisi vastupanuvõimele ning vastupanuvõime tegevuskava rakendamisel.

Nõukogu tagab koos komisjoniga ELi seisukoha koordineerimise 2016. aasta humanitaarabi teemaliseks maailma tippkohtumiseks, otsides eelkõige võimalusi veelgi suurendada humanitaarabi tõhusust, parandada riskihaldust ja inimestele abi kohaletoimetamist konfliktiolukorra puhul ning toetada innovatiivseid lähenemisviise, muu hulgas erasektori kaasamise kaudu.

Kolm eesistujariiki jätkavad toiduabi konventsiooni rakendamise jälgimist. Kolm eesistujariiki tagavad samuti ELi välisesindatuse sidususe humanitaarabiorganisatsioonides, eelkõige Maailma Toiduprogrammi juhatuses. Selleks jätkab nõukogu komisjoni kavandatud ja Maailma Toiduprogrammi juhatusele esitatavate ELi avalduste arutamist ja viimistlemist.

Nõukogu jälgib ELi humanitaarabi vabatahtlike määruse rakendamist ja läbirääkimisi 2015. aasta järgse Hyogo tegevusraamistiku üle.

Terrorismivastane võitlus

Nõukogu tagab jätkuvalt, et terrorismivastase võitlusega seotud kaalutlused integreeritakse laiemasse ELi analüüsi ja jõupingutustesse prioriteetsetes piirkondades Lähis-Idas ja Põhja-Aafrikas, Afganistanis, Pakistanis ja Kesk-Aasias, Magribi riikides, Sahelis ja Lääne-Aafrikas, Somaalias ja Ida-Aafrikas. Kolm eesistujariiki viivad ellu prioriteedid nagu terrorismivastase võitluse strateegiate ja tegevuskavade rakendamine, arengu ja terrorismivastase võitluse seosed, kriminaalõigusest ja inimõigustest kinni pidamine, võitlemine radikaliseerumise ja värbamise vastu, terrorismi rahastamise takistamine ning koostöö rahvusvaheliste partneritega tervikliku lähenemisviisi alusel. Kuigi terrorismivastane võitlus jääb peamiselt liikmesriikide vastutusalasse, annavad ELi jõupingutused aina suuremat lisaväärtust ja täiendavad kahepoolseid jõupingutusi.

Euroopa konsulaarkoostöö

ELi konsulaarkoostöö põhineb vastastikusel solidaarsusel. Lisaks kehtib aluslepingujärgne eriõigus esindamata ELi kodanikele konsulaarabi osutamise kohta. Vastavalt Lissaboni lepingule on sellise abi aluseks mittediskrimineerimise põhimõte. ELi toimimise lepingu artikli 23 kohaselt on iga ELi liikmesriik kohustatud oma riigi kodanikega samadel tingimustel abistama ELi kodanikke, kelle riigil ei ole asjaomases kolmandas riigis saatkonda või konsulaati.

Et suurendada kodanike teadmisi oma konsulaarõiguste kohta, jätkavad kolm eesistujariiki koos liikmesriikide, Euroopa välisteenistuse ja Euroopa Komisjoniga tööd, et säilitada ja parandada olemasolevat Euroopa konsulaarkoostööd. Sellega seoses hõlmab töö edasisi läbirääkimisi õigusliku raamistiku üle liidu kodanike konsulaarkaitse kohta välismaal. Veel jätkavad kolm eesistujariiki arutelu, koordineerimist ja koostööd seoses kitsaskohtade, kriisiohjamise, ühiste demaršide ja algatustega, nagu juhtriigi mõiste või konsulaarkoostöö algatused.

Kolm eesistujariiki püüavad ka edasi arendada koostöövahendeid ja -võimalusi ELi kodanikke puudutava ulatusliku konsulaarkriisi korral kolmandas riigis. Lisaks jätkub konsulaardialoog selliste samu seisukohti jagavate riikidega nagu USA, Kanada ja Austraalia.

MAJANDUS- JA RAHANDUSKÜSIMUSED

MAJANDUSKÜSIMUSED

Majanduspoliitika

Euroala kriisi taandudes vajab EL üldist majandusstrateegiat, et väljuda kriisist ja taastada töövõimalusterohke säästlik ja kaasav majanduskasv. Kolm eesistujariiki toetavad kindlalt majanduse elavdamist ning töökohtade loomist soodustavate poliitikate rakendamist. Selleks keskendub nõukogu jätkuvalt diferentseeritud ja majanduskasvu soodustavale eelarve konsolideerimisele, majanduse tasakaalustamisele ja pankade bilansside parandamisele, samuti struktuurireformidele ja ühtse turu tugevdamisele.

Majanduspoliitiline tegevus põhineb juba võetud meetmetel, et tugevdada majandusjuhtimist ja majanduspoliitika koordineerimist. Nõukogu teeb esimesed kokkuvõtted uute juhtimisvahendite rakendamisest ja suunab oma jõupingutused valdkondadesse, mis seda vajavad. Selleks analüüsib nõukogu hoolikalt komisjoni ülevaadet majandusjuhtimisega seotud õigusaktidest, mida on oodata 2014. aasta detsembri keskel. See annab taustteavet praeguse juhtimisraamistiku tõhususe põhjalikuks hindamiseks ning selle kohta, kas on vaja teha muudatusi.

Nõukogu jätkab tööd majandus- ja rahaliidu süvendamiseks vastavalt neljasambalisele tegevuskavale, mis on välja toodud nelja institutsioonijuhi aruandes ning mille riigipead ja valitsusjuhid 2012. aasta detsembris kinnitasid. Kui finantsstabiilsuse ja pangandusliidu valdkonnas on tehtud märkimisväärsed edusamme, siis majandus- ja fiskaalliidu saavutamiseks on vaja otsustavat edasiliikumist. Sellega seoses arvestab nõukogu, et komisjon teeb täiendavaid ettepanekuid kooskõlas tiheda ja toimiva majandus- ja rahaliidu loomise tegevuskavas väljatoodud kavaga.

Sellega seoses jätkab nõukogu tööd majanduskasvu, töökohtade loomise ja konkurentsivõime partnerlustega, võttes aluseks Euroopa Ülemkogu poolt 2013. aasta detsembris antud suunised.

2014. aasta teises pooles teeb nõukogu kokkuvõtte majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingu kohustuste täitmisest, eelkõige tasakaalus eelarve eeskirjade ja automaatsete korrigeerimismehhanismide rakendamisest liikmesriikide poolt nende riiklikes õigusraamistikes vastavalt kokkulepitud põhimõtetele.

Varasemate aastate kogemuste põhjal arutab nõukogu oma poliitilisi prioriteete ja rakendab Euroopa poolaasta raames riigipõhiseid soovitusi. Poolaasta ühendab struktuurireformide ja eelarvepoliitika järelevalve tõhustatud stabiilsuse ja kasvu pakti alla. Samaaegselt esitatakse riiklikud reformikavad ning stabiilsus- ja lähenemisprogrammid. Selles raamistikus järgivad kolm eesistujariiki integreeritud lähenemisviisi, millega tagatakse, et liikmesriigid lahendavad oma struktuursed ja makromajanduslikud probleemid, taastades samas riigi jätkusuutliku rahanduse.

ELi ja euroala tõhustatud poliitika koordineerimise raamistiku eesmärk on ka makromajandusliku tasakaalustamatuse ja vähenenud konkurentsivõimega võitlemine. Häiremehhanismi aruanne ja põhjalikud analüüsid võimaldavad sellise majandusliku arengu põhjalikku arutelu makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse raames. Kolm eesistujariiki jälgivad tasakaalustamatuse arengut eelkõige euroalal ja euroala kui terviku tasemel ning hindavad menetluse saavutusi.

Võttes aluseks mitmeaastased kogemused Euroopa poolaasta ja juhtalgatuste rakendamisel, annab nõukogu panuse strateegia „Euroopa 2020” vahearuande koostamisse, mis tuleb lõpetada 2015. aasta kevadeks.

Lisaks tagab nõukogu jätkuvalt Euroopa Ülemkogu poolt 2012. aasta juunis vastu võetud majanduskasvu ja töökohtade loomise kokkuleppe rakendamise, eesmärgiga suurendada Euroopa majanduskasvu potentsiaali.

Nõukogu vaatab üle rakendusmeetmed, et taastada tavapärane laenuandmine majandusele, eelkõige väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEdele), muu hulgas Euroopa Investeeringispanga (EIP) kaudu ja Euroopa Investeeringisfondi (EIF) kaudu pärast selle kapitali suurendamist 2014. aastal.

Nõukogu töötab ka kõrgetasemelise ekspertide rühma aruande järelmeetmetega ja komisjoni poolt Euroopa majanduse pikaajalist rahastamist käsitlevas teatises kavandatud meetmete rakendamisega.

Kolm eesistujariiki jätkavad tööd, et toetada raskustes olevaid ELi partnereid, muu hulgas makromajandusliku finantsabi kaudu.

Finantsturud

Usaldusväärsed ja tõhusad finantsturud ja -vahendajad on aluseks reaalmajanduse taastumisele ja vastupanuvõimele Euroopa Liidus. Säästude harmooniline ja ühetaoline suunamine investeringuteks ühtse turu piires on vajalik, et elavdada majandust ning tagada majandus- ja rahaliidu nõuetekohane toimimine.

Seda arvesse võttes on kolme eesistujariigi jaoks väga oluline kujundada välja ühtset hoiuste tagamise skeemi hõlmav pangandusliit. Selle majandus- ja rahaliidu nurgakivi paigaldamine ei lõhu mitte ainult pangandussektori ja riigi vahelisi seoseid, vaid vähendab ka euroala ja kogu Euroopa Liidu finantsilist killustatust. Uut järelevalve ja kriisilahenduse raamistikku tuleb rakendada eesmärgiga tagada pangandussektoris kõrgeimad usaldatavusnõuded, säilitades samal ajal võrdsed tingimused siseriiklikel turgudel ja institutsioonides.

Kõnealuse rakendamisprotsessi peamiseks tähiseks on ühtse järelevalvemehhanismi määrase jõustumine 2014. aasta novembris, millele eelneb põhjalik hindamine Euroopa Keskpanga (EKP) poolt. Järelmeetmed sellele enneolematule toimingule, mille tulemused avaldatakse 2014. aasta oktoobris, saavad pangandusliidu rakendamise otsustavaks esimeseks sammuks.

Selleks et ELi pangandussektorit veelgi tugevdada, kavatsevad kolm eesistujariiki liikuda edasi aruteluga pangandusstruktuuride uute eeskirjade üle, et käsitleda ja piirata kõige suuremate ja komplekssemate pankade kauplemistegevuse riske, muu hulgas kasutades võimalikku enda nimel kauplemise keeldu. Tegeldakse ka võimalike kaasnevate meetmetega, mille eesmärk on suurendada teatavate tehingute läbipaistvust varipanganduse sektoris.

Kolme eesistujariigi prioriteediks on edendada ELi finantssüsteemi (majanduse rahastamise) mitmekesisemaks muutmist, et tagada reaalmajandusse suunatavate rahavoogude ulatus, haare ja järjepidevus igal ajal. Seda arvestades püütakse veelgi arendada kapitaliturge ja pikaajalisi investeringuid, et täiendada pankade laene majandusele, keskendudes eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele. Vahendajatele, ka varipangandussektoris, kohaldatakse nõuetekohaseid usaldatavusmeetmeid, et vähendada süsteemseid riske ja kaitsta turu terviklikkust.

Selleks et toetada maksesüsteemide sidusteenuseid, eelkõige piiriüleseid sidusteenuseid, püüavad kolm eesistujariiki parandada õigusraamistiku ühtlustamist, ning stimuleerida tehnilist standardimist ja innovatsiooni, suurendades samal ajal maksete turvalisust.

Kurjategijate püüded varjata kuritegelikul teel saadud tulu päritolu või kasutada raha terrorismi eesmärkidel võivad tõsiselt ohustada finantssüsteemi usaldusväärsust, ühtsust ja stabiilsust. Kolme eesistujariigi olulised prioriteedid on finantskuritegude vastu võitlemise uue õigusraamistiku lõpuleviimine ja tõhus rakendamine, eelkõige kokkuleppe saavutamine rahapesuvastase direktiivi ning raha ülekandmisel edastatavat teavet käsitleva määruse suhtes.

Selleks et parandada korraldatud näitajate toimimist ja juhtimist ning tagada, et ELis esitatud ja kasutatud korraldatud näitajad oleksid tugevad, usaldusväärsed, esinduslikud ja otstarbekohased ning nendega ei manipuleeritaks, on kolmel eesistujariigil kavas lõpetada töö korraldatud näitajate määrusega aastaks 2015. Samuti on oluline hõlbustada tööandjapensioni kogumisasutuste piiriülest tegevust ja parandada juhtimist.

Maksustamine

Selleks et tugevdada võitlust maksupettuste ja maksudest kõrvalehoidumise vastu, jätkab nõukogu arutelu komisjoni tegevuskava üle ja töötab jätkuvalt selle nimel, et parandada olemasolevate halduskoostöö õigusaktide toimimist kooskõlas Euroopa Ülemkogu ning majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu asjakohaste järeldustega.

Maksuvaldkonna läbipaistvuse ja teabevahetuse alal püüab nõukogu selle poole, et 2014. aasta lõpuks võetaks vastu halduskoostöö muudetud direktiiv.

Eesmärk on tagada, et ELi automaatset teabevahetust käsitlevad õigusaktid on täielikult kooskõlas OECD poolt kokku lepitud ja G20 poolt heaks kiidetud uue ühtse ülemaailmse standardiga.

Nõukogu jälgib tähelepanelikult edusamme lepinguläbirääkimistel kolmandate riikidega (Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino ja Šveits), mille eesmärk on laiendada hoiuste intresside maksustamist käsitlevate olemasolevate lepingute kohaldamisala ja viia maksualane koostöö täielikult kooskõlla maksudealase teabe automaatse vahetamise uue ühtse ülemaailmse standardiga.

Otsese maksustamise valdkonnas teeb nõukogu jõupingutusi, et edendada äriühingu tulumaksu meetmeid, mille eesmärk on vältida kuritarvitamist, topelt maksustamatajätmist ja hübriidstruktuuridest tingitud erinevusi, võttes arvesse rahvusvahelisi arenguid maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise alal. Nõukogu arutab eelkõige ettepanekuid ema- ja tütaretevõtja ning intresside ja litsentsitasude direktiivi muutmiseks ning liigub edasi hübriidstruktuuride valdkonnas seoses äriühingute maksustamise käitumisjuhendi töörühmaga.

Nõukogu jätkab samuti arutelu äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi (CCCTB) teemal.

Jätkub äriühingute maksustamise käitumisjuhendi töörühma töö, mis keskendub kahjustavat maksukonkurentsi põhjustada võivatele meetmetele. Kolm eesistujariiki toetavad ka käitumisjuhendi põhimõtete ja kõikide kriteeriumide laiendamist kolmandatele riikidele.

Käibemaksu valdkonnas jätkab nõukogu tööd ühise käibemaksusüsteemi parandamiseks, eesmärgiga toetada siseturu paremat toimimist ning luua lihtsam, majandustegevuses osalejatele ja maksuametitele vähem koormav ning käibemaksupettuste vältimiseks tõhusam raamistik.

Nõukogu jätkab tööd ettepanekutega, mis käsitlevad standardset käibedeklaratsiooni, vautšerite käsitamist, kindlustust ja finantsteenuseid.

Nõukogu teeb tööd energiatoodete ja elektrienergia maksustamise direktiivi muutmise ettepanekut käsitleva kokkuleppe saavutamise nimel. Samuti tagab ta, et jätkatakse tööd finantstehingute maksu alase tõhustatud koostöö ettepanekuga, võttes nõuetekohaselt arvesse mõju finantsturgude heale toimimisele.

Nõukogus analüüsitakse täiendavalt digitaalmajanduse maksukorralduse aspekte ja liikmesriikide vahelist maksupoliitika koordineerimist. Nõukogu hoiab Euroopa Ülemkogu jätkuvalt kursis maksupoliitika küsimustega, võttes aluseks maksuküsimuste kõrgetasemelise töörühma koostatud korrapärased aruanded.

Ekspordikrediit

Riiklikult toetatava ekspordikrediidi rahvusvahelistes valdkondades toetavad ja kooskõlastavad kolm eesistujariiki jätkuvalt ELi seisukohta OECD ekspordikrediidi kokkuleppes. Jätkub kõnealuse kokkuleppe ülevõtmine ELi õigusesse.

Jätkatakse arutelu rahvusvahelise ekspordikrediidi töörühma kontekstis, et alustada võimaluse korral läbirääkimisi Hiina ja teiste BRIC-riikidega, eesmärgiga saavutada võrdsed tingimused OECD riikidega.

Eelarve

Nõukogu tagab, et iga-aastased eelarvemenetlused teostatakse edukalt kooskõlas Lissaboni lepingu eelarvesätetega ning et kättesaadaval on piisavalt vahendeid, eelkõige 2014–2020 hõlmava mitmeaastase finantsraamistiku kohaste programmide tõhusaks rakendamiseks. Nõukogu jaoks jääb prioriteediks ELi vahendite usaldusväärne finantsjuhtimine, eelkõige Euroopa Kontrollikoja aastaaruande põhjal eelarve täitmise üle järelevalve teostamisel.

Nõukogu võtab vastu otsuse muuta mitmeaastast finantsraamistikku (2014–2020) enne 1. maid 2015 seoses 2014. aastal kasutamata jäänud vahendite ülekandmisega vastavalt nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määruse nr 1311/2013 (millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020) artiklile 19.

Omavahendid

Nõukogu jälgib töö edenemist ja kõrgetasemelise omavahendite töörühma poolt kättesaadavaks tehtud vahehindamisi. Ta võtab teadmiseks, et liikmesriigid on heaks kiitnud uue omavahendeid käsitleva otsuse 2014.–2020. aasta mitmeaastase finantsraamistiku kehtivusajaks. Nõukogu võtab teadmiseks omavahendite ümberarvutatud piirmäärad, mis põhinevad liikmesriikide poolt ESA 2010 alusel edastatud andmetel. Lisaks vaatab nõukogu läbi oodatava komisjoni ettepaneku muuta menetlust viivise arvutamiseks hilinenult kättesaadavaks tehtud summadelt.

Euroopa Liidu finantshuvide kaitse

Nõukogu vaatab läbi komisjoni, Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) ja OLAFi järelevalvekomitee aruanded Euroopa Liidu finantshuvide kaitse valdkonnas. Erilist tähelepanu pööratakse määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 (mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi) rakendamisele, eelkõige seoses institutsioonidevahelise arvamuste vahetusega.

Statistika

Sõltuvalt eelmiste eesistujariikide edusammudest jätkavad kolm eesistujariiki tööd ning viivad selle lõpule seoses Euroopa statistikat käsitleva määruse (EÜ) nr 223/2009 muutmise, Extrastati määruse, kaupade siseveetranspordi statistikat käsitleva määruse ja raudteeveo statistikat käsitleva määrusega. Jätkatakse tööd makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse statistika määrusega ja statistikat käsitlevate määruste Lissaboni lepinguga vastavusse viimisega. Programmis võetakse arvesse määrust rahvamajanduse kogutulu ühtlustamise kohta turuhindades, määrust tarbijahindade harmoneeritud indeksite kohta ja määrust ettevõtluse statistika kohta ning võimaluse korral maksebilansi muutmise määrust.

JUSTIITS- JA SISEKÜSIMUSED

Kolm eesistujariiki kohustuvad hindama juba vastu võetud meetmete rakendamist ja nõuetekohast jõustamist ning julgustavad nõukogu astuma kõiki vajalikke samme, et hõlbustada algatusi, mille eesmärk on Euroopa Ülemkogu poolt 2014. aasta juunis vastu võetavate strateegiliste suuniste täielik rakendamine, muu hulgas tagades sise- ja välispoliitika sidususe ja vastastikkuse täiendavuse.

Nõukogu jälgib tähelepanelikult ka uue mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) rakendamist. Sellega seoses jääb kodanik vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala arenguga seotud ELi tegevuse keskmesse.

Pärast seda, kui UK teatas, et loobub vastavalt protokolli 36 kohasele õigusele Lissaboni lepingu eelsete meetmete kohaldamisest politseikoostöö ja kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas, määrab nõukogu kindlaks eelnevast tuleneva vajaliku üleminekukorra.

Kolm eesistujariiki, tunnistades Euroopa ametite strateegilist tähtsust, mis tuleneb nende üha keerulisemate ja ambitsioonikamate ülesannete täitmisest, eelkõige pärast Lissaboni lepingu jõustumist, rõhutavad nende olulist rolli ja edendavad nende tegevuse paremat koostoimet.

SISEKÜSIMUSED

Viisad

Jätkub töö ühise viisapoliitika edasisel arendamisel, et võtta asjakohaselt arvesse ELi ja liikmesriikide vajadusi. Peamine eesmärk on vaadata läbi komisjoni peatselt esitatav ettepanek viisaeeskirja uuestisõnastamise kohta ja jõuda selle suhtes kokkuleppele.

Kolme eesistujariigi prioriteet on viisainfosüsteemi (VIS) täielik kasutuselevõtmine ning selleks püüavad nad tagada VISIONi parima võimaliku toimimise kuni selle asendamiseni VIS Mailiga.

Veel pööratakse asjakohast tähelepanu edasimineku tagamisele viisateemalistes dialoogides ja viisalihtsustuslepingute teemalistel läbirääkimistel mitmete lõuna- ja idapoolsete kolmandate riikidega ning läbirääkimiste alustamisele Hiinaga rännet ja liikuvust käsitleva kõrgetasemelise dialoogi raames.

Piirid

Täielikus kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga jääb Euroopa Liidu välispiiride integreeritud haldamise parandamine ja tugevdamine endiselt järgneva 18 kuu üheks peamiseks prioriteediks. Kolme eesistujariigi jõupingutused keskenduvad Euroopa Liidu territooriumi julgeoleku tagamisele, hõlbustades samal ajal selliste heausksete reisijate ELi sisenemist, kes ei kujuta endast ohtu avalikule korrale ja julgeolekule.

Kolme eesistujariigi eesmärk on tagada EUROSURI täielik töölerakendamine ja määruse kohaldamine, mis käsitleb merepiiridel tehtavaid ühisoperatsioone Frontexi koordineerimisel, soodustades liikmesriikide tõhusamat osalemist.

Kooskõlas COREPERi poolt 5. veebruaril 2014 kinnitatud lähenemisviisiga jätkub töö e-piiride paketiga. Kavandatu kohaselt toimub praegu riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi ning registreeritud reisijate programmi kontseptsiooni tõestamine. Komisjoni juhtimisel ning koos eu-LISA ja asjaomaste liikmesriikide ekspertidega vaadatakse läbi mitmed tehnilised, kuludega seotud ja tegevusalased küsimused. Katseperioodil jätkavad kolm eesistujariiki koostöös Euroopa Parlamendiga seadusandlike ettepanekute läbivaatamist, et saavutada kokkulepe 2016. aasta keskpaigaks.

Eeldatavalt algatatakse arvatavasti 2014. aasta lõpupoole poliitiline mõttevahetus Frontexi edasise arengu teemal, mis hõlmab Euroopa piirivalvesüsteemi loomise teostatavust.

Jätkatakse ja arendatakse edasi käimasolevat tööd võltsitud dokumentide valdkonnas.

Kolm eesistujariiki jätkavad jõupingutusi Schengeni infosüsteemi (SIS II) ja VISi täielikuks rakendamiseks ja jälgimiseks.

Schengeni ala

Seoses regulaarsete strateegiliste aruteludega, mida Euroopa Ülemkogu oma 2012. aasta märtsi järeldustes toetas, jätkab nõukogu Schengeni ala toimimise järelevalvet komisjoni poolaastaaruannete alusel.

Samuti jätkub töö Schengeni ala eduka laiendamise suunas. Selleks et tagada sujuv üleminek uuele Schengeni hindamismehhanismile, keskenduvad eesistujariikide jõupingutused kehtiva Schengeni hindamiskorra viimistlemisele. Kolm eesistujariiki täidavad ja arendavad edasi kõnealuse mehhanismi raames nõukogule määratud ülesandeid.

Seaduslik ränne

Kolm eesistujariiki keskendavad oma jõupingutused Euroopa ühise rändepoliitika sellisele arendamisele, mis suudaks toetada ELi majanduskasvu tegevuskava. Samal ajal ei jäeta tähelepanu alt välja asjaomaste päritoluriikide arengut. Koostöö päritoluriikidega jääb ka järgmise 18 kuu prioriteediks.

Erilist tähelepanu osutatakse seadusliku rände poliitikakava rakendamisele, eelkõige hooajatöötajaid ja ettevõtjasiseselt üleviidud töötajaid käsitlevatele direktiividele. Veel tuleks võimalikult kiiresti taasalustada läbirääkimisi Euroopa Parlamendiga ettepaneku üle parandada direktiive 2004/114/EÜ ja 2005/71 kolmandate riikide kodanike teadustöö, õpingute, õpilasvahetuse, tasustatud ja tasustamata praktika, vabatahtliku teenistuse ja *au pair*'ina töötamise eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta.

Jätkatakse kolmandate riikide kodanike integreerimist, eelkõige edendades parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel, eesmärgiga tõsta selle valdkonna toimimise taset Euroopas.

Rände ja liikuvuse suhtes võetud üldine lähenemisviis, nagu nõukogu selle 2012. ja 2014. aastal ümber sõnastas, juhib jätkuvalt nõukogu tööd seoses ELi rändepoliitika välismõõtmega.

Jätkub töö, et arendada erinevaid protsesse ja dialooge, nagu Rabati protsess, Praha protsess, Budapesti protsess ning dialoogid AKV riikide, Aafrika Liidu, Ladina-Ameerika ja Kariibi mere piirkonna riikide, USA, Vene Föderatsiooni, India ja Hiinaga.

Täiendavaid jõupingutusi tehakse juba olemasolevate liikuvuspartnerluste (idapartnerluse riigid, Tuneesia ja Maroko) tõhusaks rakendamiseks, samuti uute liikuvuspartnerluste loomiseks muude lõuna- ja kagupiirkonna riikidega.

ELi ja Ida-Aafrika riikide vahel alustatakse uut dialoogi, mis käsitleb rändeküsimusi, eelkõige inimkaubanduse vastast võitlust.

Ebaseaduslik ränne

Võttes arvesse, et Euroopa Liit kannatab struktuurist tuleneva rändesurve all, julgustatakse nõukogu - muu hulgas avaraid naaberpiirkondi mõjutavate sügavate sotsiaalsete ja poliitiliste muutuste tulemusena - oma tegevust ajakohastama, võttes samuti arvesse Euroopa Komisjoni teatist justiits- ja siseküsimuste nõukogu poolt 2013. aasta oktoobris loodud Vahemere rakkerühma töö tulemuste kohta, mida Euroopa Ülemkogu oma 2013. aasta oktoobri ja detsembri järeldustes toetas.

Eespool nimetatud teatis on asjakohane ka teatavate viisavaldkonna küsimuste puhul, mida tulevased strateegilised suunised eeldatavasti mõjutavad.

Endiselt on väga tähtis nii rändepoliitika kui ka ELi välispiiride haldamine, eesmärgiga jätkata jõupingutusi, mis on ette võetud seoses dokumendiga „Rändesurvet käsitlevad ELi meetmed – strateegiline reageerimine”. Et tagada sidus ELi tasandi reageerimine pidevale rändesurvele, uurivad kolm eesistujariiki võimalusi uuteks ja tulevikku suunatud algatusteks.

Ulatusliku tagasivõtulepingute kogumi väljatöötamine asjaomaste kolmandate riikidega on väga oluline, samuti käimasolevate läbirääkimiste stabiilne jätkamine ja täiendavate kolmandate riikide väljaselgitamine, kellega tuleks kõnealuste lepingute sõlmimiseks läbirääkimisi alustada. Nõukogu edendab jätkuvalt praktilist koostööd kolmandate riikidega tagasisaatmise, sealhulgas vabatahtliku tagasipöördumise valdkonnas.

Erilist tähelepanu Euroopa Liidult vajab saatjata alaealiste küsimus, kuna tegemist on eriti tundliku teemaga. Kolm eesistujariiki julgustavad heade tavade vahetamist ja hindavad võimalust sõnastada selle haavatava inimkategooria kaitsmiseks asjakohane ühine lähenemisviis, mis hõlmaks tavapäraseid tuvastamismeetodeid ka alaealiste vastuvõtu erivajadustega seoses.

Lisaks toetavad kolm eesistujariiki ELi liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri tegevust, samuti eesmärgiga toetada piirikontrolli ja ebaseadusliku rände vastu võitlemist käsitlevate tehniliste operatiivkoostöö lepingute võimalikku sõlmimist kolmandate riikidega.

Rändajate saabumine Vahemere kaudu jääb nõukogu päevakorras oluliseks küsimuseks ja võib tuua kaasa uusi poliitilisi algatusi komisjonilt.

Varjupaigapoliitika

Seadusandlik töö Euroopa ühise varjupaigasüsteemiga on lõpule viidud. Järgneva 18 kuu jooksul tuleb liikmesriikidel Euroopa ühist varjupaigasüsteemi käsitlevad õigusaktid siseriiklikku õigusesse üle võtta.

Seadusandlik tegevus jätkub, eelkõige eesmärgiga edendada ja tugevdada tõelist ELi sisest solidaarsust, austades samas liikmesriikide vastutuse põhimõtet. Muu hulgas peaks see hõlmama Kreeka riikliku tegevuskava järelvalvet ja aktiivset osalemist ümberpaigutamist käsitleval Euroopa foorumil. Veel toetavad kolm eesistujariiki jätkuvalt Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti tööd Euroopa ühise varjupaigasüsteemi rakendamisel. Nii edendatakse ka tõhusamat praktilist koostööd liikmesriikide vahel.

Veel üks prioriteetne valdkond on keerukas ja seni lahendamata küsimus rahvusvahelist kaitset käsitlevate siseriiklike otsuste vastastikusest tunnustamisest, mis hõlmab ka õigust töötada ja asuda elama igasse ELi liikmesriiki.

Kolm eesistujariiki suunavad oma jõupingutused sellele, et edendada praktilist koostööd kolmandate riikidega tagasisaatmise, sealhulgas vabatahtliku tagasipöördumise valdkonnas.

Erilist tähelepanu pööratakse Süüria pagulaste olukorrale ja meritsi saabuvatele rändajatele.

Sisejulgeolek

Euroopa kodanike julgeolek, mis on omaette väärtus, jääb justiits- ja siseküsimumstevaldkonnas endiselt nõukogu tegevuse keskmesse.

Sisejulgeoleku strateegia rakendamine ja selle võimalik jätkamine on nõukogu jaoks võtmelise tähtsusega.

Raske ja organiseeritud kuritegevuse valdkonnas jääb operatiivkoostöö koordineerimise peamiseks aluseks endiselt ELi poliitikatsükkel, võttes arvesse nõukogu 6. juuni 2013. aasta järeldustes väljatoodud üheksat prioriteeti. Erilist tähelepanu pööratakse võitlusele kuritegevuse sissetungi vastu seaduslikku majandusse, muu hulgas riigihangete valdkonda, võitlusele rahapesu ja korruptsiooni ning muude Europoli poolt kindlaks tehtud esilekerkivate ohtude vastu. Erilisi jõupingutusi tehakse selleks, et saada kätte ja konfiskeerida kuritegelikul teel teenitud vara.

Lisaks tõhustatakse jõupingutusi, et suurendada koordineeritust ELi sise- ja välisjulgeolekupoliitika valdkondade vahel.

Inimkaubanduse tõkestamise ja selle vastase võitluse strateegia raames tagab nõukogu tegevuse täieliku sidususe sellistes valdkondades nagu ennetustegevus, ohvrite kaitse ja õiguskaitsealane tegevus, kasutades selleks muu hulgas heade tavade levitamist ja võimalikku ohvrite määratlemise kriteeriumide kehtestamist.

Politseikoostöö valdkonnas ning eesmärgiga hõlbustada piirialadel tegutsevate politseiametnike tööd, hindab nõukogu võimalust tõhustada piiriülest jälitamist ja jälgimist käsitlevaid Schengeni eeskirju. Lisaks jälgitakse tähelepanelikult ja hinnatakse politseikoostöö ja -võrgustike eksperdirühmade tööd, et vajaduse korral nende tegevust ratsionaliseerida.

Teabevahetus on üks peamisi vahendeid piiriülese kuritegevuse vastase võitluse tugevdamisel. Olemasolevate vahendite, andmebaaside ja muude vahendite kasutamist tuleb maksimeerida ning suhtluskanaleid ja töömenetlusi tõhustada. Sellega seoses jätkab nõukogu Prümi otsuste praktilist rakendamist. Julgustatakse erinevates kasutajarühmades toimuvaid arutelusid ja hindamisi, et seeläbi tõhustada Euroopa teabevahetusmudelit ja tagada, et praktikud saavad sellest täit kasu. See töö hõlmab ka ELi ametitega ja nende vahel toimuvat teabevahetust justiits- ja siseküsimuste valdkonnas. Jätkuvad jõupingutused tõhustada teabevahetust, eesmärgiga võidelda raske ja organiseeritud kuritegevuse ja terrorismi vastu, hõlmates SIS II paremat kasutamist, ELi broneeringuinfosüsteemi loomist ja arutelu selle üle, missugune peaks olema õiguskaitseasutuste asjakohane juurdepääs piirihalduse andmebaasidele ja Eurodac-süsteemile.

ELi 2012. aasta küberjulgeoleku strateegia alusel jätkab küberküsimumustega tegelev eesistujariigi sõprade rühm vajaduse korral erinevate poliitikavaldkondade küberküsimumustega seotud töö koordineerimist, hõlmates nii sise- kui ka välisaspekte ning soodustades tihedamat koostööd kübervaldkonnas tegutsevate ELi ametitega ja nende vahel. Rakendatakse asjakohaseid projekte ja poliitikaide, eelkõige direktiivi 2013/40/EL, ekspordihinnangut küberkuritegevuse kohta ELi poliitikatsükli raames ja küberkuritegevust (laste seksuaalne ärakasutamine, maksekaardipettused ja küberrünnakud) käsitlevate operatiivsete tegevuskavade meetmeid, eesmärgiga lahendada küberkuritegevuse ja küberjulgeolekuga seotud probleemid lähemas tulevikus ja keskpikas perspektiivis.

Lisaks on nõukogu eesmärk Europoli uue õigusliku aluse lõplik väljakujundamine. Seoses CEPOLiga vaatab nõukogu uue õigusliku aluse läbi kohe, kui komisjon on ettepaneku esitanud. Eesmärk on luua tõhus alus operatiivsele õiguskaitsealasele koostööle, samuti õiguskaitsealasele koolitusele, eelkõige õiguskaitsealase Euroopa koolituskava rakendamisele ja ühtlustada nimetatud asutuste tegevust piirkondlikul, ELi ja rahvusvahelisel tasandil.

Narkootikumid

Nõukogu töötab ELi uimastitevastase strateegia (2013–2020) ja sellega seotud Euroopa uimastitevastase võitluse tegevuskava (2013–2016) täieliku rakendamise nimel.

Nõukogu eesmärk on viia lõpule töö uute õigusaktide ettepanekutega, mis on seotud uute psühhoaktiivsete ainete kontrolliga, et luua tõhus vahend selle pidevalt suureneva ohu vastu võitlemiseks. Tõhustatakse ettevalmistusi 2016. aastal toimuvaks ÜRO Peaassamblee erakorraliseks istungjärguks, et tagada ELi ja liikmesriikide seisukoha õigeaegne ettevalmistamine selles raamistikus. ELi poliitikatsükli raames jätkub operatiivkoostöö võitluses uimastite vastu ning arutatakse, kuidas Euroopa uimastialase tegevuskava meetmed saaks viia vastavusse ELi poliitikatsükliga.

Terrorismivastane võitlus

Võttes aluseks ELi radikaliseerumise ja värbamise ennetamise ja nende nähtuste vastu võitlemise strateegia ning sellega seotud tegevuskava käimasoleva läbivaatamise, rakendab või toetab nõukogu jätkuvalt laialdast hulka meetmeid probleemi lahendamiseks. Välisvõitlejate kasvav arv näitab vajadust jätkata ELi toetust liikmesriikide terrorismivastasele tegevusele, võttes aluseks ELi terrorismivastase strateegia neli komponenti, kuid samuti maksimeerides piirijulgeoleku tagamise vahendid ning tõhustades terrorismivastast koostööd kolmandate riikidega.

Terrorismivastase võitluse ennetamise ja kaitse aspektid on kolme eesistujariigi huvi keskmes, eelkõige seoses terroriaktidega, mida juhivad üksiküritajad ja/või mikrorakukesed, kes tegutsevad ettearvamatult või prognoosimatult, kasutades salakavalaid meetodeid. Sellega seoses kaaluvad kolm eesistujariiki ühisanalüüsi metoodika väljatöötamist, näiteks ajutiste rahvusvaheliste rühmade kogemuste alusel.

Nõukogu pühendub tõsiselt Euroopa broneeringuinfo (PNR) süsteemi kehtestamise edendamisele. Lisaks toetatakse ja edendatakse seda taotlevate kolmandate riikidega PNR-lepingute õigeaegse sõlmimise suunalist tegevust.

Nõukogu eesmärk on viimistleda oma otsus seoses ELTLi artiklis 222 sätestatud solidaarsusklausli rakendamisega, mis võib olla vajalik terrorismirünnaku või loodusõnnetuse või inimtegevusest tingitud õnnetuse puhul, pühendades erilist tähelepanu sellega seotud valmisolekumeetmetele, et hajutada loodusõnnetusest või inimtegevusest tingitud õnnetustest tulenevad tuvastatud ohud.

Tollikoostöö

Nõukogu jätkab käimasolevat tööd praeguste strateegiate rakendamisel, mille eesmärk on tugevdada koostööd ELi tolliteenistuste vahel ning tolliteenistuste ja õiguskaitseasutuste vahel. Seitsmendas tegevuskavas tulevase tollialase õiguskaitsekoostöö strateegia rakendamiseks pööratakse erilist tähelepanu koordineeritusele raskeid ja organiseeritud kuritegusid käsitleva ELi poliitikatsükliga. Sellega seoses jätkatakse ühiste politsei- ja tollioperatsioonide koordineerimist ja erilist tähelepanu pööratakse valdkondadevahelisele koostööle.

Kodanikukaitse

Uue 2013. aasta detsembris vastu võetud kodanikukaitse õigusakti eesmärk on parandada loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud õnnetuste vältimise, nendeks valmisoleku ja õnnetuste korral tegutsemise süsteemide tulemuslikkust liidus ja väljaspool liitu. Jätkub töö uue õigusakti rakendamisel, keskendudes Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse, ennetamis- ja valmisolekupoliitikale. Samaaegselt jätkub töö suurõnnetuste ohu vähendamise valdkonnas, eesmärgiga kinnitada 2015. aasta järgne Hyogo tegevusraamistik ja seda rakendada.

Uuritakse täiendavalt kodanikukaitse ja humanitaarabi vahelist tugevdatud koordineerimist ja sünergiaid, et tõhustada koostööd humanitaarkriiside ja suurõnnetustega toime tulekul, keskendudes kogu katastroofide ohjamise tsüklile.

Nõukogu uurib täiendavalt viise, kuidas parandada ELi keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste ja tuumarünnakutega (CBRN) seotud tegevuskavasid ja suurendada lõhkeainete turvalisust, jälgides tekkivaid ja kasutades olemasolevaid sünergiaid kahe tegevuskava vahel, eesmärgiga saavutada konkreetset edu ja liikuda edasi mõningates kindlaks tehtud põhivaldkondades. Lõpuks jätkavad kolm eesistujariiki edasiliikumist elutähtsate infrastruktuuride kaitse Euroopa programmi (EPCIP) rakendamisel.

JUSTIITSKÜSIMUSED

Põhiõigused ja kodakondsus

Nõukogu rõhutab, et ELi kodanike vaba liikumise põhimõte on üks ELi tähtsamaid saavutusi, ELi liikmesuse põhielement ja Euroopa kodakondsuse väljendus.

Nõukogu toetab komisjoni jõupingutusi läbirääkimistel ELi ühinemiseks Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga. Põhiõiguste, kodanikuõiguste ja isikute vaba liikumise töörihm vaatab läbi Euroopa Kohtu arvamuse. Järgmised eesistujariigid pühenduvad õigeaegsete arutelude juhtimisele otsuse suunas, millega antakse volitused ühinemislepingu sõlmimiseks. Samasugust lähenemisviisi rakendatakse töö puhul, mis tuleb teha seadusandlike ettepanekute vastuvõtmiseks seoses ELi siseeeskirjadega, mis on vajalikud liidu konventsiooniga ühinemiseks.

Olulise prioriteedina jätkatakse tööd andmekaitse määrusega ja direktiiviga üksikisikute kaitse kohta seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega kuritegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil.

Nõukogu püüab jõuda kokkuleppele andmekaitse paketi suhtes, võttes aluseks eelnevate eesistujariikide töö ja vastavalt Euroopa Ülemkogu 24.–25. oktoobri 2013. aasta järeldustele, milles kinnitati, et see pakett on „olulisel kohal digitaalse ühtse turu rajamise lõpuleviimiseks 2015. aastaks”. Selle tähtsa reformi eesmärk on tugevdada kodanike õigusi ja kohandada liikmesriikide järelevalvet isikuandmete töötlemise üle kiiresti muutuvus digitaalmajanduse ja tehnoloogiaarenduse maailmas, eelkõige arvestades e-platvormide ja e-teenuste kasutamist.

Peamiseks eesmärgiks on tagada isikuandmete kaitse võrgustiku sidusus justiits- ja siseküsimuste sektori erinevates poliitikavaldkondades.

Nõukogu jälgib ka õiguskaitse tulemustabeli arengut ja teostab korrapäraselt järelevalvet *acquis'* rakendamise üle. Seda tehes edendab nõukogu korrapäraselt dialoogi komisjoni ja liikmesriikide vahel.

Kõige haavatavamate kaitsmine

Pärast kuriteohvrite kaitse direktiivi edukat vastuvõtmist 2012. aastal jätkub töö tegevuskavaga, milles käsitletakse meetmeid seoses ohvrite seisundiga kriminaalmenetlustes.

Nõukogu tegeleb teemadega, mis on seotud soolise ja koduvägivalla vastu võitlemisega. Kui komisjon esitab kuriteohvritele hüvitise maksmise direktiivi ettepaneku, vaadatakse see läbi.

Üksikisiku õigused kriminaalmenetluses

Nõukogu vaatab kiiresti läbi komisjoni ettepanekud seoses teekaardiga, mille eesmärk on tugevdada kahtlustatavate või süüdistatavate isikute menetlusõigusi kriminaalmenetluses. Jätkatakse läbirääkimisi kriminaalmenetluse raames kahtlustatavate või süüdistatavate laste menetluslike tagatiste, süütuse presumptsiooni ja õigusabi direktiivide üle, eesmärgiga need kiiresti vastu võtta.

Nõukogu hindab edasiminekut, mis on saavutatud põhiõiguste kaitse valdkonnas kriminaalmenetluses. See võib hõlmata arutelu vastastikuse tunnustamise valdkonnas vastu võetud vahendite sidususe ning nende konsolideerimise üle, rakendamise hindamist liikmesriikide tasandil ning võimalikke tulevasi algatusi. Nõukogu teeb seda vastavalt juhiste, mis on esitatud vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala käsitlevates tulevastes strateegilistes suunistes.

Vastastikune tunnustamine ja miinimumeeskirjad

Vastastikuse tunnustamise põhimõte on õiguslase koostöö nurgakiviks. Jätkatakse miinimumeeskirjade kehtestamist, et suurendada usaldust liikmesriikide kohtuorganite vahel ja lihtsustada vastastikust tunnustamist ning selleks, et määratleda kuriteod ja karistused eriti ohtlike piiriülese mõõtmega kuriteoliikide puhul.

Arvestades vastastikuse tunnustamise mõju iga liikmesriigi siseriiklikule õigusele, suurendatakse jõupingutusi toetada nõukogu järeldusi vastastikuse tunnustamise vahendite rakendamise järeelmeetmete kohta. Seepärast võiks ette näha Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku veebilehe ajakohastamise. Vaadatakse läbi ka Euroopa vahistamismääruse kohaldamise tõhusus, võttes arvesse komisjoni ja Euroopa Parlamendi 2014. aasta aruandes esitatud tulemusi.

Võttes arvesse Euroopa kodanike julgeoleku kindlustamise vajadust, töötab nõukogu Euroopa karistusregistrite infosüsteemi (ECRIS) raamistiku rakendamise nimel. Sellega seoses toimuvad arutelud, mille raames käsitletakse üldiste tehniliste eeskirjade ülevõtmist riiklikesse süsteemidesse ja ajakohastatud kasutajajuhendi koostamist. Läbi vaadatakse ka ettepanek kolmandate riikide kodanike keskregistri (ECRIS-TCN) kohta.

Euroopa Prokuratuur ja Eurojust

Nõukogu püüab saavutada kokkuleppe Euroopa Prokuratuuri loomist käsitleva määruse eelnõu ja Eurojusti määruse eelnõu suhtes. Sellega seoses püüab nõukogu sujuvalt lõpule viia läbirääkimised Euroopa Liidu finantshuvide kaitsmist käsitleva direktiivi üle.

Tsiviilõigus

Ärivaldkonnas peaks töö keskenduma maksejõuetusmenetlust käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 1346/2000 ettepaneku vastuvõtmisele. Erilist tähelepanu pööratakse Euroopa väiksemate kohtuvaidluste menetluse loomise määruse läbivaatamisele, eesmärgiga suurendada selle tõhusust. Edasi tuleks liikuda Euroopa ühise müügiõiguse kohase määruse ettepanekuga.

Euroopa kodanike huvides töötatakse selle nimel, et viia lõpule töö määruse ettepanekuga, millega lihtsustatakse teatavate avalike dokumentide vastuvõtmist ELis ja kaotatakse kõnealuste dokumentidega seotud autentimisnõue.

Arutatakse ka tsiviil- ja kaubandusajades kohtu- ja kohtuväliste dokumentide kättetoimetamise kohase määruse läbivaatamist.

Perekonnaõiguse valdkonnas pööratakse erilist tähelepanu lahutust, lahuselu ja vanemlikku vastutust käsitleva Brüsseli IIa määruse läbivaatamise ettepanekule. Kolm eesistujariiki püüavad liikuda edasi tööga abieluväliste käsitleva määruse ja registreeritud kooselust tulenevate varaliste tagajärgede teemal.

E-õiguskeskkond

Tehakse jõupingutusi, et jätkata tööd e-õiguskeskkonnaga nii Euroopa kui ka riiklikul tasandil, võttes aluseks 2014–2018 aastateks vastu võetud strateegia ja kõnealuse strateegia rakendamise tegevuskava, mis on järeelmeetmete praktiliseks juhendiks. Töös keskendutakse juurdepääsule õigusalaselt teabele läbi e-õiguskeskkonna portaali, juurdepääsule õiguskaitsele ja kohtuvälistele menetlustele piiriüleste juhtumite puhul ning õigusasutuste vahelisele suhtlusele.

Korruptsioon

Tõhustatakse koostööd korruptsioonivastaste riikide rühmas (GRECO). Sellel eesistumisel peaks esitatama ettepanek ELi ühinemiseks GRECOga ja nõukogu vaatab selle esmajärjekorras läbi.

Nõukogu edendab korruptsiooniaruande teemal korrapäraselt dialoogi komisjoni ja nõukogu vahel.

Õiguslane koolitus

Õiguse valdkonna töötajate koolitustegevus on tähtis prioriteet ning erilist tähelepanu pööratakse Euroopa õiguslase koolituse võrgustiku väljaarendamisele.

JUSTIITS- JA SISEKÜSIMUSTE VÄLISMÕÕDE

Justiits- ja siseküsimuste valdkonna välismõõde jääb liidu püüdluste keskmesse ning selleks tõhustatakse ELi strateegiliste partnerite ja piirkondadega tehtavat koostööd, mis hõlmab turvalisuse, õiguse ja rändeküsimusi. Rände ja liikuvuse suhtes võetud üldise lähenemisviisi raames peetavas dialoogis on oluline partner Vahemere piirkond. Poliitika sidusus ning institutsionaalne ja ametite vaheline (Europol, Eurojust, Frontex, EASO) koordineerimine on endiselt olulised, et kasutada iga asutuse pädevust kõige täielikumalt ning integreerida justiits- ja siseküsimuste välismõõde edukalt liidu avaramasse välispoliitikasse.

ELi–USA suhetes jätkatakse edasiminekut kõikides valdkondades. Atlandiülene mobiilsus, julgeolek, õiguslane koostöö ja terrorismivastane võitlus põhinevad endiselt 2009. aasta Washingtoni avaldusel ning vaadatakse läbi selle avalduse hindamise võimalus.

Nõukogu vaatab eelisjärjekorras läbi ettepanekud ELi–USA andmekaitse raamlepingu kohta.

Õiguskaitse eesmärgil ja raskete kuritegude ennetamiseks pööratakse erilist tähelepanu koostööle kolmandate riikidega. Sellega seoses peetakse eriti asjakohaseks hinnata kehtivate lepingute toimimist ning uurida tingimusi võimalikuks tulevaseks tegevuseks kõnealuses valdkonnas, muu hulgas isikuandmete vahetamise ja töötlemise õigusraamistiku suhtes, eesmärgiga saavutada tasakaal kaitstuse kõrgeima taseme ja tõhusa otsuste tegemise vajaduse vahel raskete kuritegude tõkestamisel ja nendega võitlemisel.

ELi ja Venemaa suhted hõlmavad ühiste ruumidega seotud valdkondi, toetudes inimõiguste ja õigusriigi valdkonnas võetud kohustustele ning võttes arvesse ELi ja Venemaa suhete üldist konteksti. Tõhusamalt tuleks arvesse võtta andmekaitset.

Esimeses järjekorras tuleks sõlmida üleandmiskorda käsitlev 2006. aasta kokkulepe Islandi ja Norraga. Samuti tuleks lõpule viia ELi ühinemine ÜRO organiseeritud kuritegevuse konventsiooni juurde kuuluva tulirelvi käsitleva protokolliga.

Järgneva 18 kuu jooksul tuleks jätkata läbirääkimisi Šveitsi, Norra ja Islandiga seoses dokumentide kättetoimetamise ja tõendite kogumisega.

Jätkatakse partnerlusi Lääne-Balkani riikidega, võttes arvesse nende ELiga ühinemise perspektiivi ja ELi sisejulgeolekut.

Jätkuvad justiits- ja siseministrite kohtumised ning praktiline koostöö idapartnerluse riikidega.

Prioriteediks jääb suhete tugevdamine ametite (Europol, Eurojust, Frontex, CEPOL) ja Vahemereäärsete riikide vahel. Samuti toetab nõukogu julgeolekureformi Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida riikides ning panustab julgeoleku ja terrorismivastase võitluse tugevdamisse.

TÖÖHÕIVE JA SOTSIAALPOLIITIKA

Tööhõive ja sotsiaalsed arengud

2014. ja 2015. aasta majandusproгноosid kinnitavad, et on märke majanduse aeglasest elavnemisest, ehkki see on tagasihoidlik, habras ja ebaühtlane. Finants- ja majanduskriisi tagajärjed jäävad aga majanduskasvu pikemaks ajaks koormama ja väljenduvad kõrges töötuse määras, kodumajapidamiste vähenevates sissetulekutes ning süvenevas vaesuses ja ebavõrdsuses. Töötuse kasv näib olevat pidurdunud, kuid vähenenud nõudlusest tulenevalt on rohkem kui 26,8 miljonit tööotsijat majanduskasvule lühiajalises perspektiivis märkimisväärseks takistuseks. See seab ohtu Euroopa pikaajalise konkurentsivõime, sest paljud inimesed minetavad oma oskused ja paljudel noortel on raskusi tööturule sisenemisega.

2013. aastal jõudis vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate inimeste arv ELis 25 %ni ELi kogurahvastikust, mis on murettekitavalt suur osakaal. Sotsiaalkaitse olukorra jälgimise vahend näitab, et peamistest elatustaset langetavatest suundumustest tuleks muu hulgas silmas pidada vaesuse sügavust, palgavaesust, töötute kodumajapidamiste osakaalu kasvu, suurt materiaalsel puudust, vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate laste osakaalu ning noorte tõrjutust.

Üldises plaanis jätab 2008. aastal alanud kriis endast maha ebakindla majanduskasvu, liiga vähe töökohti, mis on sageli madala kvaliteediga, ning järjest rohkem inimesi, keda ohustab vaesus ja sotsiaalne tõrjutus. Aruanne Euroopa Liidu sotsiaalse olukorra kohta ning tööhõive ja sotsiaalse olukorra näitajatest koosnev tulemustabel näitavad, et sotsiaalne olukord Euroopa Liidus ei parane ning mõnes riigis on olukord isegi halvenenud.

Euroopa poolaasta

Strateegias „Euroopa 2020” ja Euroopa poolaasta protsessis on tööhõive ja sotsiaalvaldkonna peamised eesmärgid paigutatud ELi tegevuses kesksele kohale. Tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogul (EPSCO) ning selle alla kuuluvatel tööhõivekomiteel ja sotsiaalkaitsekomiteel on Euroopa poolaastas oluline roll. Komiteed teostavad mitmepoolset järelevalveprotsessi ja riigipõhiste soovitude rakendamise temaatilist hindamist ning esitavad nõukogule oma arvamuse komisjoni kavandatavate riigipõhiste soovitude ettepanekute kohta.

Euroopas valitsev suur tööpuudus jääb endiselt murettekitavaks. Kuna ELi juhtimisstruktuure veel täiustatakse, et paremini jälgida reformikohustuste rakendamist ja paremini analüüsida Euroopas valitsevat tööhõiveolukorda, on tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogul võimalik veelgi suurendada oma osalust Euroopa poolaasta protsessis.

Nõukogu (EPSCO) osaleb ka strateegia „Euroopa 2020” vahekokkuvõtte tegemises, keskendudes tööhõive- ja sotsiaalaspektidele.

Euroopa tööhõivestrateegia raames kooskõlastatakse ja jälgitakse tööhõivepoliitikat eksperdi hinnangute ja põhjaliku analüüsi alusel. Erilist tähelepanu pööratakse kõnealuses kontekstis riiklike tööturuasutuste rollile. Tööhõivepoliitika väljatöötamisel ja rakendamisel on liikmesriikidele abiks ühised suunised.

Kõikidele liikmesriikidele suunatud tööhõivesuunistes lepiti kokku 2010. aastal ja need kehtivad põhimõtteliselt 2014. aasta lõpuni. 2015. aastal peab komisjon osana vahekokkuvõttest esitama uue ettepaneku (2014. aasta järgse perioodi kohta).

Jätkub ka töö majandus- ja rahaliidu sotsiaalse mõõtmega. Kolm eesistujariiki keskenduvad komisjoni vastavateemalise teatise järeelmeetmetele ning kavas on täiendavalt täpsustada tööhõive- ja sotsiaalnäitajate tulemustabelit ning võtta seda asjakohaselt arvesse olemasolevas raamistikus ja õigusaktides (tööhõive olukorra jälgimise vahend ja sotsiaalkaitse olukorra jälgimise vahend).

Tööhõive ja tööturuga seotud probleemid

Kolm eesistujariiki panevad vastavalt Euroopa Ülemkogu juhistele jätkuvalt rõhku liikuvusele, sotsiaalsele dialoogile, kvaliteetsete töökohtade loomisele, tööturgude struktuurireformile ja inimkapitali investeerimisele.

Pidades silmas praegu tööturul valitseva olukorra tõsidust, pööratakse erilist tähelepanu selliste käimasolevate algatuste toetamisele ja järelmeetmetele, mille eesmärk on parandada noorte töötusega seotud olukorda, eelkõige noortegarantii, noorte tööhõive algatuse ja Euroopa Sotsiaalfondist saadavate vahendite abil.

Kriisist on küll mõjutatud kõik ühiskonnakihid, kuid mõnele haavatavale rühmale tuleks pöörata erilist tähelepanu, et tagada jätkuvalt kaasav tööturg. Täiendavat tähelepanu on vaja pöörata haavatavate rühmade probleemidele, keskendudes eelkõige noortele, naistele, vanemaealistele töötajatele ja pikaajalistele töötutele. Vaja on terviklikku lähenemisviisi, et tagada nende püsiv kaasamine tööturule – eeltingimus, mis tuleb täita, et vallandada kasutamata kasvupotentsiaal.

Sotsiaalne mõõde

Majandus- ja rahaliidu sotsiaalse mõõtme osas suunavad eesistujariigid põhitähelepanu komisjoni vastavateemalisele teatisele ning tööhõive- ja sotsiaalnäitajate tulemustabeli täiendavale läbivaatamisele, võttes samuti arvesse strateegia „Euroopa 2020” vahekokkuvõtet.

Kolm eesistujariiki panevad suuremat rõhku sotsiaaldialoogi tugevdamisele liikmesriikide ja ELi tasandil, kuna sotsiaaldialoog on Euroopa sotsiaalse mudeli põhiline koostisosa ja vajalik element kõigi ELi majanduste konkurentsivõime säilitamiseks.

Sotsiaalpoliitikaga seotud küsimused

Sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasatuse valdkonnas tagavad kolm eesistujariiki jätkuvalt asjakohased järeelmeetmed komisjoni poolt 2013. aasta veebruaris esitatud algatustele, eelkõige sotsiaalsete investeeringute pakatile.

Strateegia „Euroopa 2020” vahekokkuvõtte raames pööravad kolm eesistujariiki liikmesriikide edusammude mõõtmiseks eriti suurt tähelepanu vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse näitajatele ning toetavad komisjoni algatusi kodutuse ennetamiseks ja kodutuse probleemiga tegelemiseks.

Tähelepanu pööratakse ka sotsiaalkaitse ja sotsiaalkaitsepoliitika arengu jälgimisele, sotsiaalkaitse rahastamisele, tulemuslikkusele ja tõhususele, pikaajalise hoolduse küsimusele ELis ja pensionite piisavusele.

Sotsiaalkaitsekomitee ettevalmistavale tööle tuginedes töötavad kolm eesistujariiki välja sotsiaalse juhtimise valdkonna juhtpõhimõtted, mis põhinevad tugevdatud majandusjuhtimisel, et paremini ühitada erinevaid, ent võrdselt tähtsaid poliitilisi eesmärke.

Tööõigus

Kolm eesistujariiki jätkavad vastavalt vajadusele arutelusid veel läbivaatamisel olevate komisjoni ettepanekute üle. Seoses komisjoni esitatud tööjõu liikuvuse paketiga jätkatakse eelkõige tööd liikuvuse, sealhulgas kõigi selle mõjudega. Lisaks sellele teevad kolm eesistujariiki Kreeka eesistumisajal saavutatule tuginedes kõik, et liikuda edasi seoses komisjoni esitatud EURESe määruse ettepanekuga, mille eesmärk on reformida ja ajakohastada praegust Euroopa tööturuasutuste võrgustikku (EURES).

Kolme eesistujariigi tööprogramm hõlmab ka muid 2014. aastal oodatavaid algatusi, näiteks määruste (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) läbivaatamise ettepanekut.

Arutelud jätkuvad ka seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse ettepanekuga, mis käsitleb deklareerimata töö ennetamise platvormi, ja seoses nõukogu otsuse ettepanekuga, millega rakendatakse sotsiaalpartnerite sõlmitud Euroopa raamlepingut tööaja kohta siseveetranspordis.

Samuti tegelevad kolm eesistujariiki muudatustega, mida võidakse teha töötajate teavitamist ja nendega konsulteerimist käsitlevatesse direktiividesse ning merelaevade töötajaid käsitleva direktiivi ettepanekusse.

Töötervishoid ja tööohutus

Kolm eesistujariiki teevad tööd, et määrata kindlaks ühised strateegiad tööohutuse parandamiseks, tööõnnetuste arvu vähendamiseks ja ühiste lahenduste rakendamiseks Euroopa tasandil. Sellega seoses jätkatakse tööd ELi uue töötervishoiu ja tööohutuse strateegiaga, mis hõlmab ajavahemikku kuni aastani 2020.

On võimalik, et nõukogu jätkab tööd komisjoni ettepanekuga, millega muudetakse direktiivi rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (rasedus- ja sünnituspuhkus).

Naiste ja meeste võrdõiguslikkus

Naiste ja meeste võrdõiguslikkus on üks Euroopa Liidu põhiväärtusi. Naiste ja meeste võrdõiguslikkuse edendamine on oluline ka majanduslikel kaalutlustel, eelkõige jätkuva majanduskriisi tingimustes, ning demograafilistel põhjustel. Kolm eesistujariiki püüavad tagada, et nõukogu täidaks oma Euroopa soolise võrdõiguslikkuse paktis (2011–2020) sätestatud kohustused ning võtaks arvesse komisjoni naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia (2010–2015) raamistikku.

Strateegia „Euroopa 2020” raames toetavad kolm eesistujariiki jätkuvalt naiste tööturul osalemise suurendamist kooskõlas eesmärgiga saavutada 75-protsendine naiste ja meeste tööhõive määr. Tööhõive seisukohast oluliste konkreetsete küsimuste hulka kuuluvad sellised teemad nagu pensionierinevus, soolised stereotüübid, naised ja tehnoloogia ning naiste roll otsustusprotsessides. Veel üks oluline teema, millele pööratakse tähelepanu, on vajadus võidelda soolise vägivalla vastu.

Samuti jätkatakse tööd komisjoni ettepanekuga direktiivi kohta, milles käsitletakse soolise tasakaalu parandamist äriühingute juhtorganites.

Kolm eesistujariiki püüavad kaasata soolise aspekti kõigisse poliitikavaldkondadesse (nn soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine) ja arvestada seda ka välistegevuses. ÜRO naiste olukorra komisjonis tagatakse 2015. aastal ELi koordineerimine ning kavas on ka Pekingi tegevusprogrammi rakendamise iga 20 aasta tagant toimuv läbivaatamine.

Mittediskrimineerimine

Kolm eesistujariiki jätkavad tööd nõukogu direktiivi ettepanekuga, mis käsitleb võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamist sõltumata isikute usutunnistusest või veendumustest, puudest, vanusest või seksuaalsest sättumusest. Kooskõlas nõukogu kohustuste ja pädevusega jätkub puuetega inimeste ja tõrjutud rühmade, sealhulgas romade sotsiaalse ja majandusliku kaasatuse edendamine.

ELi tööhõive- ja sotsiaalpoliitika välismõõde

Ülemaailmne kriis on avaldanud sotsiaalsele ühtekuuluvusele olulist negatiivset mõju. Kuna kriisil on laialdased sotsiaalsed tagajärjed, on suurendatud rahvusvahelisi jõupingutusi olukorraga tegelemiseks. Eelnevad eesistujariigid on olnud rahvusvahelistel foorumitel aina rohkem tegevad, esindades koos komisjoniga ELi ja tagades ELi liikmesriikide kooskõlastatud ja ühtse lähenemise. Tuginedes nõukogu juhiste toetavad kolm eesistujariiki vajaduse korral ja komisjoni toetusel meetmeid, mida võetakse näiteks Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) kontekstis, G20 protsessis, Euroopa-Vahemere piirkonna partnerluses ja ASEMi protsessis.

TERVISE- JA TARBIJAKÜSIMUSED

Rahvatervis

Rahvatervise valdkonnas edendavad kolm eesistujariiki meetmeid ELi kodanike tervise parandamiseks vastavalt ELi tervisestrateegiale ja Maailma Terviseorganisatsiooni juhistele ning kasutades liidu kolmandas tervisevaldkonna tegevusprogrammis (2014–2020) ette nähtud meetmeid, võttes sealjuures nõuetekohaselt arvesse valitsevat majandusolukorda.

Kolm eesistujariiki leiavad, et väga oluline on tagada terviseküsimuste piisav käsitlemine Euroopa poolaasta raames. Kolm eesistujariiki innustavad võtma asjakohaseid järelmeetmeid pärast kroonilisi haigusi ning kaasaegseid, reageerimisvõimelisi ja jätkusuutlikke tervishoiusüsteeme käsitlevaid aruteluprotsesse, eelkõige seoses sellega, et oluline on tagada tervishoiusüsteemide jätkusuutlikkus, nende kättesaadavus ning kõigile kodanikele võrdselt turvaliste ja kvaliteetsete tervishoiuteenuste pakkumine, otsides viise, kuidas parandada esmatasandi arstiabi ja selle suhet haiglate süsteemiga.

Kolm eesistujariiki rõhutavad ja toetavad kõigis tegevusvaldkondades innovaatiliste lähenemisviiside leidmist ja kasutuselevõtmist, sealhulgas kulude ja tulude analüüse, mis võivad avaldada positiivset mõju kodanike tervisele ja majandusele. Kolm eesistujariiki hindavad tihedas koostöös komisjoniga tulemusi, milleni on jõutud patsiendiõiguste kohaldamist piiriüleses tervishoius käsitleva direktiivi rakendamise abil.

Kolm eesistujariiki rakendavad tervise edendamise, haiguste ennetamise ja tervishoiu valdkonna programmi, võttes arvesse korralduslikke küsimusi ja pannes suuremat rõhku kõige haavatavamatele rühmadele. Nad seavad esikohale individuaalsed ja kollektiivsed ennetusmeetmed, pöörates erilist tähelepanu krooniliste mittenakkuslike haiguste primaarsele ja sekundaarsele preventatsioonile, arvestades nende haiguste esinemissagedust ja seda, et need nõuavad palju inimelusid ning on sotsiaal-majanduslikust ja tervise seisukohast väga kulukad. Kõnealuses kontekstis pööratakse erilist tähelepanu tervislike eluviiside edendamisele, kutsudes eelkõige üles kehalisele aktiivsusele ja tervislikule toitumisele.

Piisavat tähelepanu pööratakse ka tõsiste piiriüleste terviseohtude osas ELi tasandil tehtava koostöö tugevdamisele (eriti uute või uuesti esilekerkivate nakkushaiguste vallas), eelkõige asjakohaseid õigusakte kogu ELis nõuetekohaselt rakendades.

Ravimid ja meditsiiniseadmed

Selleks et täita lüngad meditsiiniseadmeid käsitlevates olemasolevates ELi õigusaktides, veelgi tugevdada patsiendi turvalisust ning toetada Euroopa meditsiiniseadmete tööstuse innovaatsilisust ja konkurentsivõimet, võimaldades uuenduslike meditsiiniseadmete kiiret ja kulutasuvat turulepääsu, peavad kolm eesistujariiki prioriteediks tööd, mida tehakse meditsiiniseadmeid käsitleva määruse ettepanekust ja *in-vitro* diagnostikameditsiiniseadmeid käsitleva määruse ettepanekust koosneva paketiga, et tagada nende kahe määruse õigeaegne vastuvõtmine ja jõustumine.

Mis puudutab uudseid ravimeid käsitleva määruse, inimkudede ja -rakkude annetamist käsitleva direktiivi ning inimvere ja verekomponentide kogumist ja jaotamist käsitleva direktiivi kavandatavat muutmist, kavatsevad kolm eesistujariiki aktiivselt tegeleda kõigi vastavasisuliste ettepanekutega, mille komisjon esitab.

Komisjon töötab praegu veterinaarravimeid käsitleva direktiivi muudetud versiooni kallal, mis nõuab nõukogus horisontaalset läbivaatamist, et vältida tarbetuid lahknevusi inimtervishoius kasutatavaid ravimeid reguleeriva õigusraamistikuga. Kolm eesistujariiki alustavad kõnealuse ettepanekuga tööd, niipea kui komisjon on selle vastu võtnud.

Eesistujariigid võivad samuti kaaluda, kas ja kuidas liikuda edasi selle direktiivi käimasoleva läbivaatamisega, mis käsitleb inimtervishoius kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist riiklike tervisekindlustussüsteemidega.

Toiduained

Kodanike tervise kaitse eeldab pideva tähelepanu pööramist nende poolt igapäevaselt tarbitava toidu ohutusele. Sellepärast pööravad kolm eesistujariiki erilist tähelepanu õigusraamistiku ja poliitilise raamistiku arendamisele, et jätkuvalt tagada kõigile kodanikele toidu ohutus, vältides sealhulgas toidualaseid pettusi.

Tähtis on, et nõuetekohaselt rakendatakse kahte olulist õigusakti – määrust, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele (toidu märgistamine), ja määrust imikute ja väikelaste toidu, meditsiinilisel näidustusel kasutamiseks ettenähtud toidu ning kehakaalu alandamiseks ettenähtud päevase toidu asendajate kohta (eriotstarbeline toit) –, sest nendega luuakse raamistik, mis tagab liidu kodanikele parema teavitamise, läbipaistvuse ja kõrgel tasemel toiduohutuse.

KONKURENTSIVÕIME (SISETURG, TÖÖSTUS, TEADUSUURINGUD JA KOSMOS)

Konkurentsivõime

Pärast mitu aastat kestnud väga väikest või isegi negatiivset majanduskasvu on Euroopa majandus elavnemas. Et majanduse elavnemist säilitada ja toetada, peavad kolm eesistujariiki esmatähtsaks Euroopa majanduskasvu ja konkurentsivõime poliitikat.

Sellel seoses võtab nõukogu olulisi majanduskasvu soodustavaid meetmeid sellistes poliitikavaldkondades nagu ühtne turg, tööstuse konkurentsivõime, teadusuuringud ja innovatsioon ning kosmos. Paljud algatused tehakse strateegia „Euroopa 2020”, Euroopa poolaasta ning eelkõige majanduskasvu ja töökohtade loomise kokkuleppe raames.

Kolm eesistujariiki teevad kõik, mis nende võimuses, tagamaks et nõukogu annab tulemusliku panuse nimetatud algatuste eesmärkide täitmisesse, saavutades Euroopa majanduskasvu tegevuskava osas konkreetseid ja õigeaegseid tulemusi. Nad pööravad erilist tähelepanu poliitikavaldkondadele, millel on lühiajalises ja keskpikas perspektiivis suurem mõju ELi konkurentsivõimele, millel on suurem koostoime ning mis tugevdavad ELi ettevõtjate positsiooni ülemaailmses väärtusahelas. See on saavutatav siseturu laiema tegevuskava raames toimuva integratsiooni teel, tuginedes integreeritud ühtse turu poliitikale ja edendades kolme peamist majanduskasvu edasiviivat jõudu: tööstuse konkurentsivõimet, juurdepääsu rahastamisele ning kaubandus- ja ekspordipoliitikat.

Ühtne turg

Kolm eesistujariiki alustavad tööd uue parlamendikoosseisu ametiaja alguses. See annab võimaluse alustada uut strateegiatsüklit, mille keskmes on piirideta ühtse turu väljakujundamise lõpuleviimine, et võimaldada tarbijatel ja ettevõtjatel olenemata nende rahvusest või elukohast osta ja müüa kaupu ja teenuseid kõikjal ELis sama lihtsalt kui oma koduturul. Kolme eesistujariigi eesmärk on tugineda ühtse turu esimese ja teise meetmepaketi rakendamisel saavutatud tulemustele, püüda täita veel allesolevaid lünki ja parandada õigusraamistiku järjepidevust, et suurendada tarbijate ja ettevõtjate usaldust ja õiguskindlust. Nimetatud eesmärkide saavutamiseks edendavad kolm eesistujariiki kõigi asjakohaste regulatiivsete ja mitteregulatiivsete vahendite, sealhulgas vajaduse korral ühtlustamise ja vastastikuse tunnustamise kasutamist. Eesistujariikide töö keskmes saab olema selliste praktiliste küsimustega tegelemine, millega tarbijad ja ettevõtjad seisavad ühtsel turul igapäevaselt silmitsi. Sellega seoses peaks komisjoni poolt 2015. aasta keskel avaldatavad aruanded vastastikuse tunnustamise põhimõtte ja ühtse teenusteturu olukorra kohta andma tugeva tõendibaasi ja väärtuslikke juhtnööre edasisteks poliitikameetmeteks.

Kolm eesistujariiki tuginevad ka teenuste direktiivi kohasele vastastikusele hindamisele ja võtavad täiendavaid meetmeid, et kõrvaldada teenuste pakkujatele ja kasutajatele (tarbijad ja ettevõtjad) esitatavad diskrimineerivad, alusetud või ebaproportsionaalsed nõuded, et hõlbustada juurdepääsu reguleeritud kutsealadele, lähtudes kutsetunnistuste vastastikust tunnustamist käsitlevas muudetud direktiivis ette nähtud vastastikusest hindamisest, ja rakendada täies ulatuses jaekaubanduse tegevuskavas ette nähtud meetmeid. Kolm eesistujariiki peavad väga oluliseks ka ettevõtjatevahelist eksitavat reklaami käsitleva kehtiva direktiivi võimalikku muutmist.

Lisaks pannakse erilist rõhku juhtimisele ja kehtivate ühtse turu eeskirjade tegelikule toimimisele, muu hulgas iga-aastase ühtse turu integreerimise aruande abil.

Maailmaturu integratsiooni üha kasvav tempo ja ühtse turu täiendav avamine on ühed suurimad muutused alates ühtse turu loomisest. Kolm eesistujariiki püüavad ühtse turu välismõõdet ELi poliitikatesse veel paremini integreerida ning aitavad edendada ELi norme ja ühtseid standardeid rahvusvahelisel tasandil.

Pikemas perspektiivis keskendutakse kolme eesistujariigi tööprogrammis ühtse turu puhul esilekerkivate probleemide analüüsile, eesmärgiga suurendada ELi konkurentsivõimet. Nimetatud analüüs võetakse aluseks uuele tegevuskavale, mille eesmärk on viia siseturg uude arenguetappi, eelkõige tähtsustades neid poliitikavaldkondi, millel on lühikeses ja keskpikas perspektiivis suurem mõju ELi konkurentsivõimele (rõhuasetus VKEdel) ning mis tõenäoliselt tugevdavad ELi ettevõtjate positsiooni ülemaailmses väärtusahelas. Nagu konkurentsivõimet käsitlevas osas juba mainitud, on see saavutatav, pannes suuremat rõhku tööstuse konkurentsivõimele, rahastamisele juurdepääsule ning kaubandus- ja ekspordipoliitikale.

Äriühinguõigus

Samuti kavatsevad kolm eesistujariiki töötada algetustega, millega toetatakse pikaajalist rahastamist, näiteks ühe osanikuga osaühinguid käsitleva ettepanekuga ja aktsionäride õigusi käsitleva ettepanekuga, mille komisjon esitas Euroopa äriühinguõiguse ümberhindamise käigus ning mille üldine eesmärk on täiendavalt lihtsustada ja ajakohastada olemasolevat äriühinguõigust ja tõhustada äriühingute haldamist.

Parem õigusloome

Parem õigusloome (arukas reguleerimine) on jätkuvalt kolme eesistujariigi prioriteet, et saavutada kvaliteetsem tõenditel põhinev õigusloome ning tõhus ja väiksema halduskoormusega poliitikakujundamine. Kolm eesistujariiki jätkavad jõupingutusi, et tagada ELi õiguse asjakohasus, kasutades tõhusalt aruka reguleerimise vahendeid (tarbetu koormuse vähendamist, mõjuhindamist, hindamist ja sidusrühmadega konsulteerimist), pidades eelkõige silmas VKEsid ja mikroettevõtjaid. Erilist tähelepanu pööratakse edu saavutamisele komisjoni REFIT-programmi (õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programm) raames ning tarbetu koormuse konkreetsele vähendamisele.

Tehniline ühtlustamine

Mootorsõidukite tehniliste kirjelduste ühtlustamise vallas püüab nõukogu viia lõpule töö nn eCall-süsteemi määрусega, mis peaks kaasa tooma surmaga lõppevate liiklusõnnetuste märkimisväärse vähenemise Euroopa teedel. Kolm eesistujariiki alustavad tööd ka esitatava ettepanekuga mootorsõidukite ja nende osade tüübikinnitust käsitleva raamdirektiivi muutmise kohta. Peale selle hakkavad eesistujariigid oodatava täiendava analüüsi laekumise järel taas läbi vaatama ettepanekut, millega lihtsustatakse ühes liikmesriigis registreeritud mootorsõidukite teise liikmesriiki viimist.

Kolm eesistujariiki hakkavad tööle köisteid, gaasiseadmeid ja isikukaitsevahendeid käsitlevate hiljuti vastu võetud ettepanekutega.

Tarbijad

Kolm eesistujariiki edendavad tarbijakaitse tegevuskava (2012–2014) rakendamist, et maksimeerida kasu, mida tarbijad saavad ühtsest turust. See peaks lõppkokkuvõttes võimaldama tarbijatel teha kõikjal ELis ooste sama lihtsalt kui oma koduriigis, olles samal ajal hästi kaitstud selgete ja järjepidevate ühtsete eeskirjadega.

Kolm eesistujariiki püüavad saavutada kokkuleppe tooteohutuse ja turujärelevalve paketi osas, mille eesmärk on parandada ühtse turu toimimist toiduks mittekasutatavate toodete suhtes kohaldatavate eeskirjade lihtsustamise, ühtlustamise ja tõhustamise, turujärelevalve meetmete lihtsustamise ning turujärelevalveasutuste parema koordineerituse ja koostöö abil. Eesistujariigid üritavad jõuda kokkuleppele reisipakettide direktiivi ettepaneku suhtes. Lisaks ootavad kolm eesistujariiki huviga uusi algatusi, mida komisjon võib esitada, muu hulgas tarbijakaitsealase koostöö määрус muutmise kohta.

Intellektuaalomand

Kolm eesistujariiki jätkavad käimasolevat tööd intellektuaalomandiõigustiku tugevdamise nimel, et saavutada kõrgetasemeline kaitse, edendades samal ajal ühtse turu head toimimist.

Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste vallas kaaluvad kolm eesistujariiki pärast orbeoste direktiivi ja kõnealuste õiguste kollektiivset teostamist käsitleva direktiivi vastuvõtmist seadusandlikke ettepanekuid, mille komisjon võib esitada pärast seda, kui on selgunud ELi autoriõiguste raamistiku läbivaatamise tulemused, millest lähtuvalt võidakse muuta autoriõigusi käsitleva õigustiku teatud aspekte seoses digitaalajastuga.

Kaubamärkide valdkonnas suunatakse jõupingutused sellele, et võtta vastu kaubamärgipakett, mille eesmärk on ühtlustada ja ajakohastada nii ühenduse kaubamärgi määrust kui ka riiklike kaubamärgiseaduste ühtlustamise direktiivi, et muuta Euroopa kaubamärgisüsteem tõhusamaks ja sidusamaks, tunnistades samas vajadust Siseturu Ühtlustamise Ameti (OHIM) ja riiklike kaubamärgiametite harmoonilise koosseksisteerimise ja nende tõhusama koostöö järele. Eesmärk on jõuda kaubamärgipaketi suhtes kokkuleppele, et see võimalikult kiiresti vastu võtta.

Ärisaladuste valdkonnas tehtavas töös keskendutakse ettevõtjatele ühtlustatud õigusraamistiku tagamisele, mida loetakse vajalikuks, et hoogustada piiriülest tehnikaalast koostööd ja oskusteabe vahetamist. Kolm eesistujariiki püüavad kõnealuse paketi suhtes kiiresti kokkuleppe saavutada.

Tolliliit

Kolm eesistujariiki jätkavad tööd direktiivi ettepanekuga tollieeskirjade rikkumisi ja asjaomaseid karistusi käsitleva liidu õigusraamistiku kohta ning määruse ettepanekuga, millega muudetakse 13. märtsi 1997. aasta määrust (EÜ) nr 515/97 (liikmesriikide haldusasutuste vastastikusest abist ning haldusasutuste ja komisjoni vahelisest koostööst tolli- ja põllumajandusküsimusi käsitlevate õigusaktide nõutava kohaldamise tagamiseks), ning viivad selle töö lõpule, et nimetatud õigusaktid õigeaegselt vastu võtta.

Lisaks sellele kaaluvad eesistujariigid hoolikalt kõiki komisjoni poolt tollipoliitika valdkonnas esitatavaid uusi ettepanekuid, eriti kahte pooleliolevat ettepanekut: nõukogu määrust, millega muudetakse nõukogu alusmäärust (EL) nr 7/2010 (millega avatakse teatavaid põllumajandus- ja tööstustooteid hõlmavad ühepoolsed liidu tariifikvoodid ja sätestatakse nende haldamine), ja nõukogu määrust, millega muudetakse alusmäärust (EL) nr 1344/2011 (millega peatatakse teatavatele põllumajandus-, kalandus- ja tööstustoodetele kehtestatud ühise tollitariifistiku ühepoolsete tollimaksude kohaldamine). Sama kehtib ka võimaliku e-tolli käsitleva otsuse ettepaneku ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 (tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta) ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1147/2002 (lennukõlblikkus) muutmise kohta.

Rahvusvahelisel tasandil võtavad kolm eesistujariiki käsile Euroopa–Vahemere piirkonna sooduspäritolureeglite piirkondliku konventsiooni liidete läbivaatamise, ELi ja Uus-Meremaa vahelise tollikoostöö ja tolliküsimustes antava vastastikuse haldusabi lepingu ning ELi ja Kanada volitatud ettevõtjate programmide vastastikuse tunnustamise ning samuti järeelmeetmed komisjoni teatisele, mis käsitleb tolliliidu olukorda ning eelkõige tolliliidu juhtimise reformi, kasutades selleks nõukogu järeldusi poliitika kujundamise protsessi lihtsustamiseks muu hulgas tolliseadustiku komitee raames tegutsevate erinevate rühmade ümberkorraldamise ja programmi „Toll 2020” abil.

Võttes arvesse, et nõukogul on liidu tolliseadustiku delegeeritud aktide koostamise ja vastuvõtmise juures vastuväidete esitamise õigus, jätkab nõukogu liidu tolliseadustiku õigusliku rakendamise jälgimist.

Nõukogu jälgib ELi intellektuaalomandi õiguste rikkumisega võitlemise tollialase tegevuskava rakendamist täpsemalt komisjoni talituste poolt igal aastal edastatava ja esitletava kokkuvõtliku aruande abil.

Kolm eesistujariiki koordineerivad ELi seisukohta Maailma Tolliorganisatsiooni (WCO), Aasia-Euroopa kohtumise (ASEM), ELi ja Hiina ühise tollikoostöö komitee (JCCC) ja muude rahvusvaheliste foorumite eri päevakorrapunktide suhtes. Ta teeb tööd, et 1. juunil 2015 kuuluks ühistransiidiprotseduuri konventsiooni ja kaubavahetuse formaalsuste lihtsustamise konventsiooni osalisriikide hulka ka Serbia ja endine Jugoslaavia Makedoonia vabariik.

Tööstuspoliitika

Kriis on esile toonud reaalmajanduse ning tugeva tootmis- ja teenustesektori tähtsuse. Euroopa tööstus, sealhulgas VKEd, mis moodustavad Euroopa majanduse tõelise selgroo, on majanduskasvu, toodangu, töökohtade, innovatsiooni ja ekspordi peamised mootorid.

Tööstuspoliitika mängib olulist rolli Euroopa konkurentsivõime parandamisel, tuginedes kindlakstehtud tugevustele, ja Euroopa tööstuse konkurentsivõime suurendamisel.

Kolm eesistujariiki teevad tööd Euroopa tööstuspoliitika juhtimise tugevdamiseks, et integreerida konkurentsivõimega seotud küsimused süstemaatiliselt kõikidesse poliitikavaldkondadesse.

Kolme eesistujariigi tegevuse keskmes saab olema tööstuse konkurentsivõime edendamine, sealhulgas ühtse turu täiendava integratsiooni tagamine, tööstuslase koostöö arendamine ja üldise ettevõtluskeskkonna parandamine Euroopa ettevõtjate jaoks. Sealjuures kasutatakse selliseid ELi vahendeid nagu ettevõtete konkurentsivõime ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate programm (COSME) ning teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020”.

Kolm eesistujariiki teevad tööd, et arenda Euroopas välja proaktiivne, ambitsioonikas ja integreeritud tööstuspoliitika, mille eesmärk on reageerida muutuvast majandusolukorrast tulenevatele vajadustele ja tugevdada tööstuse konkurentsivõime alast koordineeritud lähenemisviisi kõigis asjaomastes ELi poliitikavaldkondades. Siinkohal järgivad eesistujariigid horisontaalset lähenemisviisi, mille puhul ühtse meetmete kogumi (innovatsioon, energeetika, ressursitõhus tööstus, ühtne turg, konkurents, juurdepääs rahastamisele, kaubandus- ja ekspordipoliitika jne) abil püütakse parandada ettevõtlustingimusi nii ELi kui ülemaailmsel tasandil, tagades pideva tähelepanu sellistele tootlikkuse kasvu mootoritele nagu peamised progressi võimaldavad tehnoloogiad ja murrangulised tehnoloogiad. Hinnatakse tööstuspoliitika tegevuskava ja tööstuse valdkonna juhtprojektide rakendamisel saavutatud edu ning tähelepanelikult jälgitakse konkreetsete valdkondlike tegevuskavade (näiteks terasetööstuse tegevuskava) rakendamist.

See hõlmab ka selliste oluliste ELi rahastamis- ja toetusvahendite rakendamist nagu ettevõtete konkurentsivõime ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate programm (COSME) ning teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020”.

Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad

VKEd on Euroopas olulisel kohal majanduskasvu ja töökohtade loomist soodustava tegurina. Seetõttu on kolm eesistujariiki võtnud endale olulise kohustuse pöörata nende vajadustele erilist tähelepanu, rakendades süstemaatiliselt põhimõtet „kõigepealt mõtle väikestele”.

Mis puudutab VKEde üldist raamistikku, on liikmesriikides rakendatava poliitika seisukohast kasulikuks vahendiks osutunud Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act” (SBA). Sellega seoses on nimetatud väikeettevõtlusalgatuse käimasolev läbivaatamine väga oluline ning kolm eesistujariiki jätkavad tihedas koostöös VKEde esindajate võrgustikuga selle jälgimist, kuidas rakendatakse käimasolevaid tegevusi, mille eesmärk on teha VKEde elu lihtsamaks, vähendades halduskoormust ja parandades nende juurdepääsu ühtsele turule ja rahvusvahelistele turgudele.

Rahastamisele juurdepääs on olnud viimastel aastatel VKEde üks põhiprobleem ning on seda ka praegu. VKEdele tavaliselt kättesaadavate rahastamisallikate piiratud hulk muudab nad laenuturu muutuvate tingimuste suhtes haavatavamaks. Ehkki ELi vahendid nagu COSME ja Horisont 2020 toimivad koos, et hõlbustada ja parandada VKEde juurdepääsu rahastamisele, on vaja välja töötada laiemaid strateegiaid, et parandada VKEde juurdepääsu rahastamisele ja kapitaliturgudele.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata ka olemasolevate ja võimalike tulevaste ettevõtjate ettevõtlusalaste oskuste arendamisele. Samuti tuleks astuda täiendavaid samme, et tagada töötajate oskuste ja VKEde vajaduste parem kooskõla.

Teadusuuringud ja innovatsioon

Kolm eesistujariiki rõhutavad, et teadusuuringud ja innovatsioon on Euroopa konkurentsivõime, tööhõive ja sotsiaalse arengu seisukohast keskse tähtsusega, tagades uued majanduskasvu allikad seoses strateegiaga „Euroopa 2020”, juhtalgatusega „Innovaatiline liit” ja Euroopa teadusruumi raamistikuga. Et teadusuuringute ja innovatsiooni panus oleks võimalikult suur ja selleks, et nad saaksid anda konkreetse panuse strateegiasse „Euroopa 2020”, peavad nad põhinema piirideta võrgustikel, kasutades täiel määral ära riiklike teadus- ja innovatsioonisüsteemide võimalusi. Sellega seoses kavatsevad kolm eesistujariiki edendada teadusuuringute, innovatsiooni ja majanduskasvu vahelisi seoseid (konkurentsivõime ja tööhõive heaks), uurides kõiki võimalikke meetmeid, et suurendada kõnealustesse strateegilistesse sektoritesse investeerimist. Kolm eesistujariiki suunavad seetõttu on jõupingutused Euroopa teadusruumi edendamisele, sest seda loetakse teadlaste ja teaduslike teadmiste vaba liikumise tagamisel ülioluliseks, keskendudes rakendusaspektidele ja ELi lisaväärtusele, riiklike teadus- ja innovatsioonipoliitikate paremale vastavusseviimisele ning ELi struktuuri- ja investeerimisfondide tõhusale kasutamisele ning tuginedes teadusuuringute taristu integratsioonile. Lisaks sellele peetakse põhiprioriteetideks noorteadlaste võimestamist asjakohase sotsiaalkindlustuskattega, ahvatlevaid karjäärivõimalusi (kaasa arvatud tööstuses) ja ettevõtlusalaste oskuste suurendamist, et rõhutada inimressurssi investeerimise strateegilist väärtust.

Kolm eesistujariiki tunnustavad komisjoni jõupingutusi selle nimel, et edendada ja toetada Euroopa teadusruumi ja innovaatilise liidu suunas tehtavate edusammude seireks kasutatava tõenditel põhineva süsteemi väljaarendamist Euroopa tasandil.

Olles veendunud, et Euroopa teadustaristu strateegiafoorumi (ESFRI) tegevuskava projektide rakendamine suurendab oluliselt Euroopa suutlikkust genereerida uusi ideid, aidates ühtlasi ületada innovatsioonilünki ja luua uusi töökohti, võtavad eesistujariigid käsile sellised teemad nagu ESFRI tegevuskava rakendamine ja Euroopa teadusuuringute infrastruktuuri konsortsiumi (ERIC) arendamine, mis on kooskõlas aruka spetsialiseerumise strateegiate ning piirkondliku ja makropiirkondliku poliitikaga. Lisaks sellele on üheks majandusarengu põhiteguriks ELi digitaalarengu tegevuskava edendamine ja sellise e-infrastruktuuri (sh andmete infrastruktuuri) väljaarendamine, mis vastab kõikide teadusringkondade ja innovatsioonisektorite vajadustele.

Kolm eesistujariiki suurendavad teadlikkust teadusest koos ühiskonnaga ja ühiskonna heaks (*Science with and for society*), et edendada sotsiaalset ja majanduslikku kaasavust ja konkurentsivõimet, mida võimaldavad teadusuuringud ja innovatsioon, käsitledes selliseid olulisi ühiskondlikke probleeme nagu kliimamuutused, energiajulgeolek, toiduga kindlustatus, biomajanduse olukord ja rahvastiku vananemine, muu hulgas sotsiaalse innovatsiooni, avatud teaduse ja sotsiaalselt ajendatud tehnoloogilise innovatsiooni abil. Siinkohal võivad komisjoni kavandatava rohelise raamatu „Teadus pärast 2020. aastat” üle peetavad esialgsed arutelud toimida olulise katalüsaatorina, aidates kaasa prioriteetide seadmisele ja ülemaailmsete probleemide ulatuse ja tähtsuse paremale mõistmisele.

Et tagada nõukogu varasema töö hoogne jätkumine, kavatsevad kolm eesistujariiki viia edasi tööd dokumentidega, mis käsitlevad teaduslikke ja tehnoloogilisi uuringuid konkreetsetes piirkondades, eelkõige Vahemere ja Läänemere piirkonnas, pöörates erilist tähelepanu sellekohastele mitme liikmesriigi ühistele uurimisprogrammidele.

Eesistujariigid aitavad kaasa seitsmenda raamprogrammi lõpphindamiseks tehtavale tööle. Kolm eesistujariiki jälgivad tähelepanelikult ja analüüsivad raamprogrammi „Horisont 2020” algjärgus saavutatud tulemusi, et tagada programmi kogu potentsiaali kasutamine Euroopa Liidu teadusliku, tööstusliku ja sotsiaalse kasvu heaks, sealhulgas asjakohased koostoimed Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidega.

Kosmos

Arutelud liidu ja Euroopa Kosmoseagentuuri (ESA) vaheliste tulevikusuhete arengu üle algasid 2012. aasta lõpus. Kolm eesistujariiki jätkavad seda protsessi, et nõukogu saaks anda kõnealuste suhete osas suuniseid edasiste võimaluste kohta 2015. aastale järgnevateks aastateks, sealhulgas praeguse ELi ja ESA vahelise raamlepingu muudatuste kohta ning ESA ekspertteadmiste kasutamise kohta tugevdatud partnerluse abil. Seetõttu oodatakse laiemat arutelu selle üle, kuidas peaks tulevikus edasi arenema integreeritud ja terviklik ELi kosmosestrateegia, mis koondab kokku eri liikmesriikide jõupingutused ja ELi poliitikavahendid.

Kõrge resolutsiooniga satelliidipõhised andmed (HRSD) ja neil põhinevad rakendused on muutunud asendamatuks abivahendiks keskkonnaseire, linnaplaneerimise, põllumajanduse, loodusvarade haldamise ning katastroofide ja hädaolukordade ohjamise juures, kuid need on olulised ka julgeoleku ja kaitse seisukohast. See, kuidas ELis ettevõtjatepoolset HRSD-andmete tootmist ja levitamist reguleeritakse, on aga väga erinev. Kolm eesistujariiki püüavad edendada tööd, mida tehakse selle kavandatava direktiivi vastuvõtmise nimel, mis käsitleb Maa seireks kasutatavate kõrge resolutsiooniga satelliidiandmete tuvastamist ja levitamist ärielistel eesmärkidel, eesmärgiga tagada liikmesriikide ja sidusrühmade asjakohased arutelud, et luua usaldusväärsem juurdepääs HRSD-andmetele ning HRSD-andmetele juurdepääsu käsitleva teabe hea ja piisav tase HRSD-väärtusahela ettevõtjate ja tarbijatest ettevõtjate jaoks.

ELi juhtprogrammid Galileo ja Copernicus on oma tegevuse algusjärgus ja vaja on teha täiendavat tööd nende täielikuks rakendamiseks ja kasutamiseks. On vaja tagada, et nimetatud programmid toovad ELi poliitikatele ja kodanikele võimalikult palju kasu. Kolme eesistujariigi eesistumisaajal võiks algatada vastavasisulise arutelu ja seda edasi arendada.

Euroopa tasandil tuleks luua kosmose jälgimise ja seire (SST) võime, et töötada välja riiklikud ja Euroopa tsiviil- ja sõjalised vahendid ja kasutada olemasolevaid, eesmärgiga tegeleda kosmoseprügi probleemiga, mis on muutunud tõsiseks ohuks kosmosealaste tegevuste turvalisusele, ohutusele ja jätkusuutlikkusele.

Tunnistades sellise võime kahesuguseks kasutuseks sobivat laadi, teevad kolm eesistujariiki tihedat koostööd Euroopa Komisjoniga, et soodustada ja hõlbustada võimalikult suure arvu liikmesriikide osalemist SST toetusraamistikus, eeldusel et osalemiskriteeriumid on täidetud.

Turism

Turism muutub Euroopas majandusarengu ja -kasvu seisukohast üha olulisemaks ning kolm eesistujariiki on seetõttu kindlalt otsustanud aidata säilitada Euroopa juhtrolli kogu maailmas populaarseima turismi sihtkohana, aidata liikmesriikidel vahetada parimaid tavasid ja suurendada Euroopa kui kaubamärgi nähtavust pikamaareiside turul.

Erilist tähelepanu kavatakse pöörata meetmetele, mis tagavad turismi parema integreerimise paljudesse ELi poliitikavaldkondadesse, säästvate ja vastutustundlikule turismile ja kvaliteetsetele teenustele, mis annavad ettevõtjatele, eriti VKEdele, tugeva konkurentsieelise, ning samuti mere- ja rannikuturismile.

Lisaks sellele soodustavad kolm eesistujariiki algatusi, mille eesmärk on hõlbustada ELi mittekuuluvate riikide turistide sisenemist ELi, lihtsustades kehtivaid viisade väljastamise menetlusi. Sellega seoses pööravad kolm eesistujariiki asjakohast tähelepanu komisjoni kõigile ettepanekutele.

Valdkonnaülesed küsimused

Strateegia „Euroopa 2020” vahearuande kontekstis tagavad kolm eesistujariiki, et nõukogu toetab jätkuvalt strateegia eesmärkide täitmist, samuti Euroopa Ülemkogu poolt energia siseturu ja digitaalse ühtse turu lõplikuks väljakujundamiseks seatud tähtaegadest kinnipidamist. Üldeesmärk on luua täielikult võrgustikega ühendatud piiriülene Euroopa ning samuti kaasata erasektor sellesse järkjärgulisse ehitusprotsessi, mis hõlmab vajadust teha kindlaks avaliku ja erasektori partnerluse uued vormid, sealhulgas ka innovatiivsed rahastamisvahendid üleeuroopalise taristu loomiseks. Seda tehes püüavad kolm eesistujariiki tugineda transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika sektorite vahelistele sünergiatele, et edendada infrastruktuuri kasutamist eelkõige Euroopa Ühendamise Rahastu ning üleeuroopalise transpordi-, energia- ja telekommunikatsioonivõrgu koridoride rakendamise alustamisega ning alternatiivsete kütuste jaoks mõeldud tulevase Euroopa infrastruktuuri abil, samuti elutähtsa infrastruktuuri turvalisuse suurendamisega. Samuti tuleks täielikult ära kasutada Galileo valdkonnaülest panust Euroopa infrastruktuuri, edendades selle 2014.–2015. aastal kättesaadavate esimeste teenuste kasutuselevõtmist.

Kolm eesistujariiki püüavad samuti parandada transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika sektoris tõenditel põhinevat poliitikakujundamist ja sektori jälgimist, kasutades nn väljundnäitajat, mille komisjon on innovatsiooni ja teadusuuringute valdkonnas esitanud. Seda uut vahendit hakatakse kasutama transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika sektori kasvu ja innovatsiooni loomise võime süstemaatiliseks jälgimiseks, et hinnata seda võrreldes muude töökohtade loomist ja majanduskasvu edendavate sektoritega.

TRANSPORT

ELi transpordipoliitika eesmärk on edendada tõhusat, turvalist, kindlat ja keskkonnasõbralikku liikuvust ning luua tingimused konkurentsivõimelise tööstuse jaoks, mis loob majanduskasvu ja töökohti. Järgmise 18 kuu jooksul jäävad need prioriteedid ELi transpordipoliitika päevakorras keskele kohale. Sellega seoses jätkatakse tööd muu hulgas kõiki transpordiliike käsitlevate ettepanekutega.

Horisontaalsed küsimused

Määruse ettepanek juurdepääsu kohta avaliku ja erasektori transpordi andmetele esitatakse nõukogule ja Euroopa Parlamendile tõenäoliselt 2014. aasta neljandas kvartalis.

Kolm eesistujariiki toetavad edasist tööd Galileo täielikuks rakendamiseks, kuna Galileol on seosed muude transpordisektorit ning lisaks ka energeetika ja telekommunikatsiooni käsitlevate dokumentidega.

Lennundus

Sellel ajavahemikul tuleks lõpule viia läbirääkimised Euroopa Parlamendiga lennureisijate õigusi käsitlevate õigusaktide paketi üle, milles sätestatu kohaselt muudetakse määrust (EÜ) nr 261/2004, milles käsitletakse reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antavaid hüvitisi ja abi, ning lennuettevõtja vastutust käsitleva määruse (EÜ) nr 2027/97 muutmise üle.

Euroopa Parlamendiga võiks viia lõpule läbirääkimised lennujaamapaketi üle, sealhulgas maapealset käitlust ja lennujaamade teenindusaegu käsitleva ettepaneku üle.

Tõenäoliselt jätkatakse taas läbirääkimisi kavandatud ühtset Euroopa taevast käsitlevate määruste (SES2 +) üle, alustades ettepanekust muuta määrust, millega kehtestatakse ühtse Euroopa taeva loomise üldpõhimõtted, eesmärgiga kiirendada Euroopa lennujuhtimissüsteemi reformi läbiviimist selleks, et rahuldada eelolevatel aastatel eeldatavasti suurenevat nõudlust transporditeenuste järele. Sama paketi raames jätkavad kolm eesistujariiki tõenäoliselt tööd ettepanekuga muuta määrust (EÜ) nr 216/2008, millega muudetakse Euroopa Lennundusohutusameti (EASA) tegevust reguleerivaid eeskirju.

Komisjon peaks 2014. aasta kolmandas kvartalis esitama lennundussektoris ebaõiglast hinnakujundust käsitleva määruse (EÜ) nr 868/2004 muutmise ettepaneku.

Komisjon võtab 2014. aasta esimesel poolel vastu teatise, milles käsitletakse ELi poliitikat kaugjuhitava (mehitamata) õhusõiduki süsteemide suhtes, ning sellele tuginedes esitatakse 2015. aasta jooksul seadusandlikud ettepanekud.

Komisjon esitab EASA määruse muutmise ettepaneku eeldatavasti 2015. aasta teisel poolel.

Maismaatransport

Raudteetranspordi valdkonnas püüavad kolm eesistujariiki lõpetada oma eesistumisaja lõpuks läbirääkimised neljandasse raudteepaketti kuuluvate ülejäänud ettepanekute üle.

Kuna komisjon võib 2014. aasta neljandas kvartalis esitada raudtee-kaubaveoga kaasneva müra vähendamist käsitleva direktiivi ettepaneku, siis võiks samuti ette näha töö selle ettepanekuga.

Maanteetranspordi valdkonnas jätkub töö muudetud direktiiviga, milles käsitletakse kommertsveokite kaalu ja mõõtmeid.

Maanteetranspordi vallas võib komisjon veel lisaks 2014. aasta kolmandas kvartalis esitada nõukogule ja Euroopa Parlamendile direktiivi, milles nähakse ette kohustus võtta reaalajas saadava liiklusteabe edastamiseks kasutusele arukas transpordisüsteem.

Peale selle on kavas, et komisjon esitab 2014. aasta neljandas kvartalis nõukogule ja Euroopa Parlamendile ettepaneku kutseliste juhtide koolitust käsitleva direktiivi 2003/59/EÜ, sh keskkonnasõbraliku sõidukijuhtimise nõuete läbivaatamise kohta.

Komisjon võib 2014. aasta kolmandas kvartalis esitada direktiivi ettepaneku veoautode turvaliste ja ohutute parkimiskohtade teabeteenuse kohustusliku kasutuselevõtu kohta.

Siseveelaevanduse (nn NAIADES II pakett) edendamiseks tehtava töö osana võib komisjon esitada direktiivi ettepaneku (millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/87/EÜ) muudatused. Lisaks on tõenäoline, et 2015. aasta esimeses kvartalis esitatakse direktiivi ettepanek siseveelaevanduse kutsekvalifikatsioonide ajakohastamise ja tunnustamise kohta.

Meretransport

Tõenäoliselt jätkatakse tööd määruse ettepanekuga, millega luuakse sadamateenuste valdkonnas turulepääsu ja sadamate finantslähbipaistvuse raamistik, sealhulgas läbirääkimisi Euroopa Parlamendiga. Komisjon esitab tõenäoliselt 2015. aasta esimeses kvartalis nõukogule ja Euroopa Parlamendile direktiivi ettepaneku sadama vastuvõturajatisi käsitleva direktiivi 2000/59/EÜ läbivaatamise kohta.

Komisjon võib 2014. aasta teises kvartalis esitada määruse ettepaneku lootsitasõidu lubade andmise Euroopa raamistiku loomise kohta.

TELEKOMMUNIKATSIOON JA DIGITAALNE ÜHTNE TURG

Euroopa Ülemkogu 2013. aasta oktoobri kohtumise järel dustes esitatud kohustus viia 2015. aastaks lõpule digitaalse ühtse turu rajamine on kõigi kolme eesistujariigi päevakorras. Tugev digitaalmajandus on Euroopa Liidu majanduskasvu ja konkurentsivõime jaoks otsustava tähtsusega. See saavutatakse üksnes juhul, kui selleks kasutatakse terviklikku lähenemisviisi, milles võetakse arvesse digitaalset turgu toetavat infrastruktuuri, usaldust internetis toimuva tegevuse ja võrkude turvalisuse vastu, telekommunikatsiooniturgude integreerimist, samuti andmekaitse tagamist ning selliste andmete vaba liikumist, autoriõiguste kohandamist, piiriülese juurdepääsu tagamist e-teenustele ja sisule ning strateegiliste tehnoloogiate kasutuselevõttu.

Kolm eesistujariiki kutsuvad üles digitaalarengu tegevuskava ajakohastama ja tagama sellele nõukogu toetuse, et säilitada selle kasvupotentsiaal Euroopas vaatamata üha suurenevale ülemaailmsele konkurentsile.

Ehkki e-identimist ja e-allkirja käsitleva uue õigusakti rakendamine juba aitab kaasa usalduse suurendamisele digitaalse keskkonna vastu, on üha suurem mure küberjulgeoleku pärast tekitanud vajaduse luua võrgu- ja infoturbe jaoks laiem raamistik: sellepärast teevad kolm eesistujariigi kõik endast oleneva, et jõuda võrgu- ja infoturvet käsitleva ettepaneku suhtes kokkuleppele.

Telekommunikatsiooniturg ja selle operaatorid on ELi digitaalse ühtse turu rajamisel kesksel kohal: turg on aga siiski veel killustatud, seab Euroopa operaatorid ebasoodsasse olukorda ning ei too kodanikele ja ettevõtjatele piisavalt kasu. Euroopale vajaliku tugeva ja dünaamilise telekommunikatsioonisektori tagamiseks tegelevad kolm eesistujariiki kõikide asjakohaste algatustega, näiteks nn ühendatud Euroopa paketiga, et luua operaatoritele vajalik stabiilne ja ühtne raamistik ning tagada tarbijatele vajalik kaitse.

Juurdepääs e-teenustele ei ole üksnes võrkude kättesaadavuse küsimus: käsitleda tuleks ka veebi juurdepääsetavust kõikidele, sealhulgas puudega isikutele, ning kolm eesistujariiki teevad tööd veebi juurdepääsetavuse direktiivi vastuvõtmise tagamiseks.

Strateegiliste tehnoloogiate, näiteks suurandmete tehnoloogia, avatud andmete tehnoloogia ja pilvandmetöötluse osas on äärmiselt oluline kasutada praegu tehtavatele Euroopa algatustele tuginedes ära nende potentsiaali majanduskasvu ja tootlikkuse edendajatenä. Kolm eesistujariiki korraldavad edasist arutelu sellise koordineerituma lähenemisviisi kohaldamise üle Euroopa tasandil, mis toetaks kõnealuste tehnoloogiate turvalisele ja usaldusväärsele kasutamisele kõrgemate standardite kehtestamist, eelkõige määruse abil. Seda tehes hoolitsevad nad selle eest, et ükski ELi määrus ei takistaks pilvandmetöötluse arendamist, vaid soodustaks seda. Kuna kõnealustel tehnoloogiatel saab avaliku sektori tõhususe suurendamisel olla võtmeroll, pööratakse neile asjakohast tähelepanu 2015. aastal aeguva Euroopa e-valitsuse tegevuskava läbivaatamisel ja käimasoleva andmekaitse reformi läbiviimisel.

Digitaalarengu tegevuskava välismõõtme küsimuses tagavad kolm eesistujariiki vajaduse korral ELi kooskõlastatud seisukoha Rahvusvahelise Telekommunikatsiooni Liidus. Samuti võimaldavad kolm eesistujariiki ELil aktiivselt osaleda paljude sidusrühmade osalusega interneti juhtimismudeli toetamises, et edendada selle jätkusuutlikkust, turvalisust ja arendamist.

ENERGEETIKA

Nagu Euroopa Ülemkogu taas kinnitas, peaks nõukogu prioriteedina kujundama 2014. aasta lõpuks välja energia siseturu, lõpetama 2015. aasta lõpuks liikmesriikide eemalejäämise Euroopa gaasi- ja elektrivõrkudest, suurendama tarnijate ja marsruutide mitmekesisust, energiajulgeolekut ja ELi gaasihoidlate mahutavust ning püüdma jõuda liikmesriikide hulgas poliitilisele kokkuleppele aastaid 2020–2030 hõlmava kliima- ja energiapoliitika raamistiku suhtes.

Energia siseturu väljakujundamise osas tähendab see elektri- ja gaasivõrgueeskirjade vastuvõtmise ja rakendamise tagamist täielikult rakendatud energiaturgu käsitlevate õigusaktide raamistikus.

Siiski tunnistatakse, et ehkki 2014. aasta on tähtis verstapost, ei tähista see siseturu arendamise lõppu: kolm eesistujariiki hoolitsevad ühelt poolt selle eest, et siseturu arendamine jätkub ka pärast 2014. aastat, ning teiselt poolt selle eest, et töö jätkub eelkõige jaekaubanduse, tarbijate rolli ning gaasituru täielikuma integreerimise vallas.

Infrastruktuuri ja 2015. aastaks seatud tähtsaja osas keskenduvad jõupingutused üleeuroopalist energiataristut käsitleva uue määruse tõhusale rakendamisele ning selle kindlustamisele, et hiljuti vastu võetud ühist huvi pakkuvatel projektidel oleks juurdepääs rahastamisele, lubadele ja reguleerimisele. Kolm eesistujariiki valmistavad järgmise sammuna ette ühist huvi pakkuvate projektide teise loetelu vastuvõtmise.

Võttes asjakohaselt arvesse Euroopa Ülemkogu suuniseid ja pidades meeles vajadust suurendada investorite kindlustunnet, aitavad kolm eesistujariiki kaasa 2030. aasta energia- ja kliimapoliitika raamistiku energiakomponendi määratlemisele, pöörates eelkõige tähelepanu sellise juhtimismudeli väljatöötamisele, mis võiks parandada sektoritevahelise ja liikmesriikide poliitika ühtsust, ning peamisele kasule, mida loodetakse saada taastuvatest energiaallikatest toodetud energia ja energiatõhususe valdkonna poliitikate ajakohastamisest. Selles osas peetakse komisjoni uusi seadusandlikke ettepanekuid piisavalt prioriteetseks.

Kolm eesistujariiki märgivad samuti, et jätkusuutliku biomassi kasutamisel on oluline roll kasvuhoonegaaside heite vähendamisel. Kui seda peetakse asjakohaseks, siis viiakse lõpule läbirääkimised ettepaneku üle, milles käsitletakse kaudse maakasutuse muutust seoses biokütustega.

Kuna on oodata, et ELi sõltuvus välisest energiast suureneb, peaks EL arendama edasi oma energiapoliitika välismõõdet: sellest tulenevalt pööravad kolm eesistujariiki asjakohast tähelepanu uutele ja käimasolevatele läbirääkimistele strateegiliste partneritega ning energiaruutuse ja energiakoridoride mitmekesistamisele, samuti energia siseturu põhimõtete rakendamisele Euroopa naabruses. Sellega seoses on oluline koostada tõhus 2016. aasta järgne energiaühenduse leping. Seega peaks Euroopa energiaalase välispoliitika kujundamisel pöörama erilist tähelepanu energiajulgeolekule. Kolm eesistujariiki jätkavad Euroopa energiajulgeoleku suurendamist, arutades eelkõige järgmisi küsimusi: hoidlate mahutavus, energiaühendused, ruutuse mitmekesistamine, turu edasine liberaliseerimine, kohalikud energiaallikad, ELi läbirääkimispositsiooni parandamine, energiatõhususe aspektid ning energiasõltuvuse vähendamine tänu energiaallikate ja -koridoride mitmekesistamise kiirendamisele.

ELi üleminek vähese CO₂-heitega majandusele eeldab järjepidevate jõupingutuste tegemist teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni vallas ning veelgi integreerituma teadustegevuse ja innovatsiooni ahela tagamist ELi tasandil: seetõttu hõlbustavad kolm eesistujariiki energiatehnoloogia strateegilise kavaga (SET-kava) seotud energiatehnoloogia ja -innovatsiooni tegevuskava rakendamist.

Jätkatakse jõupingutusi kõikide nii tavapäraste kui ka mittetavapäraste energiaallikate ohutuse suurendamiseks: seda eelkõige seoses tuumaohutust reguleeriva raamistiku ning seonduvate vastutust ja erakorralisi meetmeid puudutavate arengutega.

PÕLLUMAJANDUS JA KALANDUS

PÕLLUMAJANDUS

Kasutades reformitud ühise põllumajanduspoliitika täielikku potentsiaali, jätkavad kolm eesistujariiki põllumajanduse, toiduainete ja kalanduse sektori jätkusuutliku, innovatiivse ja keskkonnasõbraliku arendamise propageerimist Euroopa Liidus.

Kolm eesistujariiki jätkavad samuti tööd ELi põllumajandustoodete ja toiduainete sektori konkurentsivõime parandamiseks ning selleks tagavad nad, et ELi õigusaktidega edendatakse konkurentsivõime aspekte.

Toiduga kindlustatuse valdkonnas on Euroopa Liidu jaoks oluliseks sündmuseks 2015. aastal Milanos toimuv maailmanäitus (Expo Milano 2015), mis on pühendatud teemale „Planeedile toidu ja eluks vajaliku energia tagamine”. Kolm eesistujariiki tagavad samuti, et EL osaleb ka edaspidi täielikult rahvusvahelistes aruteludes põllumajanduse ja toiduga kindlustatuse üle, eelkõige ÜRO Toidu ja Põllumajandusorganisatsioonis (FAO) ja maailma toiduga kindlustatuse komitees.

Reformitud ühise põllumajanduspoliitika osas pööratakse tähelepanu põllumajandusettevõtjate sissetuleku stabiliseerimisega seotud küsimustele.

Kolm eesistujariiki on pühendunud jätkama tööd komisjoni ettepanekutega, mis käsitlevad puu- ja köögivilja, banaanide ning piima koolides jaotamise toetuskavade muutmist, ning läbirääkimisi Euroopa Parlamendiga kõnealuseid ettepanekuid puudutavate menetluste edukaks lõpuleviimiseks.

Kolm eesistujariiki kavatsevad ka kõikide puu- ja köögiviljasektorit käsitlevate komisjoni ettepanekute läbivaatamisel pöörata täit tähelepanu järeelmeetmetele, mis on esitatud nõukogu vastuses nimetatud sektori 2007. aasta reformi elluviimist käsitlevale komisjoni aruandele. Samuti oodatakse komisjonilt 2014. aasta juunis aruannet nn piimapaketi meetmete kasutuselevõtmisega muutunud turuolukorra kohta piima- ja piimatootesektoris. See aruanne, mis võidakse esitada koos seadusandlike ettepanekutega, vaadatakse tähelepanelikult läbi.

Erilist rõhku pannakse mahepõllumajandust käsitleva määruse läbivaatamist puudutava komisjoni ettepaneku ning eelkõige kontrolli-, impordi- ja pettuste ärahoidmise eeskirjade läbivaatamisele. Samuti peetakse esmatahtsateks küsimusteks kõiki tegevusi, mis on seotud haldusmenetluste lihtsustamise ja mahepõllumajandusliku tootmise kvaliteedi tagamisega.

Komisjoni algatusele tuginedes keskenduvad kolm eesistujariiki ka reformitud ühise põllumajanduspoliitika peamiste põhimõtete rakendamisele liidu äärepoolseimates piirkondades.

Veterinaaria-, toidu- ja fütosanitaarküsimused

Kodanike tervise kaitse eeldab pideva tähelepanu pööramist igapäevaselt tarbitava toidu ohutusele.

Kolm eesistujariiki peavad esmatahtsaks, et asjaomases valdkonnas luuakse seadusandlik ja poliitikaraamistik, mille eesmärk oleks tagada, et kõikidel ELi kodanikel on juurdepääs pettustevabale ohutule toidule.

Asjakohast tähelepanu pööratakse 2015. aastal Milanos toimuvale maailmanäitusele, mille üldiseks teemaks on toit ja toiduohutus.

Kolme eesistujariiki pühendavad piisavalt tähelepanu loomade vabale liikumisele, jälgitavusele ja tervisele, kuna sellel on otsene mõju inimeste tervisele ning kõikide loomade ja eelkõige lemmikloomade väärikale kohtlemisele.

Kolme eesisturiigi töös on kesksel kohal komisjoni poolt 2013. aasta detsembris esitatud uuendtoitu käsitleva uue määruse ning samuti kloonloomadest saadud toidu keelustamist ja põllumajandustootmise eesmärgil loomade kloonimise kasutamise keelustamist käsitlevate ettepanekute vastuvõtmine.

Suurt rõhku asetatakse selliste loomadelt inimestele kanduda võivate haiguste (zoonoosid) leviku probleemile, mis põhjustavad märkimisväärselt majanduslikku kahju ja tekitavad ohtu inimeste tervisele. Suurendada tuleb Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO), Maailma Loomatervise Organisatsiooni (OIE) ja Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) vahelist koostööd selliste haiguste kaotamiseks, mis esinevad nii inimestel kui ka loomadel, ning muu hulgas järelevalve- ja teadustegevuse alast koostööd.

Kolm eesistujariiki püüavad viia lõpule nn loomade ja tervise paketi koostamise nii, et õigusaktid oleksid lihtsad, ent tõhusad ja tagaksid kogu toidutarneahela jaoks tervishoiu- ja ohutusnõuded, samuti kogu toidutarneahela tervishoiu- ja ohutusnõudeid käsitlevate kehtivate määruste ajakohastamise, sealhulgas selliste määruste muutmise, milles käsitletakse taimede kaitset kahjulike organismide eest; taimse paljundusmaterjali tootmist ja turustamist; ametlikku kontrolli ja muud ametlikku tegevust, mis on mõeldud taimetervist, fütosanitaartooteid, loomade tervist ning toidu ja sööda tootmist käsitlevate õigusaktide tõhusa kohaldamise tagamiseks; veterinaarravimite ja ravimsööda turulelaskmist; loomade kloonimist toiduainete tootmiseks ja kloonloomadest saadud toidu turulelaskmist; aretusloomade ja aretusmaterjaliga liidus kauplemise ning nende liitu importimise suhtes kehtivaid zootehnilisi ja genealoogilisi tingimusi; ning vaadata läbi nn hügieenipaketi.

ELi ja kolmandate riikide vahel peetavate läbirääkimiste osas annavad kolm eesistujariiki endast parima, et saavutada suurem vastavus sanitaar- ja fütosanitaarküsimuste lepingus ette nähtud ning põllumajanduslike toiduainete eksporti edendavatele rahvusvahelistele tervishoiunormidele.

Metsad

Metsade osas jätkavad kolm eesistujariiki läbirääkimisi Euroopa metsi käsitleva õiguslikult siduva lepingu üle ning tagavad ELi uue metsandusstrateegia rakendamise, keskendudes tulevase 2030. aasta kliima- ja energiasstrateegia raames eriti metsavarude tõhusa ja säästva kasutamise maksimeerimisele.

Olulise panuse Euroopa metsamajandamise mudeli ülemaailmsesse populariseerimisse ja edendamisse kogu maailmas metsa säästva ja vastutustundliku majandamise eesmärgil annab ÜRO metsandusfoorum (New York, 4.–15. mai 2015).

KALANDUS

Kolme eesistujariigi peamiseks prioriteediks on teha kõik endast olenev oluliste edusammude tegemiseks õigusliku aluse ettevalmistamisel ning keskenduda uue ühise kalanduspoliitika ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi rakendamisele.

ELis vesiviljelustootmise suurendamiseks pööratakse ka sellele erilist tähelepanu, parandades keskkonna ja ökosüsteemide austamise ning toiduohutuse ja -kvaliteediga seotud konkurentsivõime aspekte.

Kolm eesistujariiki keskenduvad ELi ja rahvusvahelistes vetes aastatel 2015–2016 kohaldatavate kalapüügi võimaluste kindlaksmääramist käsitlevate kokkulepete sõlmimisele (lubatud kogupüük ja kvoodid: määrus ELi vete ja rahvusvaheliste vete, Läänemere, Musta mere, süvamereliikide kohta), mis peavad täielikult vastama uue ühise kalanduspoliitika eesmärkidele.

Kalavarude säästva majandamise tagamiseks ja eelkõige kõikide kalavarude puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks töötavad kolm eesistujariiki välja mitmeaastased majandamiskavad. Selle töö oluliseks elemendiks peetakse uue raamistiku loomist tehnilistele meetmetele.

Jätkatakse tööd erinevate olemasolevate määruste vastavusseviimiseks Lissaboni lepinguga.

Kuna andmed Vahemere kalavarude kohta on mitterahuldavad, püüavad kolm eesistujariiki edendada uue ühise kalanduspoliitikaga lubatud piirkondlikke menetlusi, sealhulgas majandamiskavade vastuvõtmise teel, et tagada asjaomaste liikmesriikide jagatud meetmed ning samuti Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) tegevus selliste asjakohaste majandamismeetmete kasutuselevõtuks, mida jagavad ka asjaomased kolmandad riigid.

Eriti tehakse jõupingutusi liidu seisukoha asjakohaseks esindamiseks ja kooskõlastamiseks kalandusalaste partnerluslepingute üle kolmandate riikidega peetavatel läbirääkimistel ning mitmepoolsetes organisatsioonides ja rannikuriikidega kavandatavatel kohtumistel kalandusvaldkonnas.

KESKKOND

Keskkonnaküsimused

Keskkonnakaitse ja loodusvarade säästva majandamise alane tegevus hõlmab selliseid valdkondi nagu bioloogiline mitmekesisus ja ökosüsteemid, õhukvaliteet, jäätmed, veemajandus, liikide kaitse ja kemikaalide keskkonnahoidlik käitlemine, ent ka laiemaid juhtimisküsimusi ja keskkonnasäästliku kaasava majanduse toetamist. Keskkonnasäästlikust majanduskasvust ja ressursitõhususest on säästva arengu laiemas kontekstis saanud nõukogu keskkonnapoliitika kindlad ja olulised prioriteedid. Kõrgetasemelise keskkonnakaitse säilitamine, stimuleerides samal ajal näiteks ökoinnovatsiooni kaudu keskkonnasäästlikku majanduskasvu (sh keskkonnasäästlike töökohtade loomist), on seega kolme eesistujariigi tööprogrammides olulisel kohal.

Sellest tulenevalt pakub Euroopa poolaasta võimaluse integreerida keskkonnasäästlikkus paremini laiemasse majandusjuhtimise tsükklisse, nii et sellest saab majanduskasvu ja konkurentsivõime jaoks konkreetsete võimaluste pakkuja. Kolm eesistujariiki teevad jõupingutusi Euroopa poolaasta keskkonnasäästlikumaks muutmiseks, võttes samuti arvesse strateegia „Euroopa 2020” läbivaatamist.

Keskkonnaalaste õigusaktide edasiarendamine ja läbivaatamine komisjoni poolt juba esitatud uute ettepanekute (nt õhukvaliteedi ja plastikkottide teemal) ja tulevaste ettepanekute (nt jäätme-eesmärkide läbivaatamine, keskkonnajärelevalve) põhjal on kesksel kohal nõukogu programmis teha võimalikult palju edusamme uute seadusandlike meetmete vastuvõtmiseks koos Euroopa Parlamendiga. Jätkatakse tööd geneetiliselt muundatud organismide kasvatamist käsitleva seadusandliku ettepanekuga.

Rahvusvaheliste küsimuste osas tuleb Rio+20 järelmeetmete ja 2015. aasta järgse tegevuskavaga teha ELi ja rahvusvahelisel tasandil intensiivselt tööd sellise ühtse üleilmse raamistiku väljatöötamiseks, milles on arvesse võetud aastatuhande läbivaadatud arengueesmärgid ja uued säästva arengu eesmärgid. Samuti tuleb sellega seoses valmistada ette kõrgetasemelise poliitilise foorumi ja reformitud ÜRO Keskkonnaprogrammi, millel on uus ülemaailmse liikmeskonnaga juhtorgan ÜRO Keskkonnaassamblee, 2014. aasta kohtumised. Kolm eesistujariiki osalevad samuti rahvusvahelisel tasandil Rio+20 konverentsi muude selliste tulemuste rakendamise meetmetes, mis puudutavad näiteks säästva arengu rahastamise strateegiat, säästvat tarbimist ja tootmist, SKPd täiendavate näitajate väljatöötamist ja 2014. aastal kokku kutsutavat arengumaade hulka kuuluvaid väikeseid saareriike käsitlevat kolmandat rahvusvahelist konverentsi. Viimatinimetatud aspektid eeldavad ka koordineerimist erinevate sektorite lõikes.

Peale selle teevad kolm eesistujariiki tööd paljude erinevate mitmepoolsete keskkonnaalaste lepingute ja muude rahvusvaheliste keskkonnaalaste protsessidega alates piiriülese õhusaaste kauglevist kuni kemikaalide (sh elavhõbeda) ja jäätmete keskkonnahoidliku käitlemiseni ning bioloogilisest mitmekesisusest ja liikide kaitsest vaalanduse ja bioohutuse. Kõik need rahvusvahelised protsessid ja kokkulepped eeldavad intensiivseid ja üksikasjalikke ettevalmistusi nõukogus ning seisukohtade kooskõlastamist ELis, sealhulgas rahvusvahelistel kohtumistel. Nende kohtumiste hulka kuuluvad keskkonnainfo kättesaadavust ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemist ning neis asjus kohtu poole pöördumist käsitleva Århusi konventsiooni osaliste kohtumine 2014.–2015. aastal, ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni ja sellega seotud bioohutuse protokollid ning bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni geneetilistele ressurssidele juurdepääsu ja nende kasutamisest saadava tulu õiglase ja erapooletu jaotamise Nagoya protokollid osaliste konverentsid 2014. aasta oktoobris, piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni osaliste kohtumised, teatavate ohtlike kemikaalide ja pestitsiididega rahvusvaheliseks kauplemiseks nõusoleku saamise korda käsitleva Rotterdami konventsiooni, püsivaid orgaanilisi saasteaineid käsitlevate protokollide ja Baseli konventsiooni osaliste kohtumised 2015. aastal ning samuti uue Minamata elavhõbedakonventsiooni osaliste, ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) osaliste, rahvusvahelise vaalanduskomisjoni, valitsustevaheline bioloogilist mitmekesisust ja ökosüsteemi teenuseid käsitlev teaduslik-poliitiline foorum (IPBES), Efe (keskkond Euroopa jaoks) ja kõrbestumise vastu võitlemise ÜRO konventsiooni osaliste kohtumised.

Kliimamuutused

Kliimamuutuste vastu võitlemise rahvusvaheline kord on ristteel.

Nõukogu jätkab tööd aastaid 2020–2030 hõlmava kliima- ja energiapoliitika raamistikuga selle tagamiseks, et ELi 2020. aasta järgses poliitikas nähakse ette kliimaeesmärkide saavutamine, toetades samal ajal üldist jätkusuutlikkust, majanduse konkurentsivõimet ja kasvu ning energiavarustuse kindlust ELis.

Otsustav tähtsus on kahel järgmisel aastal, kui võetakse meetmeid ja kinnitatakse olulised kohustused: mõne järgmise kuu jooksul tuleb kokku leppida kliimakokkuleppes ja 2015. aasta järgses tegevuskavas.

ELil on sellistel läbirääkimistel kanda oluline juhtroll. Selleks teevad kolm eesistujariiki aktiivselt koostööd ELi institutsioonide ja liikmesriikidega, pidades meeles, et üldine lähenemisviis on parim edasiliikumise viis ning et kliimamuutus, nagu ka energia, on valdkonnaülene küsimus, millel on tugev mõju säästvate arengule.

Kolm eesistujariiki on pühendunud soodustama nii Euroopa kui ka ülemaailmsel tasandil dialoogi rahvusvahelise kokkulepe saavutamiseks kliimamuutuse alal.

Sellea seoses ja Euroopa Ülemkogu suuniste põhjal valmistavad kolm eesistujariiki tõhusalt ette ja kooskõlastavad ELi seisukoha eelkõige ÜRO 2014. aasta detsembris ja 2015. aasta lõpus toimuvateks konverentsideks, eesmärgiga võtta 2015. aastal Pariisis vastu ülemaailmne siduv kliimakokkulepe.

Nõukogu jätkab tööd komisjoni poolt sellel teemal esitatud seadusandlike ettepanekutega, näiteks ettepanekuga, mis käsitleb ELi heitkogustega kauplemise süsteemi turustabiilsusreservi loomist, ettepanekuga Kyoto protokolli Doha muudatuse sõlmimise kohta ning ettepanekuga, milles käsitletakse meretranspordist pärit CO₂-heite seiret, aruandlust ja kontrolli.

HARIDUS, NOORED, KULTUUR, AUDIOVISUAALVALDKOND JA SPORT

Kõnealuse 18 kuu jooksul on tööprioriteedid hariduse, noorte, kultuuri ja spordi nõukogu vastutusalasse kuuluvates valdkondades tihedalt seotud ELi ees seisvate laiemate majandus- ja sotsiaalsete probleemidega ning eelkõige ELi majanduskasvu ja töökohtade loomise strateegiaga. Noorte varustamine tööleidmiseks vajalike oskustega ning ELi kodanike seas loova mõttelaadi ja ettevõtliku hoiaku arendamine on ELi majanduse laiapõhjalise ja kindla elavnemise tagamise võtmeks. Sellega seoses teevad kolm eesistujariiki tööd ka noortegarantii jälgimiseks kogu Euroopas ning noorte tööhõive algatuse rakendamiseks.

Majanduskriisil on olnud ka tõsine sotsiaalne mõju; nii on kogu Euroopa kohalikud kogukonnad surve all, mis tuleneb vajadusest tegeleda suure hulga töötute noortega ja rändajate suurenenud hulgaga, samal ajal kui sotsiaalse infrastruktuuri rahastamine riiklikest vahenditest on kokkuhoiuvõimaluste otsimise tõttu omakorda suure surve all. Praegu on äärmiselt tähtis, et hariduse, noorte, spordi ja kultuuri poliitika keskenduks vajadusele tugevdada kogukondi rohujuuretasandil.

Kõikides nendes sektorites on väga oluline kasutada võimalusi teenuste osutamise ajakohastamiseks ja uute digitaalsete tehnoloogiate pakutava potentsiaali realiseerimiseks. Kui tehnoloogilised muutused tuleb omaks võtta ja täielikult tuleb ära kasutada tehnoloogia potentsiaali edendada meie majandust, ühiskonda ja meie kodanike elu, siis sama tähtis on säilitada meie põhiväärtused ja põhimõtted. Kõnealuste eesistujariikide kokku 18 kuud kestva eesistumise ajal on uute tehnoloogiate mõju oluline teema kõikides nendes sektorites, ent eriti haridussektoris, kus avatud hariduse võimalused ja e-õppe kursused mõjutavad juba märkimisväärselt kõrgharidussektorit, ning audiovisuaalpoliitikas, kus komisjonilt oodatakse ettepanekut, millega kohandatakse audiovisuaalteenuste osutamise regulatiivset raamistikku vastavalt muutunud meediamaaastikule.

Haridus ja koolitus

Homsed töökohad eeldavad paremaid ja tööturu jaoks vajalikumaid oskusi ning samuti suuremat paindlikkust. Kolm eesistujariiki teevad tööd Euroopa uue haridust käsitleva tegevuskavaga, et anda uut hoogu hariduse panusele strateegiasse „Euroopa 2020”, ning selle läbivaatamisega, pöörates eelkõige tähelepanu võitlusele noorte töötuse vastu, keskendudes noorte mõjuvõimu ja tööalase konkurentsivõime suurendamisele.

Hariduse majandusliku põhjendatuse teemal toimuvas esialgses poliitilises arutelus on kavas tõsta esile haridusse investeerimise mõju jätkusuutlikule majanduskasvule ning arutelu põhjal koostatakse nõukogu järeldused.

Euroopa hariduse ja koolituse valdkonna üleeuroopalise koostöö strateegilise raamistiku („ET 2020”) kohase kolmeaastase töötsükli lõppemise tähistamiseks koostavad nõukogu ja komisjon ühise aruande ja võtavad selle vastu 2015. aasta alguses. Aruandes hinnatakse selleks perioodiks seatud eesmärkide täitmisel tehtud edusamme. Seejärel saab selle põhjal määrata kindlaks uued prioriteetsed valdkonnad ning teha kindlaks Euroopa tasandi küsimused, milles tuleb saavutada konkreetseid tulemusi järgmise töötsükli (2015–2017) jooksul. 2015. aasta ühisaruanne annab samuti võimaluse hinnata strateegilise raamistiku „ET 2020” (2009–2020) vahehindamist ning leppida kokku muudatustes, millega parandada juhtimismeetodeid ja avatud koordineerimise meetodi erinevate aspektide toimimist.

Kolm eesistujariiki asuvad edendama rahvusvahelist koostööd ülikoolide ja kõrgharidusasutuste vahel ning toetama uut Erasmus+ programmi, et saavutada üliõpilaste oluline ja pidev vahetus.

Eesmärgiga laiendada arutelu avatud hariduse võimaluste ja e-õppe/õpetamise teemal, mis võimaldavad luua paindlikumaid haridusmudeleid, korraldatakse digitaalset ja avatud haridust käsitlev ELi tippkohtumine, mille eesmärk on tagada, et Euroopa realiseerib tehnoloogia arengust tulenevaid võimalusi, ning kaasata arutellu kõik sidusrühmad ja teha kindlaks uued poliitilised algatused.

Euroopal seisab ees mitmeid probleeme, mida saab lahendada üksnes juhul, kui tal on innovatiivsed, haritud ja ettevõtlikud kodanikud, kes on valmis võtma riske ja tegema algatusi. Ettevõtlikkust peetakse üheks peamiseks kompetentsiks, mida iga kodanik vajab, ning ettevõtlikku hoiakut ja mõtteviisi on vaja soodustada juba varasest east ja kõigepealt koolis. Nõukogu pöörab samuti kesket tähelepanu ettevõtlusalasele haridusele kui vahendile omandada oskusi ja pädevusi nii isiklikus kui tööelus.

Kutsehariduse küsimuses paluvad kolm eesistujariiki nõukogul võtta Kopenhaageni protsessi käigus tehtud edusamme käsitlevale komisjoni oodatavale teatisele tuginedes vastu järeldused uue tööperioodi (2015–2018) lühiajaliste eesmärkide seadmise kohta.

Nõukogul palutakse samuti võtta vastu järeldused formaalse ja mitteformaalse hariduse poliitika kohta, et vähendada haridussüsteemist varakult lahkumist, mis on strateegia „Euroopa 2020” üks viiest põhieesmärgist, pöörates eelkõige tähelepanu rändetaustaga lastele seoses nende keelelise ja kultuurilise mitmekesisusega.

Kolm eesistujariiki pööravad samuti erilist tähelepanu küsimusele, kuidas integreerida omavahel haridus- ja koolitussüsteemid ning tööturg tööpõhiste õppevõimaluste edendamise teel (näiteks õpipoisiõpe, praktika jne), keskendudes eelkõige nn kahele vaatekohale. Selle integreerimise toetamiseks teevad kolm eesistujariiki tööd ja panevad erilist rõhku järgmisele:

- liikuvus riigi ja rahvusvahelisel tasandil hariduse ja suuremate töövõimaluste eesmärgil;
- erinevate ELi läbipaistvuse tagamise vahendite (näiteks Europass, ECVET, EQF, EQAVET jne) ratsionaalne kasutamine ja ühtlustamine, et tagada erinevas õpikeskkonnas omandatud oskuste ja pädevuste kinnitamine ja tunnustamine.

Selleks on mitteformaalse ja informaalset õppe keskkonnad oskuste ja pädevuste kinnitamise ja tunnustamise jaoks otsustava tähtsusega ning kolm eesistujariiki teevad tööd, et mittetulundusühendusi tunnustataks elukestva õppe raamistikus mitteformaalse ja informaalset õppe pakkujatena ning et tunnustataks kodanikupädevusi ja tehnilisi oskusi, mis on omandatud mittetulundusühendustes ja algatustes vabatahtliku tegevuse või osalemise käigus, õppekavades ning pädevuste hindamise ja ülekantavuse Euroopa vahendites osalemisega.

Kolm eesistujariiki toetavad kolmanda sektori organisatsioonide osalemist õpiabi, koolist väljalangemise ennetamist käsitlevates ning tehnilise ja akadeemilise kõrghariduse saamisvõimalusi laiendavates programmides, mis aitavad kaasa strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele.

Kolm eesistujariiki toetavad asjakohaste, noorte vabatahtlikku tööd ja õppimist välismaal puudutavaid programme käsitlevate ELi eelarvesätete vastuvõtmist ning teevad koostööd kolmanda sektori organisatsioonidega keeleõppevõimaluste, töölase konkurentsivõime ja Euroopa kodanikuteadlikkuse kujundamise laiendamiseks.

Noored

Praeguse põlvkonna noored seisavad silmitsi eriti keerulise olukorraga. Majanduskriisist taastumine on veel pooleli ja tööturuolukord on endiselt väga raske. Samuti on probleeme, et tuntakse vähe huvi poliitika ja selles osalemise vastu.

Sellest lähtudes peavad kolm 18-kuulise perioodi eesistujariiki prioriteediks uue ELi noorte töökava rakendamist, mille nõukogu 2014. aasta mais vastu võttis. Sellega seoses on noorsootöö ning mitteformaalse ja informaalse õppe roll noorte inimeste oskuste arendamise ja töölase konkurentsivõime suurendamise vahendina peamine prioriteet. Noorsootöö abil on võimalik jõuda sotsiaalselt kõige ebasoodsamas olukorras olevate noorteni ja samuti nendeni, kes ei osale formaalses haridus- ja koolitussüsteemis. Lisaks töölase konkurentsivõime aspektile on noorsootööl võtmeroll töötuse kõrge määra tõttu raskes olukorras olevate kogukondade sotsiaalse ühtekuuluvuse tagamisel. Sektoritevaheline tõhustatud koostöö peaks veelgi suurendama noortesektori panust strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisse.

Eesistujariigi koostöö riigiasutuste ja noorte vahelise struktureeritud dialoogi kontekstis on noortevaldkonnas välja kujunenud tava. Sellega seoses on 18-kuulise eesistumisperioodi peateemaks noorte mõjuvõimu suurendamine. See on ühine teema, mis tagab jätkuvuse ja järjepidevuse kolme eesistujariigi töös. Mõjuvõimu suurendamise teema all käsitletakse noorte võimalust kasutada oma õigusi ja noorte poliitikas osalemise olulisust.

Kultuur

Kolme eesistujariigi eesmärk on tagada, et kultuuri rolli kui omaette väärtust ja edasiviivat jõudu kajastatakse piisavalt strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele kaasaaitamisel. Kolm eesistujariiki jätkavad jõupingutuste tegemist kultuuri- ja loomesektorite asjakohaseks käsitlemiseks kõikide mitmeaastasessse finantsraamistikku (2014–2020) kuuluvate ELi programmide ja vahendite rakendamisel.

Kolm eesistujariiki püüavad suurendada teadlikkust sellest, et kultuur on innovatsiooni liikumapanev jõud ning sotsiaalse ühtekuuluvuse suurendamise ja sotsiaalse kapitali loomise vahend. Selleks et edendada kultuuri- ja loomesektorites majanduskasvu, tööhõivet ja ettevõtlust, eelkõige noorte hulgas, kaaluvad kolm eesistujariiki võimalusi kasutada nende sektorite rahastamiseks alternatiivseid rahastamismudeleid ning parandada nende sektorite juurdepääsu rahastamisele.

Kolm eesistujariiki seavad eesmärgiks stimuleerida loomepartnerlusi ühelt poolt kultuurisektori ja teiselt poolt selliste muude sektorite vahel nagu majandus, teadusuuringud, ärisektor, innovatsioon ja haridus, et saada täit kasu kultuuri ülekanduvast mõjust muudele sektoritele.

Vastusena praegu Euroopas valitsevatele sotsiaalsetele probleemidele keskenduvad kolm eesistujariiki kultuuri sisemisele väärtusele arendada aktiivset kodanikutunnet, loovust ja oskusi ning suurendada kultuurielus osalemist publiku arendamise ja kultuurile juurdepääsu, sealhulgas sidusjuurdepääsu laiendamise kaudu.

Kultuuri sotsiaalse ja majandusliku mõju demonstreerimiseks jätkavad kolm eesistujariiki tõenditel põhineva poliitika kujundamise vajalikkuse edendamist.

Kolm eesistujariiki jätkavad tööd kultuuri suhtes strateegilise lähenemisviisi väljatöötamiseks liidu välissuhetes, pöörates keskset tähelepanu arengukoostööle.

Kuna nõukogu praegune kultuurivaldkonna töökava lõppeb 2014. aasta lõpus, on põhiprioriteediks uue alates 2015. aastast kehtiva töökava vastuvõtmine ning uues töökavas kindlaks määratud prioriteetide rakendamine.

Kolme eesistujariigi erilise tähelepanu all on ühise kultuuripärandi esiletõstmine, käsitledes selle ülekanduvaid mõjusid ELi poliitika ja strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele.

Nõukogul palutakse võtta vastu kultuuripärandit strateegilisest seisukohast käsitlevad järeldused, esitades samal ajal konkreetseid soovitusi peavoolustamise põhimõtte praktikas rakendamise kohta.

Selleks et tõsta teadlikkust kultuuripärandi väärtusest ühiskonna jaoks ja selle rollist loomesektori osana toetavad kolm eesistujariiki samuti jätkuvalt Euroopa digitaalse raamatukogu EUROPEANA arendamist ja digitaaltehnoloogiate kasutamist kui vahendeid, millega parandada juurdepääsu üldisele internetipõhisele kultuurialasele ja loomingulisele sisule ning eelkõige Euroopa kultuuripärandile, et stimuleerida loovust, sh eelkõige noorte hulgas.

Audiovisuaalküsimused

Interneti ja mobiilseadmete üha suurenev kasutamine vahenditena, mida eelistatakse audiovisuaalse sisu vaatamiseks, tekitab olulisi probleeme algselt ringhäälingumudelil põhineva audiovisuaalsektori reguleerimisel. ELi asjakohaseks õigusraamistikuks on audiovisuaalmeedia teenuste 2007. aasta direktiiv, mille kohandamine võib osutuda vajalikuks pärast 2007. aastat toimunud tehnoloogia ja turu kiire arengu tõttu. Kui komisjon esitab ettepaneku audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi muutmiseks, seavad kolm eesistujariiki selle dokumendi esmatähtsale kohale.

Muud audiovisuaalvaldkonna peamised teemad on piiriülese juurdepääsu võimalus ja internetis oleva loomingulise sisu kasutamine digitaalsel ühtsel turul, mis on kavas luua 2015. aastaks. Digitaalse sisu pakkumine ühtsel turul on tihedalt seotud Euroopa autoriõiguse korra ajakohastamisega, nagu täheldati Euroopa Ülemkogu 2013. aasta oktoobri kohtumise järeldustes. Kolm eesistujariiki tagavad, et ka digitaalses keskkonnas võetakse arvesse kultuurilist mitmekesisust.

Samuti käsitletakse Euroopa kinode ja Euroopa audiovisuaalpärandi digiteerimist puudutavaid küsimusi, et tagada Euroopa kino edukas üleminek digitaalajastusse.

Sport

Nõukogu leppis 2014. aasta mais kokku ELi uues spordialases töökavas, milles seatakse liikmesriikide ja komisjoni spordialase koostöö prioriteedid järgmiseks kolmeks aastaks. Kolme eesistujariigi üldiseks prioriteediks 18-kuulisel perioodil on uue töökava tõhusa elluviimise tagamine.

Võttes arvesse selle valdkonna selget seost strateegia „Euroopa 2020” eesmärkidega, tõstetakse samuti esile spordi ja eelkõige rohujuuretasandi spordi rolli heade sotsiaalselt ühtekuuluvate kohalike kogukondade tagamise vahendina ja keskkonnana, kus noored saavad õppida oma tööalast konkurentsivõimet suurendavaid nn pehmeid oskusi. Tähtsateks teemadeks on samuti spordirajatistesse investeerimine, vabatahtlik tegevus, puudega inimeste vajadused ja vajadus võrdsete võimaluste lähenemisviisi järele (st soolise võrdõiguslikkuse küsimused).

Prioriteediks on samuti ergutada spordiga tegelema juba varases lapsepõlves, mitte üksnes kehalise arengu eesmärgil, vaid ka hariduse, hoiakute ja väärtuste kujundamiseks, et arendada välja nn spordi üldkontseptsioon.

Tähelepanu keskmes on samuti spordivaldkonna ametialad, et suurendada selle sektori tööhõivealast potentsiaali ja soodustada selle realiseerimist.

Kolm eesistujariiki seavad samuti prioriteediks füüsilise aktiivsuse propageerimise, et tugevdada tervist ja laiendada tervisliku eluviisi levikut igal tasandil ja igas vanuses, eelkõige rakendades sihtrühmades nõukogu soovitud tervist tugevdava kehalise aktiivsuse kohta, ning parandada kehalise kasvatus kvaliteeti koolides.

Võistluste tulemuste kokkuleppimise küsimus jääb tõenäoliselt samuti päevakorras olulisele kohale ning tähtis on tagada, et EL säilitaks juhtrolli rahvusvahelistes jõupingutustes leida praktilised ja tõhusad vahendid selle spordi ausust ähvardava ohu vastu võitlemiseks. Sellega seoses on tõenäoliselt prioriteediks, et EL ratifitseeriks praegu viimistlemisel oleva Euroopa Nõukogu konventsiooni.

Dopinguvastase võitluse valdkonnas jätkavad kolm eesistujariiki selle tagamist, et EL ja liikmesriigid teeksid tõhusat kooskõlastus- ja koostööd, et neil oleks jätkuvalt kaalukas hääل Maailma Dopinguvastases Agentuuris. Samuti tõstetakse esile (harrastus)spordis dopingu kasutamise küsimus.